BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
16 H
46

FARNESI ALFREDO
ROMA
B.V.E.
LEGATORE DI LIBRI

Digitized by Google

Videnda

Bibliotheca magna Rabbinica Romæ 1683. ex actis lipsię 1686. pag. 588.
Academia artium et scientiarum Parisijs 1682. ex actis lipsię 1683. pag. 177.
Bibliotheca Romana Romæ 1682. ex actis lipsię 1683. pag. 237.
De Poetis francofurti 1683. ex actis Lip. 83. p. 281.

Digitized by Google

ELOGIA
SICULORUM
Qui veteri memoriâ
Literis floruerunt.

AUCTORE

HIERONYMO RAGUSA,
Siculo Motycenſi,
Soc. Jesu.

LUGDUNI,
Apud ANISSONIOS, POSUEL,
& RIGAUD.

M. DC. XC.

CUM SUPERIORUM PERMISSU

ILLUSTRISSIMO D.F.D.

EMMANUELI ARIAS,

Equiti Hieroſolymitano, Baiulivo, Quirogæ, Jevenii, & Viſus Commendatario,

HIERONYMUS RAGUSA Societatis JESU.

SICULORUM Superſtitum benevolentiâ obſtetrice Veterum Siculorum Elogia in lucem prodeunt. Non unum Georgium Gualterium ad antiquas Siciliæ Tabulas eden-

das humaniſſimis officiis Noſtrates impulerunt, cùm ab ultima Germania, Philippi Cluverii æmulus, ad eas vetuſtatis ruderibus ervendas in Siciliam venerit: me confluentibus undique ſtudiis ad illa evulganda concitatum fateor, ac mihimetipſi gratulor. Deſine tandem, aiebat, rem literariam fraudare fructu minimè parvo infinita cunctatione; quæ cùm modum excedit, verendum eſt, ne inertiæ, & deſidiæ, vel etiam timiditatis nomen accipiat: quemadmodum olim Plinius Octavium ſuum alloquebatur. Siculis non inviderem, dum in obſcuro meá culpâ deliteſcerent, ſi mihi non proſpicerem.

Igitur, quæ præcoci adoleſcentia in adverſaria retuleram, quoquo modo digeſta jam, & ornata, in hominum conſpectum veniunt. At verò in his colligendis, colligandiſque non minus inſudavi, quàm Proſper Mandoſius in conſtruenda Romana Bibliotheca, ut teſtatur ipſe, aliique Scriptores Bibliothecarum, magnis ſanè vigiliarum impenſis, nec modico ſumptu, adlaboraverint.

Hæc edendi cauſa tibi aperienda; ut totius conſilii patefacta ratione confidentiùs ad te accederem. Cauſam dicandi tibi hæc Elogia extra te non quæram. Sapientum lucubrationes ad præſidium, & decus clariſſi-

morum virorum nomina longa jam ſæculorum conſuetudine in fronte gerunt: quemadmodum enim navigia pictas Divorum imaginibus puppes præſeferunt ad ſpeciem,& ad tutelam; ita librorum facies alicui de more ſacratur,qui eſſet ornamento, &,ſi quæ tempeſtates zoilorum invidia ſubnaſcerentur, auctoritate componeret,vel potentia diſſiparet. Tibi eſt ea generis nobilitas intra Hiſpanias, ut militari gloria,paciſque ſtudiis Majores Tui penè extra orbem triumphaverint, verticem ſiderum attingentes. Laudarem majores Tuos, niſi Tu omnium laudes effeciſſes tuas: Laudarem Te, niſi laudes omnes inferiores Te reddidiſſes.

ſed maxima laudum eſt, Majores præſtitiſſe, qui non niſi à nepotibus ſuis æquari paterentur: ultra laudum metas excurriſſe, faſtigium encomiorum, virtutum incremento ſuperaſſe. Noverunt Sereniſſimi Principes, Annetus Geſſanus, Raphaël, & Nicolaus, Coronerii, novit Gregorius Caraffa, cui Neſtoream ætatem votis omnibus exoptamus, mirabilem indolem tuam, Teque dignum exiſtimarunt, quem à ſecretis eligerent, cui nimirum ſeipſos crederent, dum arcana pectoris ſui committerent Tuo. Sex annos ſupra viginti probaſti illis fidem Tuam, probaſti prudentiam ſingularem, ad ardua negotia pertractanda ex-

peditam dexteritatem illis probaſti. Unum annum ſupra viginti Vice-Cancellarii munus pari ſolertia obiviſti, fortuna famulatrice. Matritenſi è Curia, ubi nunc verſaris, auguror Te his artibus ad culmina dignitatum provehendum.

Adhuc tacui ſapientiam tuam: ingenium ad literarias facultates comparandas natura dedit adeo vividum, perfecundum, ac profundum, ut Encyclopœdiam tecum enatam dicerent, qui ſcirent quibus diſciplinis, qua perfectione effloreſceres. Didiciſti eloquentiam, Philoſophiam, Matheſin, ut naturæ artis ſubſidium non deeſſet: ſeù potius, ut alii exemplo tuo ad ſcientias

amplectendas inflammarentur. Nec exemplo præiſti reliquis ad Matheſin ediſcendam in hoc Melitenſi Collegio; ſed fuiſti quamplurimis incitamento, ut Societatem Jesu diligerent, tuerentur, Societatis viros adirent, in virtutum ſemita iiſdem pro ducibus uterentur. In hoc Melitenſi Collegio vivit adhuc memoria verſatilis ingenii tui, cùm Matheſeos theſes in frequentiſſima Equitum corona ſummis plauſibus propugnaſti, nec beneficia Tua interibunt. Collata in Societatem beneficia, in Joannem Antonium Rendam, ex ſorore nepotem meum, cùm ſub Melitenſi cœlo theologico in pulvere decertanti

Te patronum exhibuiſti amantiſſimum; me gratum eſſe docent, atque ad obſequia præſtanda perſuadent.

Igitur decora Tua digna ſunt, quibus inſcribantur eruditæ commentationes; merita in Societatem univerſam, in conſanguineos meos, aliquod reverentiæ monumentum jure optimo videntur exigere. Hinc Elogiorum hoc opus offero nomini Tuo: munus pro mea tenuitate magnum, pro Tua magnitudine nullum; ſed ſi offerentis animum penſas, maximum. Elogiorum hoc opus elogium Tuum totum eſt, Auctoris donum, & anathema. Vale. Ex Collegio Meliteníi 18. Octobris 1689.

PATER HIERONYMUS
Raguſa S. I.

146. 912. 379. 90.9.
1636.

Anagramma Numerale.

Elogio dignus Siculorum Elogia
profers.

141. 350. 682. 92. 371.
1636.

Facultas Patris Viſitatoris Provinc. Siculæ Soc. Jesu.

EGo Franciſcus Guarinus, Societatis Jeſu, in Provincia Sicula Viſitator, poteſtate ad id mihi facta à Patre Noſtro Thyrſo Gonzales, Præpoſito Generali, facultatem facio, ut liber inſcriptus: Elogia Siculorum, qui veteri memoriâ literis floruerunt, Auctore Hieronymo Ragusa noſtræ Societatis, & ejuſdem Societatis doctorum hominum judicio approbatus, typis mandetur. In quorum fidem has literas manu noſtra ſubſcriptas, & ſigillo noſtro munitas, dedimus Panormi die 22. Auguſti 1689.

FRANCISCUS GUARINUS.

ELOGIA

ELOGIA
SICULORUM,
QUI VETERI MEMORIA
Literis floruerunt.

CONSTANTINUS Laſcaris, patritius Byſantinus, cùm in Turcarum poteſtatem poſt fœdi, ac diuturni belli incommoda Byſantium ceſſiſſet, anno reparatæ ſalutis MCCCCLIIII. vilem illam ſervitutem, atque indignam Barbarorum tyrannidem altiſſimo animo aſpernatus, aliò aliis nobilibus pari fortitudine commigrantibus; in Italiam, velut in commune ſummorum virorum domicilium, profugus

BIBLIOTECA NAZIONALE ROMA

venit; ſecumque, ut Æneas Troianos Penates, Græcas literas illuc importavit. Primùm Mediolani à Franciſco Sfortia, Mediolanenſi Regulo, liberaliter exceptus, Inſubricæ juventutis emolumento ſanè maximo eas literas publicè docuit. Deinde Romam profectus, Cardinalem Beſſarionem, cùm generis, tùm morum affinitate arctiſſimo amicitiæ vinculo ſibi aſtrinxit. Mágnis inde proëmiis à Ferdinando I. invitatus, Neapoli eloquentiam, & patriam linguam omni laude profeſſus eſt. Poſtremò in Siciliam navigans, Meſſanæ perpetuam ſedem fixit, cœli ſalubri temperie, ſoli amœnitate, humaniſſimis civium moribus allectus, quòdque frequens eſſet navium appulſus Meſſanam ex Oriente, unde ſuorum literæ ultrò, citroque perferrentur faciliùs: acerbum exilii caſum honeſta ipſius cauſa, & hoc quoque blandimento mitigaturus: Joanne

Aragonio Rege MCCCCLXV. Donatur civitate à Senatu, donis à Civibus, utriſque gratioſiſſimus, tanta nominis celebritate mitiores ibi tradidit diſciplinas, ut ex Italia in Siciliam præpotentes viri filios ſuos ad erudiendum ablegarent. Petrus Bembus, Venetus, adoleſcens adhuc, pòſt inter Purpuratos Patres à Clemente VII. cooptatus, auditor extitit Conſtantini, eumque loco parentis coluit. Senatui Meſſanenſi bibliothecam teſtamento legavit, quam ſelectiſſimorum librorum copia inſtructiſſimam, à Græcia aſportaverat; Civibus exempla virtutum ſuarum reliquit. Ab eodem Senatu publico ære, à Civibus mœſtiſsimis lacrymis mortuo parentatum. Excepit pretioſiſsimos cineres in templo Carmelitanorum marmoreus tumulus, quem paucis ante annis dirutum Paulus Bellius Societatis Jeſu queritur: cùm ea ſit temporis voracitas, ut neque inſanis molibus,

multorum ſeculorum ſpatio extructis, pareat, laboreſque multarum gentium ſæpe uno die diſſolvat: viget tamen Conſtantini memoria ad hanc ætatem, neque unquam conſeneſcet. Ab innumeris ferè ſcriptoribus commendatur, quos, ab inſtituti mei ſemita deflecterem, ſi velim percenſere.

Inter cætera præclariſſimi ingenii monumenta, quibus immortalem ſibi gloriam comparavit, Catalogum veterum Siculorum, literarum fama illuſtrium, juſſu Ferdinandi Acunæ, Siciliæ Proregis, ſcripſit, eidem inſcripſit. Vindicavit à tenebris Siculos noſtros, edidit in lucem ſingulorum nomina, ut ipſis laudi, poſteris eſſent incitamento ad ſcientias amplectendas, excolendaſque. Transferam in hunc locum Elogia Siculorum, qui veteri memoria literis floruerunt, Auctore Conſtantino Laſcare.

Hubertus Goltzius, Herbipolita

Venlonianus, in calce Siculæ hiſtoriæ Siculorum, qui ſapientia, carmine, eloquentia, aliiſque artibus excelluerunt, Elenchum digeſſit: à Laſcare omiſſa ex eo decerpam elogia: reliqua ex probatis Auctoribus, quoquo modo digeſta jam, & ornata: idcirco Collectorem me, non ſcriptorem, hujùſmodi Elogiorum appello: facturus autem operæ pretium exiſtimo referre alienas lucubrationes ſparſas, ac diſſolutas, in unum veluti opus coalitas; cùm & quadrare lapides, & quadratos collocare in ædium ſubſtructionem mercede dignandum.

Primum id moneo, me ad aucupandam eruditionis famam cunctorum Auctorum teſtimonia, qui de Siculis meminere, hîc non congeſturum. Ferant materiam, calcem, permixtaque cœmenta infelices bajuli, quibus occalluit dorſum in infimis miniſteriis obeundis. Legam igitur breviora, ſed appoſi-

ta, eaque aliis legenda exponam.

Alterum moneo, me ſive de nomine, ſive de patria alicujus, nullas agitaturum controverſias: lites nunc, alibi dirimendas, rejicio.

Hoc de antiquis Siculis dictum puta. Gradatim ad Auguſtiſſimos Reges Auſtriacos deſcendam: Siculorum, qui ſub illorum feliciſſimo dominatu literis floruerunt, ſcribam Elogia proprio marte. Comparavi ex optimis Auctoribus, è libris manu exaratis, ex epiſtolis, ac teſtimonio graviſſimorum virorum materiam, digeſſi pro tenuitate, rem totam per Centurias diſpoſui, Centurias per Alphabetum. Utile dulci miſcere conatus ſum: ideoque ſtylum non improbabis.

Has adoleſcentiæ, ſeu potiùs pueritiæ primitias, Siciliæ, amantiſſimæ patriæ devoveo. Præceſſerunt exemplo, præſertim ex recentioribus, qui urbium ſuarum, vel Regnorum doctos viros encomiis affi-

ciunt, quamplures, quorum majorem partem evolvimus, quoſque Philippus Labbè Societatis JESU in ſua Bibliotheca Bibliothecarum refert. Sequor horum exempla, quæ ſi non aſſequar puritate ſermonis, elegantia, nobilitate argutiarum; alienæ culpæ vertas, non meæ: ſcripſi novitio calamo ſubciſivis horis ad ingenium exercendum, & genium erudito argumento. Cùm enim in Collegio Panormitano pueros Grammatica inſtituerem de more Societatis, confecto jam Philoſophiæ curriculo, ad eam opellam efformandam animum animi gratia contuli, atque horarum analecta dicavi. In lucem prodit qualiſcumque hic labor aliena voluntate: damnavi, antequàm publico judicio ſiſteretur, flammas, non lucem paraveram. Si clemens es, & benignus videri cupis, benigne lector, filium hunc innocentem reum, è parentis ſententia vindica,

in tuam clientelam ſuſcipito. Unius infeſtum animum non reformidat, qui omnium patrociniis defenditur, hoc eſt, tuo. Vale.

Conſtantinus Laſcaris, Byſantinus, Ferdinando Acunæ, Siciliæ Proregi,

SALUTEM.

SI antiqui illi tantopere laboraverunt, Illuſtriſſime Princeps, ut non ſolum docti efficerentur, verum etiam, ut apud poſteros nomen haberent æternum; nonne & nos elaborabimus tùm patriæ, tùm ſcientiæ amore, ut illorum tàm diu oblivioni tradita nomina ob linguæ, ut arbitror, noſtræ ignorantiam ac librorum inopiam, inſtaurare, & è tenebris in lucem edere, atque in hominum notitiam revocare poſſimus; præſertim, ut Siciliæ gloriam,

[...]am de ſuis viris illuſtribus con-[...]
[...]uitur adaugeamus ? equidem quamvis non paucos protulerit Inſula celebres viros; tamen plerique ob temporis injuriam, atque Græcorum calamitates ignorantur. Itaque nos quotquot potuimus ex Laërtio, Philoſtrato, Suida, aliiſque veterum monumentis carptim collectos, in hoc notavimus compendio, tibique, Prorex Excellentiſſime, dicavimus, qui rerum antiquitate, & ingenuis literarum ſtudiis apprimè delectaris: & ob id literatos ſingulari benevolentia proſequeris. Lege igitur Felix, Ferdinande, Siciliæ decus, meque, ut facis, ama. Vale.

I. ACHÆUS, Syracuſanus.

Achæus, ſive Achivus, Syracuſanus, Poëta Comicus *Comœdias decem* compoſuit. Ex Conſtantino Laſcare.

Achæus alter, Pythodori, vel Pythodoridis filius, Eretrienſis, Tragicus, Syracuſano antiquior extitit. Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

II. ACRON, Agrigentinus.

Acron, Agrigentinus, nobilis Philoſophus, ac Medicus, Hippocrate antiquior, Xenonis filius. Hic Athenis publicè legerat unà cum Empedocle, Philoſopho, *multaque doricè* ſcripſit *de Medicina.* Huic tribuere epitaphium illud, quod Laërtius in vita Empedoclis refert:

Acronem, ſummum Medicum, ex Acragante profectum,
Verticis excelſi tecta ſuperba tenent.

Ex Conſtantino Laſcare.

III. ÆSCHYLUS.

Æſchylus, Siculus, Poëta, de quo Macrobius meminit. Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

Æſchylus, Athenienſis, Euphorionis filius, qui Elegias, & Tragœdias XC. ſcripſit, victorias verò XXVIII. ab adverſariis reportavit; jam ſenior victus à Sophocle adoleſcente, Athenas reliquit, atque in Siciliam venit. Cùm ſenſiſſet certo quodam die ſe ruina periturum; ex urbe Siciliæ, in qua morabatur, egreſſus, loco aperto conſedit: ſuper quem aquila volitans, teſtudinem, quam pedibus gerebat, ſuper caput ejus, ſplendore calvariæ decepta, tanquam ſuper petram, quò fractæ teſtudinis carne veſceretur, eliſit; quo ictu peremptus eſt. Politianus:

Æſchylus aëria caſu teſtudinis ictu.

Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis. Vedi farfallone 31.

IV. S. AGATHO, Panormitanus, Pontifex Optimus Maximus.

S. Agatho Panormitanus, Presby-

ter Cardinalibus adſcriptus, & inter Petri ſucceſſores omnium ſuffragiis relatus, *duas* miſit *Epiſtolas ad Imperatorem Conſtantinopolitanum, unam cum actis Synodi, quam Romæ convocaverat, ac tertiam ad Archiepiſcopum Viennenſem.* Quibus functus operibus, annis & meritis gravis, cùm Eccleſiæ res ſanctiſſimè adminiſtraſſet per annos duos, & menſes ſex; nonagenario major, morbo, naturæque ceſſit, anno reparatæ ſalutis M.CLXXXII. IV. Idus Januarii. Ad hujus ſepulcrum in Vaticano olim legebatur tale epitaphium.

Pontificalis apex virtutum pondere fultus,
Ut jubar irradiat, perſonat ut tonitru.
Quæ mox hic peragit doctrinæ fomes, & auctor:
Format enim geſtis, quos docet eloquiis.
Dum ſimul æquiparat virtus, & culmen honoris,
Officium decorat moribus, arte gerit.
Præditus his meritis Antiſtes ſummus Agatho,

Sedis Apoſtolicæ fœdera firma tenet.
En pietas, en priſca fides; inſignia Patrum
Intemerata manent niſibus, Alme, tuis.
Quis verò numeret morum documenta tuorū;
Formula virtutum cùm tua vita foret?

De hoc Pontifice, Sanctis adſcripto, tractant Baronius in Annalibus, Ciacconius, & Auctarii in vita, Paulus Diaconus de Geſtis Longobardorum, Hieronymus Maraphiottus in Calabriæ, Rubeus in Ravēnæ hiſtoriis: Rocchus Pirrus in notitiis Eccleſiarum Sicularum: Joannes Bollandus in vita: Panuinus: Martyrologia, Romanum, Galeſini, Græcorum, Maurolyci, Germanicum: Carthuſiani, Colonienſes ad Uſuardum: Ferrarius: Hugo Menardus: Uvion: Dorganius: Octavius Caietanus de Sanctis Siculis: Franciſcus Scorſus in vita; aliique plures, qui de ſanctis, necnon de Romanis Pontificibus tractaverunt. Ex Auguſtino Oldoino Societatis Jesu in Athenæo Romano pag. 39.

V. AGATHOCLES, Saccenſis, Rex Syracuſarum.

Beyra. A. 107. h. Sacca, olim Vicus figulorum, nunc Siciliæ urbs ad occidentem ſita, è littore in clivum leniter aſſurgens, Mare Africum proſpectat, ac inſtar jucundiſſimi theatri eminus ipſa proſpicitur. Cœlum ſalubre, ſolum feraciſſimum aquis cedunt: quippe ad radices montis Cronii aliæ calidiſſimæ, eæque ſulphureæ, ſcaturientes, mirabilem profectò vim habent ad morbos expellendos: aliæ frigidiores epotæ inſtar pharmaci alvum eluunt, ſecumque noxios humores extrahunt. In ipſo montis Cronii latere, in cujus cratere templum Divo Calogero ſacrum adjecto noſocomio ſumma religione colitur; duo antra obſcuris hiatibus ſeſe aperiunt, fumo indeſinenter obſeſſa. Huc introëuntes langorem quemquam in nimios ſudores reſolutum

vide fazzello 31.

deponunt, firmataque valetudine diſcedunt. Has thermas naturæ miraculum dixeris: quondam Thermæ Selinuntiæ nuncupabantur.

In ea urbe patre figulo natus eſt Agathocles. Cum ſtrenuus eſſet, & in concionibus perfacundus, brevi ex centurione tribunus militum evaſit, & primo quidem bello contra hoſtes pugnans, magna ſuæ virtutis præbuit experimenta, adeo ut inde mortui Regis locum fuerit ſuffectus. Nec multo poſt interfectis Syracuſanis Nobilibus cum Carthaginienſibus bellum geſſit: deinde ſpe ampliandi Regni in Italiam trajecit: ubi cùm deceptus fuiſſet, ex indignatione morbum contraxit, ex quo etiam functus eſt.

Juſtinus lib. 22. Plutarchus in Pyrrho.

Ovidius:

Fama eſt fictilibus cœnaſſe Agathoclea Regem.
Atque abacum Samio ſæpè oneraſſe luto.

Ad obſcuri enim generis recordationem, ne arridentis fortunæ blandimentis ſuperbiret, teſteis vaſibus uti ſolebat. Ex Carolo Stephano in Dictionar. Hiſtor. Geograph. Poëtico. lit. A.

VI. ALANUS.

Alanus inter Poëtas Siculos recenſetur à Joanne Vigintimillio in Tabula Poëtarum Siculorum.

VII. S. ALBERTUS, Drepanenſis.

S. Albertus Drepanenſis ex nobili familia de Abbate, Ordinis Carmelitanorum, Eccleſiaſtes, & Theologus inſignis, ſcripſit *de piis moribus: De timore Dei: De amore fraterno; de Patientia: De mundi contemptu: De fallaciis diaboli.*

Andreas Bruner Societatis JESU in Faſtis Marianis Elogium hoc S. Alberto concinnavit: etiam Al-

berti ſplendorem prævia ab utero matris lux indicavit, & rectiùs Mariæ, quàm hujus filium dixeris; quippè quem ſterili ea lege illa dedit, ut bona fide ſuo ſervitio hæc olim redderet. Moram ipſis, quibus jungere ſe Albertus parabat Carmelitis, quos vocant, interponentibus, graviter, nihilominus Deipara parentes objurgavit: nimirum furtum hoc eſſe, cœlo dicatum, terris velle mancipare. Quid ſimiæ catulum amarent? Parùm intereſſe, veneno, an amplexu partum enecarent; ut dare prolem, ita auferre, cùm luberet, ſuperos poſſe. Audite parentes omnes: his monitis illi manum Deo, filium omnibus diſciplinis excultum, poſthabitis etiam Regiæ puellæ nuptiis, religioni dederunt: quoque magis jam Virgini ſacrificium placeret, ſuiſmet manibus ad ejus aram candidiſſimam hoſtiam ſtiterunt. Hic Albertus orcum rivalem ſponſæ

vultum præſeferentem, res ſibi ſcilicet juſſit ſuas habere. Subinde fatigatis obſidione, & fame civibus, tres cum commeatu triremes cœlo remige impetravit. Hebræos quamplures, aquarum vi abreptos, in ſicco deſtituit, ſicco ipſe pede undas percurrens. Jam mortem, quam cœleſti voce edoctus, obiit anno MCCXCII. æs campanum ſponte ſonans, integritatem corpuſculi odor ſuaviſſimus, beatitatem animi duo Angeli prodiderunt, qui dubiis, an ut Cœlitem colerent, an ut mortuum lugerent, hominibus; ſub initium rei divinæ illa verba: *os juſti*, præiverunt. Noſtras mortes ò quàm rectè lugemus.

VIII. ALCADINUS.

Alcadinus Siculorum Poëtarum chorum auget. Ex Joanne Vigintimillio in Tabula Poëtarum Siculorum.

IX. ALCIMENES, Megarenſis.

Alcimenes, Megarenſis, Poëta Tragicus. Suidas. Ex Carolo Stephano in dictionario Hiſtori. Geogra. Poët. lit. A.

Et eſt alius Alcimenes Athenienſis Comicus. Suidas. Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

Alcimenes vide [redacted]

X. ALCMAN, Meſſanenſis.

Alcman, Meſſanenſis, Poëta Lyricus, vivebat Olympiade XXXI. juxta Euſebii Chronicon, qui Olympiade XLII. ita de eo loquitur: veteres omnes mentionem fecere de Poeta Lyrico hujus nominis, qui morbo pediculari vita functus eſt. Plutarchus in vita Syllæ. Plinius lib. 11. cap. 33. Ex Ludovico Morerio in magno Dictionario Hiſtorico, gallica lingua edito tom. 1. lit. A.

Geminum fuiſſe Alcmanem te-

ſtantur multi, Meſſanenſem aſſerunt. Suidas, ejuſque Interpres, Laſcaris apud Maurolycum ait: Alcman Poeta lyricus ex Meſſana fuit, civitate vetuſtiſſima, Rhegio vicina. In hac tamen diſceptatione Giraldus audiendus, qui plurimam lucem utrique affert.

Primus igitur, inquit, inter Lyricos Poetas erat Alcman, qui eodem, quo Pittacus, tempore, ut ſcribit Euſebius XXIII. ſcilicet Olympiade claruit: alii XXVIII. quo tempore Ardius, qui ab aliquibus, Ardis, dictus eſt, apud Lydos regnabat: plerique verò Alcmana Laconem fecerunt; id quod & Statius Poeta innuit, cùm cecinit:

Obſitus, & tetricis Alcmā cantatus Amyclis.

Quod tamen manifeſtè negat in hiſtoria Velleius Paterculus. Suidas ex vrbe Meſſana, in eo licet perperam, legatur, Meſſoam,

ſuiſſe ait. Sunt tamen, qui alterum exiſtimant. Crates verò ex Sardis Lydiæ urbe, quod & Antipater quodam carmine reſtatum reliquit, & Leonidas in ipſius Alcmanis epitaphio. Legitur & in libello de exilio Plutarchi carmen, quo idem innuitur. Patrem habuit Alcman Damanta, vel, ut alii, Titarum. Ventri, ac gulæ operam dediſſe legimus; unde & inter gulones, & voraces connumeratur à Græcis. Idem & Athenæus in decimo, & Ælianus, quo loco Addephagos, hoc eſt, voraces commemorat, inter quos Pityrea Phryga, Cleonymum, Piſandrum, Charippum, Mithridatem Regem, Timocreontem Rhodium, de quo ſuo loco, Eryſichthona, Myrmidonum: atque adeo haudquoque mirum, ſi ſupra modum amatoriis, & rebus venereis vacaſſe perhibetur: nam & ipſum eroticorum carminum Auctorem

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

quidam putavere : Extant apud Athenæum ejus carmina, quibus illum facilè colligimus impatienter Megaloſtratam Poetriam adamaſſe. De familiaribus, ac domeſticis libros ſex ſcripſit, Melicos verſus, & quos Colymboſas ipſe nuncupavit; primus inſuper modulamina induxit, quæ ſine hexametris verſibus concinuntur. Lingua uſus eſt Dorica, qua & Lacedæmonii utebantur. Ælianus ſcribit Alcmana ſervum fuiſſe Ageſydis, ſed ab eo libertate donatum ob illius virtutes, & ingenii elegantiam: & perinde à Græcis dulcis cognominatur. Periit verò pediculari morbo, hoc eſt, phthiriaſis. Ab hoc carmen Almanicum, quod & Alcmanicon, interdum à Noſtris perperam Alemanicon appellatum; cujus & Hephæſtion meminit, ut alios omittam, ſunt, & qui alterum Alcamana fuiſſe aſſerant ex urbe Meſſana, & ipſum Lyricum. Alcman, teſte

Plutarcho, Fortunam Providentiæ Filiam, ſororemque Eunomiæ, & Pithûs, dicere ſolebat. Et adhuc de Alcmane ſat dictum.

XI. ALVARUS PATERNÒ Catanenſis.

Vincentius Auria in Hiſtoria Cephalædii pag. 59. veteris cujuſdam *Chronici de Rebus Siculis* mentionem facit, quod manu exaratum apud ſe teſtatur extare, illiuſque Auctorem Alvarum Paternò, Nobilem Catanenſem, fuiſſe autumat.

XII. ANDREAS BARBATIUS, Netinus.

Andreas Barbatius, cujus inter celeberrimos Doctores ſub nomine Andreæ Siculi depingitur imago, Neti natus eſt, & ob facultatis politicæ eruditionem à Mamertinis donatus eſt Civitate. Quod fuit cauſa, ut Franciſcus Pharaonius,

Maurolycus, & Bonfilius inter ſuos cives Andream recēſerent. Sanè ipſe ſe Netinum dicit in ſuorum operum inſcriptionibus, quæ omnia Neti apud Fratres Minores ab obſervantia inter primas bibliothecæ claſſes conſervantur. Albertus Leander ait: Barbatium Civem fuiſſe Netinum, quamvis alii Meſſanenſem affirment. Clariùs hoc expreſſit Auctor illius opuſculi, quod Chriſtophori Scannelli nomine circumfertur, aſſeritque in libris ſuis Barbatium Netum patriam agnoſcere. Idem aſſerit Magiſter Joſephus Bonaſia, magni nominis Theologus, dicens: Barbatii ædes prope cœnobium D. Franciſci apud Netinos fuiſſe. Conſenſit Joſephus Carnilivarius lib. 2. Ex Roccho Pirro in Notitia Eccleſiæ Syracuſanæ de ſcriptoribus Netinis pag. 227.

Claruit anno MCCCCLXVII. ſcripſit *Conſiliorum volumina quatuor*, in quibus eques Apoſtolicus, Regis Aragonum,

~~Apoſtolicus, Regis~~ Aragonum, & Siciliæ Conſiliarius, utriúſque Juris Monarcha, Princeps clariſſimus eſt appellatus, & Meſſanenſis. Idem Barbatius Conſil. 18. pag. 167. Nobilem Civitatem Meſſanam patriam inclytam ſuam appellat. Omnia extant edita *Lugduni* 1559. *apud Thomam Bertellum, & Claudium Servanium.*

Interfuit Concilio Baſileenſi, propugnavitque integritatem B. V. M. ab originaria culpa. Ex Silvagio.

XIII. ANDRONUS, Catanenſis.

Andron andronis declinandum vide Beyer: A. 22. g.

Andronus, Catanenſis, Muſicus fuit. Is, ſi Athenæo credimus, morem, & modum ſaltandi ad tibiam, ad hæc geſticulandi, ac rythmos canendi induſtriam invenit. Ex Huberto Goltzio. (p. 121) & 265.

Anonymus filius Siculi

Anonymus auus Empedoclis Secund. vide Empedocles II.

Anonymus Medicus Beyer: A. 165. c.

XIV. ANONYMUS.

Anonymus, Siculus, Monachus: *Græcè* ſcripſit *Vitam S. Cononis Neſitani*, quam latinitate donavit Franciſcus Maurolycus. Ex eadem ceteri hauſere, atque auxere, Julianus Monteſuſcus, ex familia Fratrum Minorum obſervantium S. Franciſci, Joſephus de S. Juliano, Neſitanus, ordinis Capucinorum, Joannes Aragona, & Jacobus Muccionius, Neſitanus, Societatis JESU. S. Cononem obiiſſe traditur anno Domini 1236. quinto Kalendas Aprilis. Ex Octavio Caietano in Animadverſione ad vitam S. Cononis pag. 67. tom. 2. SS. Siculorum.

XV. ANONYMUS, Syracuſanus Encomiaſtes.

Anonymus, Syracuſanus, Encomiaſtes, floruit ante Saracenicam direptionem, quæ accidit nono

Chriſti ſeculo. Habuit *Panegyricum in laudem S. Marciani, Epiſcopi Syracuſani.* Eum ex M.S. codice Bibliothecæ Vaticanæ latinè vertit Jacobus Sirmũdus Societatis Jeſu, eumdemque adducit Octavius Caietanus ejuſdem Societatis tom. 1. Vit. SS. Siculorum. Ex Octavio Caietano in animadverſionibus ad Vitas SS. Siculorum, Vit. S. Marciani pag. 7.

XVI. ANONYMUS alter Encomiaſtes.

Anonymus alter Encomiaſtes, *vitam, & geſta S. Leonis, Epiſcopi Catanenſis*, ſcripſit *Græco ſermone*: vertit latinè Jacobus Sirmundus ex codice Vaticano, Bibliothecæ Cryptæ ferratæ, & S. Salvatoris Meſſanæ. Adducit Octavius Caïetanus in Vitis SS. Siculorum tom. 2. pag. 6. Ex Octavio Caietano in animadverſionibus ad vitam S. Leonis.

Digitized by Google

XVII. ANONYMUS, Catanenſis, Poëta.

Anonymus, Catanenſis, Poëta, *carmen Iambicum in laudem S. Leonis, Epiſcopi Catanenſis*, ſcripſit, ſtylo, & antiquitate probatus. Carmen Græcum Auguſtinus Floritus Societatis JESU Latinum fecit. Id Octavius Caietanus in Vitis SS. Siculorum tom. 2. pag. 22. adducit. Ex Octavio Caietano in animadverſionibus ad Vitam S. Leonis.

XVIII. ANONYMUS alter, Hiſtoricus.

Anonymus alter, Hiſtoricus, Siculus Monachus, ſcripſit *vitam ſanctæ Marinæ Græco ſermone*. Latinitate donavit Auguſtinus Floritus, eamque adducit Octavius Caietanus in vitis SS. Siculorum tom. 2. pag. 109. Ex Octavio Caietano in animadverſion. in vitam S. Marinæ.

XIX. ANTIOCHUS, Syracuſanus.

Antiochus, Syracuſanus, Hiſtoricus, qui *Romanas* ſcripſit, *& Siculas Hiſtorias*, quem citat Pauſanias. Ex Conſtantino Laſcare. Herodoto Synchronus Hiſtoriam ſcripſit Olympiade 89. ex Diodoro apud Valguameram de Panor. origine. pag. 20.

XX. ANTONINUS PLATAMONIUS, Catanenſis.

Antoninus Platamonius, Catanenſis, non minus eruditione, quàm genere, illuſtris, *multa in Jus Cæſareum* ſcripſit, ex quibus *fragmenta quædam in Regni ritus* ad poſteros pervenerunt. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. chorda. 9. pag. 146.

XXI. Antonius Bononia, Panormitanus.

Antonius Equeſtri familia natus, qui à Pontano alumno elegantiarum pater appellatur, elatè genus ſuum ab ultimis Britannis, Beccadellaque familia, Bononiæ celebri, repetebat, præclaro genti inſignium argumento, quod iiſdem militari in ſcuto depictis alatis viperis uteretur: ſed majorum profectò ſibi ex laude optimorum ſtudiorum nobilitatem comparaſſe videri poteſt. Moribus enim, ac literis præſtantibus ornatus, cùm Philippo, Mediolanenſium Principi, fertilis ingenii induſtriam obtuliſſet; tanta liberalitate ſuſceptus eſt, ut Principem, noſcendæ hiſtoriæ cupidum, familiariter doceret, & publicè octingentis annuis aureis elegantiores literas profiteretur. Hic eſt ille Philippus, qui ſummum clementiæ fructum, generoſis exop-

tatum Regibus, glorioſiſſimè decerpſit; qu͂um Alphonſum Regem, navali prælio captum, non emiſit modò, ſed auctum copiis, & opibus in regnum reſtituit. Verùm eo graviſſimis bellis occupato, Antonius Alphonſo adhæſit, ſecretioris ſcrinii magiſter, & ſtudiorum, expeditionumque omnium, terra, marique, perfectus comes. Scripſit *epiſtolas candidiore ſtylo, ſed maximè jucundo victoris Regis triumphum, & de factis, dictiſque optimi ejus Regis aureum libellum*, quem Pius Pontifex exemplis paribus intertextis nobiliorem reddidiſſe videtur. Sed cùm Valla demum ad exercendæ maledicentiæ dentem, naturæ acerbitate paratiſſimo, ſimultatem concepit, eo quidem eventu, ut mutuis veluti confixi telis, fœdè admodum inimicis riſum excitarunt. Senex uxorem duxit Arcellam, ſibi magnopere dilectam, liberoſque ſuſcepit, quorum honeſta ſoboles

Vide Capt... Zin Paſſatium B 4

Neapoli viſitur. Poſtremò æger, vitaque diffidens, in ſupremo morbo hoc carmen compoſuit, quod tumulo inſcriberetur,

Quærite, Pierides, alium, qui ploret amores,
Quærite, qui Regum fortia facta canat.
Me pater ille ingens, hominum ſator, atque Redemptor,
Evocat, & ſedes donat adire pias.

PONTANI.

Siſte, hoſpes, fas eſt cantus audire Dearum:
Grata mora eſt: muſæ nam loca ſancta tenent.
Antoni monumenta vides: hinc templa frequentant.
Ille fuit ſacri maxima cura chori.
Illum ſæpè ſuis medium ſtatuere choreis,
Duxit compoſitos arte decente choros.
Sæpè lyram ceſſit Clio, ceſſere ſorores,
Concinuit teneros, voce, manuque ſonos.
Extinctum flevitque Aon, flevitque Aganippe,
Sebethus miſeros egit in amne modos.
Sirenes quoque de ſcopulis miſerabile carmen
Ingeminant, planctu littora pulſa ſonant.
Pierides triſtem ad tumulũ fudere querelas,
Pierides paſſis poſt ſua terga comis.

Hinc crevit deſiderium, nec cura receſſit
Vatis, at extincto vate remanſit amor.
Conveniunt nunc ad tumulum, celebrantque choreas,
Et memorant luſus, magne Poëta tuos
En audis, ſonet ut lenis concentibus aura?
Ut ſonet appulſu concita terra pedum?
Hæc vati memores muſa poſt fata rependunt:
Carminis hoc meritum eſt: num ſatis? hoſpes abi.

ELISII CALENTII.

Qui molles elegos, & Regum geſta canebat,
Sacra Panormitæ contigit oſſa lapis.

Ex Paulo Jovio in Elogiis virorum illuſtrium pag.23. Antonius, quòd Bononiâ genus, Bononia, quòd Panormo ortum duxerit, Panormita, dictus eſt: vulgò: Antonius Panormita.

XXII. ANTONIUS CASSARINUS, Netinus.

Antonius Caſſarinus, Gaſparinum vocant aliqui, de quo Fazellus

lib. 4. Hiſtoriæ Siculæ Decad. 1. pag. 109. loquitur, claruit literarum fama. Orator egregius, Neti natus eſt, quem ob famæ dignitatem Panormi primùm publico ſtipendio, deinde Conſtantinopoli, ubi decem annos in ſtudiis oratoriæ facultatis, & Græcarum literarum cognitione diligentia tanta verſatus eſt, ut inter præclariſſimos viros, quos Græcia, & Italia ſuo tempore vidit, unus excellentiſſimus haberetur. Conſtantinopoli enim, quæ Chriſtiano tunc Imperio ſuberat, quinque annos Rhetoricam Græcè, & Latinè miro cùm civium, tùm Imperatoris plauſu in magna Auditorum frequentia docuit. Venit poſtea in Italiam, & Papiæ primùm, inde Mediolani, poſtea Genuæ, publicè docens permultos erudivit. Sed dum anno ſalutis M.CCCCXXXXIV. Genuæ ob civium magna diſſidia excurſionem multi facerent per urbem, ac

nonnulli tentarent, ubi Antonius erat, perfractis portis irrumpere; dum ipſe per feneſtram alterius domus, quæ erat è regione, tranſilire nititur, in terram ingenti lapſu concidit, continuóque expiravit. Vertit hic *in Romanum ſermonem Platonis libros de Republica*, quod opus Alphonſo Siciliæ Regi, dicavit: *pluraque alia ex Plutarcho, & Platone latina* fecit, ſcripſit *epiſtolarum libros IV. Orationes duas, quarum alteram* habuit *ad Philippum Mariam*; *alteram ad Genuenſem Senatum*. Hæc Fazellus. Meminit hujus Leander Albertus, & alii. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſ. Syracuſ. de ſcriptoribus Netinis pagin. 226.

XXIII. ANTONIUS CORSETTUS, Netinus, Epiſcopus Melitenſis.

Antonius Corſettus, epiſcopus Melitenſis, Netinus, utriuſque Ju-

XIV. ANONYMUS.

Anonymus, Siculus, Monachus: *Græcè* ſcripſit *Vitam S. Cononis Neſitani*, quam latinitate donavit Franciſcus Maurolycus. Ex eadem ceteri hauſere, atque auxere, Julianus Monteſuſcus, ex familia Fratrum Minorum obſervantium S. Franciſci, Joſephus de S. Juliano, Neſitanus, ordinis Capucinorum, Joannes Aragona, & Jacobus Muccionius, Neſitanus, Societatis JESU. S. Cononem obiiſſe traditur anno Domini 1236. quinto Kalendas Aprilis. Ex Octavio Caietano in Animadverſione ad vitam S. Cononis pag. 67. tom. 2. SS. Siculorum.

XV. ANONYMUS, Syracuſanus Encomiaſtes.

Anonymus, Syracuſanus, Encomiaſtes, floruit ante Saracenicam direptionem, quæ accidit nono

Chriſti ſeculo. Habuit *Panegyricum in laudem S. Marciani, Epiſcopi Syracuſani*. Eum ex M.S. codice Bibliothecæ Vaticanæ latinè vertit Jacobus Sirmũdus Societatis Jeſu, eumdemque adducit Octavius Caietanus ejuſdem Societatis tom. 1. Vit. SS. Siculorum. Ex Octavio Caietano in animadverſionibus ad Vitas SS. Siculorum, Vit. S. Marciani pag. 7.

XVI. ANONYMUS alter Encomiaſtes.

Anonymus alter Encomiaſtes, *vitam, & geſta S. Leonis, Epiſcopi Catanenſis*, ſcripſit *Græco ſermone*: vertit latinè Jacobus Sirmundus ex codice Vaticano, Bibliothecæ Cryptæ ferratæ, & S. Salvatoris Meſſanæ. Adducit Octavius Caïetanus in Vitis SS. Siculorũ tom. 2. pag. 6. Ex Octavio Caietano in animadverſionibus ad vitam S. Leonis.

anonymus vitam S. [illegible] tom. 2. [illegible] f. 630.
græce ſcripſit, et [illegible]

Digitized by Google

XVII. ANONYMUS, Catanenſis, Poëta.

Anonymus, Catanenſis, Poëta, *carmen Iambicum in laudem S. Leonis, Epiſcopi Catanenſis*, ſcripſit, ſtylo, & antiquitate probatus. Carmen Græcum Auguſtinus Floritus Societatis JESU Latinum fecit. Id Octavius Caietanus in Vitis SS. Siculorum tom. 2. pag. 22. adducit. Ex Octavio Caietano in animadverſionibus ad Vitam S. Leonis.

XVIII. ANONYMUS alter, Hiſtoricus.

Anonymus alter, Hiſtoricus, Siculus Monachus, ſcripſit *vitam ſanctæ Marinæ Græco ſermone*. Latinitate donavit Auguſtinus Floritus, eamque adducit Octavius Caietanus in vitis SS. Siculorum tom. 2. pag. 109. Ex Octavio Caietano in animadverſion. in vitam S. Marinæ.

Anonymus — p. 490 pag 120 p. 175 n. 154

XIX. ANTIOCHUS, Syracuſanus.

Antiochus, Syracuſanus, Hiſtoricus, qui *Romanas* ſcripſit, *& Siculas Hiſtorias*, quem citat Pauſanias. Ex Conſtantino Laſcare. Herodoto Synchronus Hiſtoriam ſcripſit Olympiade 89. ex Diodoro apud Valguameram de Panor. origine. pag. 20.

XX. ANTONINUS PLATAMONIUS, Catanenſis.

Antoninus Platamonius, Catanenſis, non minus eruditione, quàm genere, illuſtris, *multa in Jus Cæſareum* ſcripſit, ex quibus *fragmenta quædam in Regni ritus* ad poſteros pervenerunt. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. chorda. 9. pag. 146.

XXI. ANTONIUS BONONIA, Panormitanus.

Antonius Equeſtri familia natus, qui à Pontano alumno elegantiarum pater appellatur, elatè genus ſuum ab ultimis Britannis, Beccadellaque familia, Bononiæ celebri, repetebat, præclaro genti inſignium argumento, quod iiſdem militari in ſcuto depictis alatis viperis uteretur: ſed majorum profectò ſibi ex laude optimorum ſtudiorum nobilitatem comparaſſe videri poteſt. Moribus enim, ac literis præſtantibus ornatus, cùm Philippo, Mediolanenſium Principi, fertilis ingenii induſtriam obtuliſſet; tanta liberalitate ſuſceptus eſt, ut Principem, noſcendæ hiſtoriæ cupidum, familiariter doceret, & publicè octingentis annuis aureis elegantiores literas profiteretur. Hic eſt ille Philippus, qui ſummum clementiæ fructum, generoſis exop-

tatum Regibus, glorioſiſſimè decerpſit; qúum Alphonſum Regem, navali prælio captum, non emiſit modò, ſed auctum copiis, & opibus in regnum reſtituit. Verùm eo graviſſimis bellis occupato, Antonius Alphonſo adhæſit, ſecretioris ſcrinii magiſter, & ſtudiorum, expeditionumque omnium, terra, marique, perfectus comes. Scripſit *epiſtolas candidiore ſtylo, ſed maximè jucundo victoris Regis triumphum, & de factis, dictiſque optimi ejus Regis aureum libellum*, quem Pius Pontifex exemplis paribus intertextis nobiliorem reddidiſſe videtur. Sed cùm Valla demum ad exercendæ maledicentiæ dentem, naturæ acerbitate paratiſſimo, ſimultatem concepit, eo quidem eventu, ut mutuis veluti confixi telis, fœdè admodum inimicis riſum excitarunt. Senex uxorem duxit Arcellam, ſibi magnopere dilectam, liberoſque ſuſcepit, quorum honeſta ſoboles

Neapoli viſitur. Poſtremò æger, vitaque diffidens, in ſupremo morbo hoc carmen compoſuit, quod tumulo inſcriberetur,

Quærite, Pierides, alium, qui ploret amores,
Quærite, qui Regum fortia facta canat.
Me pater ille ingens, hominum ſator, atque Redemptor,
Evocat, & ſedes donat adire pias.

PONTANI.

Siſte, hoſpes, fas eſt cantus audire Dearum:
Grata mora eſt: muſæ nam loca ſancta tenent.
Antoni monumenta vides: hinc templa frequentant.
Ille fuit ſacri maxima cura chori.
Illum ſæpè ſuis medium ſtatuere choreis,
Duxit compoſitos arte decente choros.
Sæpè lyram ceſſit Clio, ceſſere ſorores,
Concinuit teneros, voce, manuque ſonos.
Extinctum flevitque Aon, flevitque Aganippe,
Sebethus miſeros egit in amne modos.
Sirenes quoque de ſcopulis miſerabile carmen
Ingeminant, planctu littora pulſa ſonant.
Pierides triſtem ad tumulũ fudere querelas,
Pierides paſſis poſt ſua terga comis.

Hinc crevit deſiderium, nec cura receſſit
Vatis, at extinčto vate remanſit amor.
Conveniunt nunc ad tumulum, celebrantque choreas,
Et memorant luſus, magne Poëta tuos
En audis, ſonet ut lenis concentibus aura?
Ut ſonet appulſu concita terra pedum?
Hæc vati memores muſæ poſt fata rependunt:
Carminis hoc meritum eſt: num ſatis? hoſpes abi.

ELISII CALENTII.

Qui molles elegos, & Regum geſta canebat,
Sacra Panormitæ contigit oſſa lapis.

Ex Paulo Jovio in Elogiis virorum illuſtrium pag. 23. Antonius, quòd Bononiâ genus, Bononia, quòd Panormo ortum duxerit, Panormita, dictus eſt: vulgò: Antonius Panormita.

XXII. ANTONIUS CASSARINUS, Netinus.

Antonius Caſſarinus, Gaſparinum vocant aliqui, de quo Fazellus

nonnulli tentarent, ubi Antonius erat, perfractis portis irrumpere; dum ipſe per feneſtram alterius domus, quæ erat è regione, tranſilire nititur, in terram ingenti lapſu concidit, continuóque expiravit. Vertit hic *in Romanum ſermonem Platonis libros de Republica*, quod opus Alphonſo Siciliæ Regi, dicavit: *pluraque alia ex Plutarcho, & Platone latina* fecit, ſcripſit *epiſtolarum libros IV. Orationes duas, quarum alteram* habuit *ad Philippum Mariam; alteram ad Genuenſem Senatum*. Hæc Fazellus. Meminit hujus Leander Albertus, & alii. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſ. Syracuſ. de ſcriptoribus Netinis pagin. 226.

XXIII. ANTONIUS CORSETTUS, Netinus, Epiſcopus Melitenſis.

Antonius Corſettus, epiſcopus Melitenſis, Netiuus, utriuſque Ju-

ris Doctor, inter viros totius Italiæ, jam & Europæ præſtantiſſimus cenſetur. *Plurima ſuæ profeſſionis opera* compoſuit excellentiſſimi doctoris titulo donatus, quæ omnia paſſim leguntur, & à doctiſſimo quoque citantur. Ad Melitenſem Eccleſiam promotus, vix biennio ſedit. Romam reverſus, ad majora etiam aſpirans, eandem cum Alexandro VI. veneni, & mortis internecionem ſubiit, anno ſalutis MDIII. Habitabat Neti in ædibus, quas modò incolit Marianus Ferrarius. Summis eum laudibus extollit Matthæus Silvagius, ubi de Neto loquitur. Lucius Marinæus lib. 5. epiſt. Corſettum Melitenſem Epiſcopum omni doctrina celebrem appellat. Hæc minoribus eum laudibus exornant, qui ejus doctrinam, & auctoritatem adducunt. Ex Vincentio Littara de Rebus Netinis pag. 141.

Fuit Auditor Rotæ Romanæ.

XXIV. ANTONIUS PISCIS, Catanenſis.

Antonius Piſcis, Catanenſis, Joannis, & Simonis germanus, ſecundo loco natus, ordinis Minorum Conventualium, ſacræ Theologiæ Magiſter, ac totius Provinciæ Siculæ Miniſter, Martino V. Pontifici pretioſus, pluribus ab eo favoribus cohoneſtatur. Unà cum Joanne fratre ſuo Concilio Baſileenſi ſumma doctrinæ commendatione interfuit. Ex Joanne Baptiſta dè Groſsis in decacho. Catan. chorda 2. pag. 148.

Obiit in Cœnobio Panormitano S. Fran. ubi diu vixerat. Inciſa eſt ſepulcro hæc epigraphe:

Reverendus Pater Antonius de Piſcibus, Catanenſis, ordinis Minorum in Sicilia Provincialis, Germanus frater tùm juſtiſſimi Simonis, Sardiniæ Proregis, tùm eloquentiſſimi Ioannis, Epiſcopi Catanenſis, de Theolo-

gorum Senatu benemeritiſſimus, *Concilio*, *cui interfuit*, *Baſileenſi acceptus*: *Panormi*, *ubi diu vixit*, *mortuus* 1421. *in hoc tumulo ſepelitur*. 8. *Kalend*, *Febr*.

Ex Philippo Cagliola Melitenſi ordinis Minorum convent. in explorat. Provinciæ Siculæ, explorat. 3. manifeſtati. 1. pag. 75. p. 161.

XXV. ANTONIUS VINUTUS, Netinus.

Antonius Vinutus, Netinus, anno 1510. ſcripſit *de Agricultura*, opus dicatum Franciſco Patellæ, Camaratæ comiti, atque *de Vita D. Conradi*. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Syrac. deſcripto Netinis pag. 227.

XXVI. APOLLODORUS GELENSIS.

Apollodorus Gelenſis inter Comicos antiquiſſimos citatur. Ex Huberto Goltzio.

Eodem tempore vixit, quo Menander Comicus. Ejus fabulæ ſunt: *Apocarteron*, ſive, *Philadelphi*, *Deuſopoci*, *Heria*, *Grammatodipnus*, *Pſeudeas*, *Siſyphus*, *Æſchion*. *Athenæus. Ex Laurentio Craſſo de Poetis Græcis.

XXVII. APULEIUS CELSUS, Centuripinus.

Apuleius Celſus, Centuripinus, à Scribonio Largo ut Medicinæ artis peritiſſimus commendatur. Memoriæ proditur in Pataia ejus canes rabie agitari, & mortales mordicùs invadere ſolitos; eumque, ut illi malo remedium opponeret, antidotum quotannis componere contra rabioſos canes, & ſuis civibus mittere conſueviſſe. Ex Huberto Goltzio.

archagatus vide [illegible]

XXVIII. ARCHESTRATUS, Syracuſanus.

Archeſtratus, Syracuſanus, ſive Gelenſis, Terpſionis auditor ſcripſit *opus, cui nomen, Gaſtrologia*; quod argumentum ſtylo ſanè eleganti proſequitur. Athenæus lib. 13. apud Polemonem refert adeò macilentum fuiſſe Poëtam quemdam hujus nominis, ut cùm in hoſtium manus veniſſet, ad lancem appenſus, oboli pondus non excederet. Ex Ludovico Morerio in Magno Dictionario tom. 1. lit. A.

Hic præ voluptatis ſtudio univerſam terram, omniaque maria impigrè luſtravit; quòd diligenter, examinare ventris delitias ſtatuiſſet, ac eorum inſtar, qui terrarum deſcriptiones, & circa illas navigationes ſuas ſcriptis mandarunt, exactè omnia vellet explicare, ubi præſtantiſſima ſint edulia

nobis indicans, quod in præfatione illarum egregiarum præceptionum facturum ſe pollicetur, quas amicis Cleandro, & Moſcho nuncupavit. Vixit tempore Alexandri, ut vult Patritius, ante ipſum ut vult Bonamius in Hiſtoria Syracuſana. Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

XXIX. ARCHETYMUS, Syracuſanus.

Archetymus, Syracuſanus, Hiſtoricus fuit, & Philoſophus, quem *ſeptem ſapientum cum Cypſelo, Corinthiorum Tyranno, colloquium* deſcripſiſſe Laërtius tradit. Ex Huberto Goltzio.

XXX. ARCHIMEDES Syracuſanus.

Archymedes Syracuſanus, Philoſophus, ac Geometra acutiſſimus, artiſque Mechanicæ auctor, *plera-*

quæ in Geometria ſcripſit, *& commentum in Homerum.* Hujus opera expoſuit Eutotius Aſcalonita, vitam verò ſcripſit Proclus Lycius. Ex Conſtantino Laſcare.

De Archimede juſtum volumen excreſceret, ſi vitam, ejuſque doctrinam, ingenii humani vires propè excedentem, digno charactere proſequi animo nobis propoſuiſſemus: cùm autem multa paucis complecti hoc loco ſtatuerimus; teſtimonia duorum præclariſſimorum Mathematicorum tantùm addimus; quæ quantum ad illius laudem conducant, quiſque intelliget.

Andreas Tacquet Societatis JESU in Elementis Geometriæ planæ, & ſolidæ, de hiſtorica narratione ortus & progreſſus Matheſeos hæc habet: Archimedis habemus multa, multa amiſimus. Sed Archimedem dum nomino, apicem quemdam humanæ ſubtilitatis, totiuſque Mathematicæ diſciplinæ ab-

ſolutionem animo concipio. Ejus inventa admiranda prodidere Polybius, Plutarchus, Tzezes, aliique.

Franciſcus Maurolycus, Nobilis Meſſanenſis, Archimedes redivivus, Archimedis opera mendis expurgata, notiſque illuſtrata edidit, atque Auctoris nomen elogio illuſtravit, quod bellè ſatis in rem noſtram cadit.]

Archimedes Syracuſanus, acutiſſimus Geometra, machinator præſtantiſſimus, & ſiderum ſpeculator clariſſimus extitit. Qui cùm M. Marcellus Syracuſas obſideret, machinis ingeniosè inventis diù patriam tutatus eſt. Nam ſaxorum jactu, ferrea manu comprehenſis navigiorum hoſtilium malis, telorum jaculatu per murorum rimas, ad id factas, hoſtẽ admiratione pariter ac terrore concuſſerat, ut Livius ait. Is idem portentoſæ magnitudinis

navim, ab Hierone Rege conſtructam, ſolus machinis ſua una manu correptis deduxit, ut Moſchion multis refert. Sphæram, in qua motus omnes aſtrorum repræſentarentur, fabricavit, de qua extat Claudiani epigramma. Coronam auream à dicto Rege Diis dicatam, ab artifice vitiatam, novo, miroque ingenio coarguit, ut Vitruvius refert. Sed non omnia ejus inventa literis mandata ſunt, tam ſcilicet Mechanica, quàm Geometrica. Demum poſt triennium captis Syracuſis Philoſophus illuſtriſſimus ab imprudente milite, Geometricis lineamentis in pulvere deſcriptis intentus, dum interrogatus, quis eſſet, nomen ſuum edere differt, illumque, ne lineas diſturbaret, oraret; peremptus, ſanguine proprio deductas formas fœdavit. Sic vir præclarus, quem apprime incolumem Romanus ductor cupiebat, quemque ſervari præceperat; inge-

nio, & arte, ſalutem, & interitum ſibi comparavit. Non defuit tamen Ductoris munificentia erga peremti cognatos, quippe quos & honore decoravit, & præſidio juvit, ut Livius, Valerius, aliique Hiſtorici prodidere. Sed intentum noſtrum eſt commemorare hujus egregii Philoſophi monumenta, quibus præcipuè nomen ſuum immortalitati mandavit, & quorum parciùs mentio fit in Hiſtoriis. Ejus itaque Operum in ordine primum eſt, *Circuli dimenſio* : in quo demonſtrat Circulum eſſe æqualem triangulo orthogonio, cujus eorum, quæ circa rectum angulum, laterum unum æquale eſt circuli Semidiametro, alterum peripheriæ. Secundo loco ponendum eſt opus, *de Sphæra, & Cylindro*, ad Doſitheum: in quo demonſtrat ſphæræ ſuperficiem quadruplam eſſe ſuo maximo circulo : & Cylindrum ejuſdem craſſitudinis, axiſque cum ſphæra

De circuli quadratura vide Tolom... p. 260. referente Aristoteles cujus verba explicantur in indice graeco in editione 1536.

eſſe ad eam ſeſquialterum: & alia circa ſphærica ſegmenta. Ex quo tantum gloriæ ſibi comparaſſe viſus eſt Archimedes, ut qui rem in Geometria præcipuam primus omnium demonſtraverit, ut ejus ſepulcro ſphæram, & Cylindrum inſculpi mandatum ſit. Cicero id ſepulcrum, dum Siciliam peragraret à ſe inter dumeta inventum memorat. Tertium in ordine ponimus opus, *de æquiponderantibus*: in quo præceptum tradit inveniendi centra gravitatis in rectilineis, planiſque figuris. In quo quidem mirum eſt ab eo centra ſolidorum fuiſſe prætermiſſa. Quartum erit *Quadratura parabolæ*: ubi demonſtrat Parabolam eſſe ſeſquitertiam ad triangulum rectilineum ejuſdem baſis, & celſitudinis; utiturque in demonſtratione tùm doctrina æquiponderantium, tùm Germetrico ſyllogiſmo. Quem libellum ſcribit ad Doſitheum, faciens mentionem de

morte Cononis, ad quem antea ſcribere conſueverat: quorum uterque in Geometria verſatus, & Archimedis familiaris extiterat. Quinto his loco ſuccedit opus, *de ſpiralibus lineis:* ubi rectas quaſdam ſpiram tangentes peripheriis circularibus æquales eſſe demonſtrat. Item primam ſpiram eſſe tertiam partem ſui Circuli, ſecundam ſpiram ad ſuum Circulum eſſe ſicut ſeptem ad duodecim: itaque deinceps: nam, cùm Circuli ſint in proportione quadratorum numerorum; ipſæ ſpiræ conſiſtunt in proportione hexagonalium æquiangulorum. Hunc quoque libellum miſit ad Doſitheum, faciens item mentionem Cononis, qui morte peremptus, ea inexplicata reliquerat. Sextum in ordine facio libellum, *de Conoidibus, & ſpæroidibus figuris*, quem & ad Doſitheum prædictum miſit: in quo multa de proportione circulorum, & ellipſium

inter ſe demonſtrat. Item ſolidum Parabolicum eſſe ſeſquialterum ad ſuum conum: & alia de proportione tàm hyperbolici, quàm ſpæroidis ſolidi ad conum ſuum: acutiſſima quidem, & tanto ingenio digna inventa. Septimum erit opus *de Numero arenæ*: in quo plus admirationis titulus affert], quàm liber ipſe ſpeculationis: ad Gelonem Regem inſcriptus. Multa in eo de magnitudine terræ, ac luminarium: quæ quoniam ea tempeſtate nondum ſatis perſpecta fuerant; culpa tempori, non Philoſopho imputãda. Addendum poſtea opus, *de figuris æqualis ambitus*, quod ab aliquibus Archimedi, ab aliis verò, & veriùs, Theoni Alexandrino attribuitur. In quo oſtenſum eſt inter planas figuras iſoperimetras, Circulum, inter ſolidas verò ſphæram eſſe capaciſſimam. Et tandem nonum, & minimè prætermittendum, *de ſpeculis comburentibus*, quod aliqui Archimedi,

chimedi, alii veriùs Ptolemæo adſcribunt: in quo docet ſpeculo ad comburendum efficaci dandam eſſe formam concavam à Parabola deſcriptam: quippe in quam ſolares radii ad æquidiſtantiam incidentes ad idem punctum reflectuntur, in quo collectus ex plurima luce calor potentiſſimus fit ad comburendum fomitem ibi appoſitum. Eutotius Aſcalonita Commentarios ſcripſit in opera de Circuli dimenſione, de Sphæra, & Cylindro, de æquiponderantibus: ubi multa plus obſcuritatis: quàm aut jucunditatis, aut utilitatis habentia, & nihil ad intelligentiam Auctoris ſpectantia, intermiſcuit. Hæc ego omnia jam vidiſſem, conatus ſum ad faciliorem intellectum multa lemmata adjicere, multa ab Archimede omiſſa demonſtrare, tum in æqualium momentorum negotio contra ſolidorum tractare, rem ab illo prætermiſſam. In libello de ſphæra, &

Cylindro uſus ſum faciliori via: in quo ne quis arbitretur me inconcuſſibilia principia poſtulaſſe, ſi cuilibet ſuperficiei aliquam ſphæricam, aut conicam, aut ſphæricæ portionis ſuperficiem æqualẽ eſſe ſupponam, aut conicam, ſive cylindricam ſub data celſitudine; demonſtrabimus & hic ipſa principia. Item datis duabus ſuperfecibus ſuperficiem eſſe uni daturum ſimilem, & alteri æqualem: datiſque duobus ſolidis, aliquod ſolidum eſſe uni datorum ſimile, & alteri æquale. Ad quam cùm neceſſaria ſit duarum mediarum proportionalium inventio, id ipſum problema ex veterum Philoſophorum traditione tractabimus, ut Eutotius memoratis in commentariis ſcripſit.

Eleganti hoc procemio ſibi viam ſternit Maurolycus ad operum Archimedis explicationem: eodem nos libenter in re noſtra utimur, cum mirum in modum ad intentum quadret.

XXXI. ARCHIVUS Agrigentinus.

Archivus Agrigentinus *ſexaginta Tragœdiis* conſcriptis gratam ſui memoriam ad poſteritatem tranſmiſit. Ex Huberto Goltzio.

XXXII. ARISTOCLES, Meſſanenſis.

Ariſtocles, Meſſanenſis, Philoſophus Peripateticus, *decem libros de Philoſophia naturali, & totidem in morali*, edidit: item *Artem dicendi:* item *Homeri, ac Platonis comparationem: uter eorum doctior fuerit:* ubi Philoſophos innumeros, eorumque opiniones commemorat. Ex Conſtantino Laſcare.

XXXIII. ARISTOLOCUS.

Ariſtolocus Siculus, Poëta, contra Phalaridem, Agrigentinorum Tyrannum, ſtylum acuit, amarulentis Tragœdiis in eum ſcriptis:

in hoc Steſichori æmulus, cætera inferior: Epiſtolam minarum, & indignationis plenam, miſit Phalaris ob illam impudentiam ad Ariſtolocum.

PHALARIS ARISTOLOCO.

Si te id, quòd Steſichorus olim captus venia à nobis dignatus eſt, impellit ad ſcribendum contra me Tragædias, quaſi cum omnibus Poëtis placidè, & manſuete acturum; multum à veritate aberras. Non enim approbo in commune Poëtas, ſed bonos tantùm Poëtas; neque qui inimicitias mecum exercent, ſed generoſiſſimos inimicos. Tu verò malus Poëta cùm ſis, imbelliſque inimicus; tàm juxta virilem animum, quam Poëticam facultatem Steſichoro temetipſum æquas. Cognoſces autem celerrimè diſtinctionem non multo poſt. Non ob ea, quæ in me ſcribis, omnium

enim hominum timidiſſimus eſſem, ſi me vel converterem propter tuas Fabulas; ſed quod talis inimicus, & Poëta quum ſis; iiſdem temetipſum, & Steſichorum dignum putes. Vale.
Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

XXXIV. ARISTONUS, Syracuſanus.

Ariſtonus, Syracuſanus, inter Tragicos à Fazello numeratur, à Bonanno inter Tragœdiarum Actores, non Auctores. Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

XXXV. ARISTOTELES.

Ariſtoteles, Siculus, orator *plura* compoſuit, & *orationem contra Panegyricum Iſocratis oratoris.* Ex Conſtantino Laſcare.
De Ariſtotele Siculo peregrina quædam refert in ſuo Laërtio p. 81.

Philadelphus Mugnos. Ariſtotelis Drepanenſis, Heliodori, Civis Drepanenſis, filius fuit. Is, ut tradit Theophilus, ſub Gorgiæ Leontini diſciplina orator egregius evaſit. Scripſit *contra Panegyricum Iſocratis eruditam orationem, quinquaginta tres alias orationes elegantiſſimas* ſcripſit, quarum duas in Bibliotheca Vaticana Gulielmus Durans in Compendio virorum illuſtrium aſſervari affirmat. Scripſit *decem libros de Philoſophia naturali, novem de Morali:* item *diſſertationem de Serapide, Ægyptiorum numine.* Mortalitatem reliquit, annum agens ſeptuageſimum quintum. Ex Theophilo.

XXXVI. ARISTOXENUS, Selinuntius.

Ariſtoxenus, Selinuntius, ut Hephæſtion tradit, Epicharmo longè antiquior eſt: quin ipſius, ut idem aſſerit, Epicharmus mentionem fa-

Digitized by Google

cit. Hunc ait Cenſorinus tùm peritia, tùm elegantia modulati protinus cantus, clariſſimum fuiſſe. Uſus eſt Ariſtoxenus ante alios omnes, eodem Hephæſtione Auctore, primum anapeſtico metro. Fuerunt duo alii, quod recordor, hoc nomine. Ex Lilio Giraldo de Poëtis.

XXXVII. ARRIUS CHLORION, Catanenſis.

Arrius Chlorion, Catanenſis, oratione diſertiſſimus fuit. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catanenſi chorda 9. pag. 152.

XXXVIII. ARSENIUS.

Arſenius Siculus, Monachus Cœnobii S. Philippi Fragalatis ex ordine S. Baſilii, floruit ante occupatam à Saracenis Siciliam. Scripſit *carmen in laudem Sancti Viti Mar-*

tyris, Quod ex Græco codice prædicti Cœnobii Auguſtinus Floritus latinè vertit, idemque adducit Octavius Caietanus in Vitis Sanctorum Siculorum tom.1.pag.95. Ex Octavio Caietano in animadverſion. ad vitam S. Viti.

XXXIX. ARTEMIUS, Drepanenſis.

Artemius, Drepanenſis, Archilochi, & Nicolidis filius, Philoſophus, Timaophontis primùm, deinde Ariſtodemi Auditor: ſcripſit, ut tradit Diodorus lib. 28. *Elegiam de ſuavitate Ariſtodemi, & ariditate Athenodori Philoſophi*: item *Anchiſæ vitam, ejuſque tranſitum*. Obiit Drepani ætatis ſuæ annorum. 68. Ex Philadelpho Mugnos Leontino in ſuo Laërtio pag.121.

XL. S. ATHANASIUS, Catanenſis, Epiſcopus Methonenſis.

S. Athanaſius, Catanenſis, Epiſ-

Digitized by Google

copus Methonenſis in Peloponneſo, virtutibus antiquis, Patriarchis: literis antiquis, Patribus comparatur. Sapientiſſimi Antiſtitis vitam ſcripſit Petrus Siculus, Argivorum Epiſcopus, quæ ſub titulo epitaphii adducitur ab Octavio Caietano in Vitis ſanctorum Siculorum.

XLI. ATHENAGORAS, Syracuſanus.

Athenagoras, Syracuſanus, vir politicus & orator ſuaviſſimus fuit. ex Conſtantino Laſcare.

XLII. B. AUGUSTINUS NOVELLUS, Thermitanus.

Matthæus Thermitanus, Bononiæ Cæſarei, ac Pontificis juris Lauream adeptus, ſummâ integritatis, ac doctrinæ famâ in Manfredi, Siciliæ Regis aulâ Conſiliarium egit. Cæterum Caroli Andegavenſis armis Manfredo fuſo, cæ-

ſoque in Beneventi campis, Matthæus, Regem ad bellum comitatus, eo prælio inter vivos deſiiſſe creditus eſt. Verùm fuga lapſus, atque è gravi morbo inde contracto convaleſcens, Divi Auguſtini Ordini nomen dedit, mutatoque vetuſto nomine, Auguſtinus dictus eſt, cui pòſt ſcientia, atque inſignis ſanctitas Novelli cognomen peperere. A Nicolao IV. electus Apoſtolici ſacrarii Præfectus, Pœnitentiarii, ac Confeſſarii Pontificis nomine inſignitus. Sacrarij præfecturam ſub Nicolao IV. Cœleſtino V. & Bonifacio VIII. exercuit. Verùm quia ex eremo fuerat accerſitus, indéque extractus, & quidem invitus; dum Romana in Curia verſaretur, totus erat in ſua eremo. Anno Domini 1298. Prior Generalis in Comitiis Mediolani habitis abſens creatur. Præfecturam verò univerſi Ordinis non niſi ex Romani Pontificis Bonifa-

cii VIII. juſſu ſuſcepit. Auguſtinianam ſodalitatem cum ſui deſpicientia, maximaque erga alios caritate non ſine magno juſtitiæ zelo gubernavit. Cùm in eremo Roſiæ ſub modio deliteſceret; Jacobus Pagliareſius, vir nobilis, litem Monaſterio intenderat: Auguſtinus ubi fratrũ animos triſtitia affectos, ſimul eos juſtam habere cauſam cognovit; clam domeſticum procuratorem convenit, petitque, ut apta ad ſcribendum daret. Deriſit hominem procurator, ignarum ratus legendi, ſcribendique. Verùm Auguſtinus in arrepta ſcheda multa paucis ſcribit, eamque Pagliareſio mittit. Is, cùm papyrum luſtrat, vehementer commotus, in hæc erupit verba: aut Dæmòn, aut Matthæus hæc ſcripſit, quocum Bononiæ fui, unáque literis operam dedimus. Perſpecto deinde homine, tantamque animi demiſſionem admiratus, inter oſcula. & amplexus,

multa de Auguſtino deprædicans, litem ultrò Monaſterio adjudicavit. Haud plures poſt dies Clemens Auximanus, Præpoſitus Generalis, Senas venit, cognitaque Auguſtini virtute, ex Roſiæ eremo Romam itineris comitem, & curarum ſocium eum duxit. Tum hi duo Beati viri Clemens, & Auguſtinus *Conſtitutiones Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini* multo cum ſtudio, ac diligentia recognovere, ac quibuſdam additis, nonnullis verò reciſis, pro illius familiæ bono per capita recenſuere. Tandem clarus miraculis obdormivit in Domino in loco S. Leonardi prope civitatem Senarum, quò ſe abdicato magiſtratu contulerat, anno Domini MCCCIX.

Senarum Epiſcopus ſolemni cum pompa honeſto ſepulcro in æde S. Leonardi collocari juſſit. Lege Octavium Caietanum tom. 2. vit. SS. Siculorum pag. 226. Ex Beato

Jordano de Saxonia in Vitis Fratrum, Philippo Bergomenſi in Chronico, Mauritio Tertio in Chronico, Joſepho Pamphilo Epiſcopo Signio in Chronico, Raphaële Volaterrano in Anthropologia lib. 1. Angelo Epiſcopo Tagaſtenſi in Chron-hiſtoria Apoſtolici Sacrarii, Ambroſio de Cora in Catalogo Beatorum ordinis Eremitarum S. Auguſtini, Abrahamo Brovio ad annum. 1308. Andrea Gelſomini in Theſauro devotionis Beatæ Virginis.

Bernardus Riera, Siculus Drepanenſis, magnæ vir literaturæ, vitam Beati Auguſtini Novelli ſcripſit, eumque [illegible]rmitanum eſſe affirmat ex pervetuſta familia de Thermes; ex quo autumat illorum opinionem effluxiſſe, qui Beatum Auguſtinum Thermitanum eſſe teſtantur. In lucem edidit vitam illam, notis illuſtratam, ex M.S. codice Collegii Panormitani Societa- [illegible]

tis Jesu fideliter excerptam Vincentius Auria, V. I. D. Panormitanus. Utrumque ſequitur Franciſcus Carrera Societatis Jesu in Pantheo Siculo.

Nicolaus Toppius, V.I.D. Theatinus, in Bibliotheca Neapolitana B. Auguſtinum Interamniæ Præcutinorum natum opinatur, eo argumento ductus, quo Scipionem Henricum, & Joannem Antonium Viperanum, Meſſanenſes, Garſiam Maſtrillum Panormitanum, Neapolitanos facit: nullius ſcilicet Auctoris teſtimonio, niſi ſuo, nullis rationum momentis, niſi, quæ ſua in ſilva fruticeſcunt.

Bagoas ... Beyer [redacted]

XLIII. BARTHOLOMÆUS DE NEOCASTRO, Meſſanenſis.

vide Zuritam tom. 1. lib. ... fol. ... anno 1286. Bartholomæus de Neocaſtro, Meſſanenſis, Juris Civilis Profeſſor, ac Regni Siciliæ Fiſci Patronus, ſcripſit *Opus Poëticum*, *cui titulus:*

Bartholomæus à S.to Angelo. Allatii

Meſſana, XV. libris hexametris verſibus compoſitum, de rebus geſtis Siculorum poſt Gallorum cladem. Id opus ex M. S. codice in membranis Auguſtini de Morales, Regni Aragonum Fiſci Patroni, Antonius Amicus, Meſſanenſis, Regius Hiſtoriographus, in lucem edere meditabatur, ut ipſe teſtatur in Indiculo alienarum lucubrationum, quas è tenebris in lucem evocare pollicetur. Scripſit præterea Bartholomæus *Hiſtoriam ſui temporis*: quam ibidem teſtatur Amicus ſe in lucem editurum ex M.S. codice antiquo in charta bombycina, qui repertus fuit in arcula plumbea ſub altari majori veteris Eccleſiæ S. Salvatoris linguæ Phari prope Meſſanam.

XLIV. BERNARDUS RICCIUS, Meſſanenſis.

Conſtantinus Laſcaris poſt captam à Mahumete II. Conſtantino-

polim cùm Græcas literas Meſſanæ profiteretur ; Athenas Meſſanam immigraſſe dixiſſes. Teſtatus id Aldus Manutius in epiſtola nuncupatoria , quæ Laſcaris Grammaticæ præfigitur , Angelo Gabrieli , Patritio Veneto, Laſcaris olim Auditori , unà cum Petro Bembo , & Urbano Bolzanio : erat eo tempore Meſſana ſtudioſis Græcarum literarum Athena altera propter Conſtantinum. Verùm ſub Meſſanenſi cælo peregrinæ plantæ ad fructuum ubertatem adoleverunt,ac domeſticæ, Laſcare colono : nimirum & exteri , & Meſſanenſes ſub Laſcaris diſciplina profecerunt ad invidiam ſeculorum:Franciſcus Maurolycus in primis , cui Elogium inter Siculos , qui noſtra , vel noſtrorum memoria literis floruerunt, grave , non invenuſtum exhibebimus : quòd Carolo V.Cæſare Auſtriaco, Siciliæ Rege , ac Joanne Auſtriaco , Cæſaris filio , à Mathe-

ſeos, atque omnigenæ literaturæ præſtantia claruit. Franciſcus Pharaonius, & ipſe Meſſanenſis, Laſcaris Auditor fuit, eique ſuo in loco Elogium inſcripſimus. Franciſcus item Joannellus, & Bernardus Riccius: illi ſuo in loco, de Riccio hic pauca dabimus, ſed ſucci plena. Bernardus Riccius, Meſſanenſis, Senatorii Ordinis, in rebus patriis illuſtrandis ſeſe, ac ſtudia ſua devovit. Itaque *de Urbis Meſſanæ perwetuſta origine* opus edidit, impreſſum in Nobili Civitate Meſſana per Petrutium Spiram ſub anno Dominicæ Incarnationis 1526. Ex Placido Reina in Notitiis Urbis Meſſanæ pag. 47. & 48. tom. 2.

Bernardus Riccius vide B. Augustinus Novellus.

XLV. BION, Syracuſanus.

Bion, Syracuſanus, Orator, qui *artem Rhetoricam*, *& plura* compoſuit. Ex Conſtantino Laſcare.

XLVI. Blæsus.

Blæſus, Siculus, Comicus, qui ſolus ex antiquis omnibus, niſi fallor, ea voce uſus, in Sicilia, aut Magna Græcia vixit, & ſcripſit Doricè. Ex Iſaaco Caſaubono in Annotation. ad Athenæum.

XLVII. Blandinus.

Blandinus Siculus, Poëtæ nomine inſignitur à Joanne Vigintimillio de Poëtis Siculis.

XLVIII. Bornasius.

Bornaſius, Siculus, Ordinis Prædicatorum, vir ob religionis, & doctrinæ præſtantiam venerandus, confecit *librum unum de vita Beati Dominici*, ex illis omnibus, qui teſtes adjurati ſuper illius ſanctitate, cùm fuerat Divorum albo adſcribendus; de illo teſtati ſunt: in

quo multa continentur, eaque notatu digniora, quàm, quæ in aliis Chronicis de Beato Dominico habentur. Ex Antonio Senenſi Luſitano Ordinis Prædicat. in Bibliotheca ſcriptorum ejuſdem Ordinis.

XLIX. BOTHRYS.

Bothryn, quam Lesbiam, cognomento Salpen, *Pægniorum* inventricem, alii faciunt, Siculam facit Joannes Vigintimillius in Tabula Poëtarum Siculorum. Sunt autem Pægnia genus Poëmatis jocoſi. Alcimus apud Giraldum.

L. CÆCILIUS, Calactianus.

Cæcilius, qui & Archagatus vocabatur, ex Calacta oppido, Græcus natione, & lingua, Judæus tamen lege, Orator præſtantiſſimus. Romæ tempore Auguſti Cæſaris publicè legit: multa compo-

ſuit, *contra Phryges lib.* 2. *Elegantias Atticas ſecundum elementa*, quæ adhuc apud Suidam leguntur. *De Comparatione Demoſthenis, & Eſchinis*; item *Demoſthenis, & Ciceronis*: item *de ſtylo decem Oratorum Græciæ*. Ex Conſtantino Laſcare.

LI. CALLIAS, Syracuſanus.

Callias Syracuſanus, Hiſtoricus, *Hiſtorias plures* ſcripſit, & in his *Agathoclis, Siculi Tyranni, geſta*. Ex Conſtantino Laſcare.

LII. CALLIMACHUS, Syracuſanus.

Callimachus, Syracuſanus, Euphratis Syracuſani ex filia nepos, *de Inſulis carmine* ſcripſit, *& omnis generis verſus compoſuit*. Ejuſdem libri pluſquàm octingenti tempore Ptolemæi Philadelphi extitiſſe feruntur.

LIII. CALLIMACHUS MONSVIRIDIS, Mazarienſis.

Callimachus Monſviridis, Mazarienſis, ſocius Dominici Calderini Veronenſis, ſcripſit. *Librum de laudibus Siciliæ*, *Commentaria Poëtarum*, *& epiſtolas familiares*. Vitam duxit Philoſophicam, & coronam lauream ſprevit. Ex Roccho Pirro in Notitia Eccleſiæ Mazarienſis pag. 543.

LIV. T. CALPHURNIUS.

T. Calphurnius, Siculus, inter eos Poëtas refertur, qui Bucolicum carmen ſcripſerunt: in hoc enim judicio eruditorum magnopere excelluit, tùm gratia carminis, tùm elegantia, & proprietate. Per eadem tempora floruit, quibus Diocletianus Cæſar & Conſtantii Principes Romanum Imperium moderati ſunt. Quæ res manifeſtò indi-

cantur ex Commentariis Flavii Vopiſci, qui Olympium Nemeſianum celebrat, ad quem Poëta Calphurnius ſuum opus miſit, ut in vetuſtis exemplaribus legitur. Quocirca in magno errore verſantur, qui exiſtimant eum fuiſſe ætate Cæſaris Auguſti. Modicis facultatibus vixit: quod ex ipſo Auctore ſatis poſſumus colligere. Neque deſunt, qui putant de Diocletiano Imperatore intelligi oportere, cùm ſcribit ſub perſona Orniti:

Aurea ſecura cum pace renaſcitur ætas,
Et redit ad terras tandem ſquallore, ſituque
Alma Themis, poſito; juvenemque beata ſequuntur
Secula, maternis cauſam qui luſit in ulnis.

Alii hoc ad Numerianum referunt, qui & ſcribendis carminibus, & eloquētia præcipuè excelluit. Sunt, qui malint ſcribere Calphurnium, ſublata aſpiratione, quod à Calpe deducant nomen Calpurnii: ſed hoc, ut frivolum eſt, ita liberum relinquimus noſtris Grammaticis.

Ex Petro Crinito de Poëtis Latinis lib.5.pag.98.

Extant *Ecloge ſeptem*, quorum nomina : *Delos, Crotale, Exoratio, Cæſar, Mycon, Litigium, Templum.*

Calphurnius, Caſſimenæ, & Auritæ, Nobilium Drepanenſium, filius, magni nominis Philoſophus. A puero mitioribus literis operam navavit, ſed in Philoſophia multùm profecit. Scripſit *Heroico verſu Vitas Imperatorum Veſpeſiani, & Titi.* Hinc Domitiano pretioſus, Aulæ Cenſor præfectus eſt, quod munus non niſi Nobilibus conferri ſolebat. Scripſit *Eclogas paſtorales*, Vixitque frugalem vitam, & integritate commendabilem. Ex Philadelpho Mugnos in ſuo Laërtio pag. 147. penes quem fides ſit.

LV. CAPITO, Archiepiſcopus Meſſanenſis.

Capito, Archiepiſcopus Meſſa-

nenſis ſanctiſſimus, æquè, ac ſapientiſſimus vir, fidei zelo cum primis inſignis, cùm Arianorum furor debaccharetur; Fidei perduelles, calamo uſus pro haſta, confodit. Scripſit *contra Arium* cum egregiæ laudis teſtimonio, quod Magnus Athanaſius exhibet, dum eum adnumerat inter eximios Orthodoxæ Religionis propugnatores, & cum Oſio, Silveſtro, Julio, Liberio, Meletio Baſilio, illius ſeculi athletis, componit. Ex Octavio Cajetano tom. 2. Vit. SS. Siculorum in appendice pag. 207.

Habes multa de Capitone apud Carol. Morabit. Ann. Eccleſ. Meſſan. pag. 280. & ſequ. ad annum Chriſti 340. obiiſſe autumat pag. 299

LVI. CARCINUS, Agrigentinus.

Carcinus Agrigentinus, Poeta Tragicus, *Tragædias ſexdecim* compoſuit. Ex Conſtantino Laſcare.

Laërtius

Laërtius in Eſchine Comicum appellat: Ariſtoteles in Ethica ejuſdem meminit: dum Euſtathius ait Carcinum, fabulam quamdam meditantem, à viperæ morſu interiiſſe. Diodorus. *Fabulam Cereris, quæ Proſerpinam quæritat*, à Carcino factam refert: cùm enim Syracuſas Poëta ſæpius accederet, cònſpecto incolarum in ejuſmodi ſacris ſtudio, Proſerpinam à Plutone raptam, atque ad Inferos deductam, poſtmodum verò à Cerere ſumpto ex Æthna Siciliæ igne, planctu, luctuque quæſitam, ab eaque frumentum monſtratum, unde & Dea ſit habita; in ſuo Poëmate affirmat. Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

Ceres vide De matris

LVII. CHARONDAS, Catanenſis.

Charondas, Catanenſis, Pythagoricus Philoſophus, legum lator,

omnibus Chaludenſibus, & Siciliæ incolis leges dedit. Ex Conſtantino Laſcare.

Legem tulit, ne quis armatus in concionem veniret; cúmque poſtea ipſe rure rediens, imprudens, ut erat, gladio accinctus in concionem veniret; admonitus legis ab eo, qui proximè ſedebat, eidem gladio incubuit: cùm liceret culpam diſſimulare, vel defendere. Valerius lib.6.cap.5. Cicero lib. 3. de legibus. Ex Carolo Stephano in Dictionar. Hiſtor. Geographico Poëtico. lit.C.

LVIII. CHARMUS, Syracuſanus.

Charmus, Syracuſanus, Poëta ad quodlibet, quod in conviviis apponebatur, ferculum ex tempore carmen edere ſolebat. Ex Huberto Goltzio.

Clearchus Ariſtotelis Auditor, cùm omnes Charmi verſus colle-

giſſet, eos *Dipnologiæ* nomine appellavit. Ob ingenii amænitatem à Meſſanenſibus exiſtimatum tradit Athenæus. Vixit quarto ſeculo Poëtarum juxta Patritium. Ex Laurentio Craſſo de Poetis Græcis.

LIX. CRISTOPHORUS SCHOBAR.

Inter Siculos, Laſcaris Auditores, qui literarum prærogativa deinde inclaruerunt, Chriſtophorus Schobar recenſetur. Is ex Agrigentino in Syracuſanum Canonicum tranſiit, Eccleſiæ utriuſque non immemor, *de Agrigentinorum Antiſtitum, ac Syracuſarum rebus geſtis Hiſtoriam* ſcripſit. *Plura* ſcripſiſſe ait Placidus Reina in Notitiis urbis Meſſanæ pag.46.tom.2.& à Roccho Pirro paſſim citatur.

LX. CIULUS DE CAMO.

Ciulus de Camo, ſeù Cœlius Si-

culus, apud Leonem Allatium de Poetis vetuſtioribus linguæ Italicæ, Ciulus ab Alcamo apud Joannem Vigintimillium in Tabula Poëtarum Siculorum, appellatus, inter Poëtas Italicæ Poëſis protoparentes recenſetur. Scripſit *carmina*, quorum exordium, ad veterem ſermonis candorem atque Poeticam ſimplicitatem demonſtrandam, referre libet:

Roſa freſca aulentiſſima ca pari in ver l'eſtate.
Le donne te deſiano pulcelle maritate
Traheme deſte ſocora ſe teſte abolontate
Per te non aio abento notte e dia
Penzando pur di voi madonna mia.

LXI. CLEON.

Cleon, Siculus cenſetur à Vigintimillio; Poeta epopæius ſcripſit *Argonautica*, à quo argumentum Apollonius Rhodius mutuatus eſt. ex Carolo Stephano in dict. Hiſtor. Geograph. Poet.

LXII. CONON, Himerenſis.

Conon, Himerenſis, ni fallor, Poeta mordax, ſcripſit in Phalaridem, atque nimia licentia effutivit, verſus. Hinc ab Himerenſibus unà cum Steſichoro, & Dropida miſſus ad Corinthios, cùm ad Pachynum perveniſſet; captus Agrigentum mittitur, ubi Phalaridis juſſu ſtatim interfectus, pœnas luit. Ex Phalaride in epiſtola ad Himerenſes.

LXIII. CONRADUS.

Conradus, Prior S. Catharinæ, fortè Prior Monialium S. Catharinæ de Caſſaro Panormi, quod munus obiviſſe legimus Julianum à Mileto Siculum Ordinis Prædicatorum anno 1397. antequàm in Epiſcopum Cephalœd. eligeretur, apud Pirrum Not. Cephal. pagin. 446.

Angelo Boccamatio, episcopo Catanen-ſi, ſcripſit, *epiſtolam*, *datam Panormi anno* 1290. *die prima Aprilis* 3. *Indict.* in qua Sicularum rerum eventus veluti compendio perſtringit. Eam videre eſt apud Joannem Baptiſtam de Groſſis in Catana Sacra pag. 143. Abela Melit. Ill. pag. 262.

LXIV. CONSTANTINUS, Epiſcopus Leontinus.

Conſtantinus, ſeu Conſtantius, Leontinorum epiſcopus, Adriano ſummo Pontifice, Sacro Nicæno Concilio interfuit, Imperatorum Conſtantini, & Irenes legatum agens, ibique *orationem præclaram* expoſuit. Hic paſtoralem ſollicitudinem vigilantiſſimè exercuit in cladibus, & ærumnis Saracenorum, & maximè in ſacris Martyrum corporibus conſervandis. Colitur ejus memoria Leontini ſexto Kalendas Octobris. Ex Carolo An-

tonio Converſano, viro Patritio, Scarpelli Barone, Leõtino, in æthe-rea Leontinorum gloria pag. 139.

Constantius episcopus Catanensis vide Constantinus.

LXV. CORAX, Syracuſanus.

Colax est adulator

Corax, ſive Corvus, latinè, Syracuſanus, inventor, & ordinaror artis Rhetoricæ ſive Oratoriæ: nam cùm Syracuſani à tyrannide liberi, ac pacati inter ſe Rempublicam ordinaſſent; primus Corax incœpit ſe exercere, & vi orationis perſuadere, ac diſſuadere, monereque omnes ad benè, & liberè vivendum, & ob id gratiſſimus univerſis extitit. Is orationem in tria diviſit: ſcilicet in Exordium; Narrationem, & Epilogum: rogatuſquè à concivibus, artem publicè legit, & multos erudivit. Quorum unus Tiſias, ſive Cteſias, fuit ex concivibus pauper, qui ſi artem addidiciſſet; duplicem mercedem promiſerat; edoctus verò promiſſo

ſam negavit. Ad judicium vocatus Tiſias, Coracem interrogavit: quidnam eſt ars oratoria? Cui Corax reſpondit: perſuadendi ars. Tiſias autem ab artis definitione ita arguit: ſi perſuaſero tibi, Corax, tanquam perſuadens non ſolvam: nam vici: ſi non perſuaſero; non ſolvam: nam non perſuadens non didici artem. Corax verò è contrario: imo ſi perſuaſero tibi, Tiſias; promiſſum capiam, ut victor: ſi autem non perſuaſero; etiam mercedem ſolves: cum talem fecerim te, ut perſuadere non potuerim. Tunc Judices utriuſque argutiam mirati, clamare cœperunt: *mali corvi malum ovum*: ideſt gravi præceptore gravior diſcipulus. Quod deinde prolapſum eſt in proverbium, quoties è malo malum prodit. Hic Corax teſte Ariſtotele *Oratoriam* primus *artem* edidit. Ex Conſtantino Laſcare. vide n. 66. et 110.

LXVI. COSMANUS.

Coſmanus, Siculus, Monachus Monaſterii Sanctæ Mariæ de Rogato, Ordinis Sancti Baſilii, Theologus dictus, *Vitam S. Nicolai Eremitæ Adernionenſis*, cui à confeſſionibus fuerat, ſcripſit, *hymnumque in ejuſdem laudem*. Floruit circa annum à Chriſti nativitate MCLXVII. Vitam, atque hymnum adducit Octavius Caietanus tomo. 2. Vit. Sanctorum Siculorum pag. 180. Idem in Animadverſion.

LXVII. CREON, Agrigentinus.

Creon, Agrigentinus, Medicinæ nomine etiam ab Empedocle commendatur. Ab eodem Medicorum factionem, qui ſe Empiricos ab experiendi inconſulta audacia vocabant, originem traxiſſe Plinius teſtatur. Ex Huberto Goltzio.

LXVIII. CTESIAS, Syracuſanus.

Cteſias, ſive, Tiſias Syracuſanus, Coracis diſcipulus, & Auctor aſtutus. Hos Aulus Gellius Protagoram, & Evalthum appellat. Ex Conſtantino Laſcare. et vide n. 65 pag. 79. et n. 110. p. 134.

LXIX. CYTHERIUS, Sidonius.

Cytherius, ſive Citharius Sidonius, Poetis Siculis annumeratur à Joanne Vigintimillio in Tabula Poetarum Siculorum. Sed hunc corrupti nominis, & ætatis non adeo antiquæ doctus quis putat.

Cytherius Poeta, qui res amatorias ſcripſit, citatur ab Athenæo, quartoque Poetarum ſeculo à Patritio collocatur.

+ Dantes à Majano vide Nina

LXX. DAPHNIS, Raguſanus.

Daphnis, Raguſanus, Nimphæ cujuſdam, & Mercurii filius. *Bucoli-*

+ Damon vide Pythias.

ci carminis Auctor, in Heræis montibus paſtoritiam artem exercuit, non adactus neceſſitate quæritandi victus, cùm locuples eſſet, ſed, ut priſcis illis ſeculis morem gereret, cùm nemora, & campi loco urbium colerentur. Hujus rei ſummam Diodorus Hiſtor. lib. 4. edit. Græcolat. pag. 283. exponit. Sunt in Sicilia Heræi montes, quos amœnitate, naturáque, & ſitu locorum peculiari, ad recreationem, & voluptatem æſtivam perquàm opportunos eſſe dicunt. Multos enim fontes habent, aquarum dulcedine præſtantes, arboribus omnis generis refertis. magnarum ibi quercuum copia eſt, quæ eximiæ magnitudinis fructum, duploque majorem, & copioſiorem alibi terrarum naſcentibus producunt: hortenſi quoque fructu abundant, & vites ibi ſponte proveniunt; malorumque ingens eſt ubertas, adeo ut Carthaginenſium exercitus, quon-

dam fame laborans, inde aleretur : nec tamen, ſumptu licet in tot millia profuſo, montium copia exhauriretur. In hac regione convallis quædam arborum divinum habens decorem, & dicatus Nymphis lucus extitit. Ibi Daphnin Mercurio, Nymphaque genitum eſſe produnt, cui Laurorum illic multitudo, & denſitas nomen peperit. Is à Nymphis educatus, cùm multa boum armenta poſſideret; magnam rei paſtoritiæ curam geſſit : qua de cauſa bubulci quoque nomen acquiſivit. Et quia excellens in homine ingenium ad muſicam ferretur, Bucolicum carmen, & melos, quod etiam nunc apud Siculos in uſu, & honore eſt, invenit. Communes etiam cum Diana venatus obiiſſe, Deæque gratiam obſequiis promeruiſſe & fiſtulæ cantu, ac Bucolica melodia eam mirificè oblectaſſe, memoratur.

Addit ex Timæo de Rebus Sicu-

lis Parthenius juxta genuinam Leonis Allatii interpretationem: Narrant Echenaidam Nympham, cùm illius amore capta fuiſſet, imperaſſe, ne cum muliere ſe commiſceret · idque ſi non obtemperaſſet, luminum orbitate ſciret ſe puniendum. Ille itaque ad breve tempus fortiter reſiſtebat, quamvis pleræque ejus amore inſanirent. Poſtmodum una è Siciliæ Reginis multo eum vino infectum, in ſui conſuetudinem illexit, cumque ea commixtus eſt. Atque ita ex eo tempore, ut Thrax Tamyris, ob ſtultitiam oculorum lumine viduatur.

Univerſam hujus facti ſeriem memini me olim verſu elegiaco deſcripſiſſe, cùm aliqua de noſtro Motycenſi Comitatu, non alto Tragœdorum cothurno, ſed molli elegorum ſocco; non in theatra frequentiſſima virorum, ſed in um-

bram Muſarum, exercitamenti cauſa, prodere occœpiſſem.

Argumentum Elegiæ.

Daphnis Bucolici carminis Inventor, quem ad Heræos montes natum Mercurio, & Naiade parentibus accepimus, ibique diu vixiſſe magni nominis apud Paſtores; donec ex pacta cum uxore lege, commiſſo adulterio, lumen oculorum paulóque poſt vitam amiſerit; ſequenti elegiunculæ materiam tradidit. Laudes illius patriæ, Raguſæ, quæ antiquitùs Hybla Heræa nuncupabatur, interſevimus; nefas enim putavimus patriam obliviſci, ubi civem laudamus.

Qualis Carpathio puppis cōmiſſa profundo
Fluctuat, adverſum cùm ferit unde latus;
Qualis mobilibus Libyæ novus hoſpes arenis
Errat, & inſtabili tramite neſcit iter;
Talis viſus ego dubiis incedere chordis,
Dum meditor laudes, bella Raguſa, tuas.

Induxi in mentem longinqui temporis acta,
Quo prior auſpicio conſtiteritque lapis?
Tum cantare bonis æther circumdatus aſtris,
Quantum ſurgentes auxerit Urbis opes.
Credita reſtituat quantò cum fœnore campus
Semina, & agricolæ pareat ille avido.
Aſt aliò ſenſus abduxit Daphnis, imago
Ipſius incertas increpuitque fides.
Daphnin Mercurio quondam pulcherrima Nais.
Nupta Raguſanos edidit inter agros.
Naſcentem Heraos prope montes accola pomis
Donavit, flores, canaque fraga dedit.
Saltantes circum Satyros mirata juvenca eſt,
Dum calamos inflat Pan, animatque choros.
Sordida tunc Nymphæ placuerunt numina, barbas
Immoto impexas & tulit ore puer.
Imæ reſpondent valles, geminantur avenæ,
Atque novum diſcunt reddere ſaxa melos.
Populeo Herminius redimitus tẽpora ramo,
Acceſſit, grato haud ultimus obſequio.
Gnoſſiaco veluti Corybas gaviſus in Ida,
Natalem rauco perſonat ære Iovis.
Infantem edocuit genitor deducere carmen,
Æternumque decus quærere arundinibus.
Daphnis, paſtorum numero formoſior omni,
Arte ſua cannas præſtitit Arcadicas.

Cùm gracilem urgeret ſtipulam, grex immemor herbæ,
Arrecta ô quoties ebibit aure melos!
Sunt juvenē volucres cantantem ſæpe ſecutæ,
Et fuit excuſſo dama pavore comes.
Virginei oblitam inceſſus nec Oreada Daphnis
Auditos puduit currere poſt calamos.
Sæpè Dryas coram nexas eſt auſa choreas
Ducere, & alternis pellere humum pedibus
Nympharū ſpecies memorabilis extitit una,
Quam facilē Daphnis mutuus uſſit amor.
Connubio hic ſtabili junxit, tedaſque jugales
Admiſere pares, & coluere pares.
Adduntur: diræ: ſit lumine caſſus utroque,
Si quis jura thori fallat adulterio.
Incorrupta fides thalami ſervata duobus,
Et paci, optatæ lætitiæque fuit.
Ille ſed incautus peregrino indulſit amori:
Ah! cohibe veneris fræna juventa tuæ.
Expertus celeres Himenæi vindicis iras,
Amiſſo flevit lumine adulterium.
Incaſſum lacrymis conatur flectere cœlum:
Fata manent ullâ non revocanda prece.
Quærite nunc vobis, olim mea cura, capellæ,
Qui dominus ſaturas gramine potet aquis
Quærite, paſtores, dirimat certamina judex,
Qui ſtatuat præſes præmia veſtra modis.
Ex infelici pendebis, fiſtula trunco,
Nulla mihi poſt hac ecloga dulcis erit.

Iuppiter obſcuros quid demoror amplius annos ?
Quid vivo vita neſcius ipſe mea ?
Quando fata volunt, oculis non reddere lumẽ,
Nec peto me parvi criminis eſſe reum ;
Poſco tamen, faveat noſtris libitina querelis,
Et me de medio tollat amica manus.
Saltẽ hoc Mercurium proſit tenuiſſe parentẽ,
Primum Bucolicos inſtituiſſe choros.
Hæc ait : oppreſſus triſti penituſque dolore,
Sub lauru extremos oppetit ille dies.
Oppetit ille dies, fugit ſimul arva voluptas,
Immatura gemit funera quiſque ſimul.
Altera tunc Niobe, mater, complexa cadaver
Nati, crudeles aſtra, Deoſque vocat.
Non herbam quadrupes hac tempeſtate, neque amnem
Libavit, paleis abſtinuere boves.
Fertur & Herminius pelago exundaſſe ſonanti,
Atque emollitas illacrymaſſe ſpecus.
Qua caput umbrarat Daphnis, quam ſubter acerbum
Interitum tulerat, concidit arida frons.
Laurus fulmineis nullis obnoxia telis,
Quæ viridi ſemper cortice ſola nitet ;
Cum domino exſuccis radicibus occidit arbos
Et fit vulgari ſilva cremenda foco.
Via tantùm flevere feræ, flevere receſſus
Orphea, quem Thyrſis ebria bacca tulit.

Orpheus Euridicem revocatam è Dite profundo,
Poſtquàm vidiſſet rurſus ad ima rapi;
Omnis in erepta cœlebs uxore maritus
Et ſtetit, oblatos reſpuit inde thoros.
Fœmineos aliis etiam damnavit amores,
Admonuit caſtos vivere ſæpe viros:
Invidiæ hinc contra furiis agitata Mimallon,
Orphea diſcerptum flumine condit Hebri:
Threycium mœſto ploravit Muſa boatu
Vatem, poſt manes ſalſus & humor iit.
Poſt obitum è terris ad ſidera fama levabit
Nomen, ab exequiis gloria major erit.
Charta loquetur anus de te, pulcherrime Daphni,
Ultra ævum vivet cive Raguſa ſuo.
Ornamentum ingens magnis è civibus Urbes
Percipiunt, illis, effugiuntque rogos.

Joſephus Mazzara, Siclenſis noſter, Societatis Jesu, monſtroſi vir ingenii, ac memoriæ, non uno demonſtrat argumento Heræos montes eos eſſe, quos in agro Raguſano prope Motycam vulgari nomenclatura, Montidella Luſia, vocamus. Hujus opinionis meminit Joannes Vigintimillius lib. 1. de

oëtis Siculis cap. v. pag. 28. Pla-
idus Caraffa pag. 102. Motyc. il-
uſtrat. eam autem illuſtrat erudito
ylo Balthaſſar Mazzara Joſephi
ermanus frater, minor natu, non
nferioris tamen notæ, idemque Si-
enſis, ejuſdem Societatis, in Epi-
ola nuncupatoria ad Juratos Mo-
ycenſes pro Hiſtoria Braſilienſi,
uam Civis noſter, Franciſcus Oli-
erius, Societatis ejuſdem, poſt-
uàm in Braſilienſi Provincia mul-
os annos laudabili fructu Sacras
Iiſſiones exercuerit, poſtque tra-
itam Theologiam ſtudiorum Præ-
ecturam in Collegio Bayhenſi
bierit, Italico ſermone conſcrip-
t. Aſſervatur in Bibliotheca Col-
egii Motycenſis, quam Domini
Iarciani Fraſcæ ope, qui annuos
enſus ad libros coëmendos legavit,
oſtraque opera cùm ibi Philoſo-
hiam traderemus, exigua quidem,
ed lectiſſima ſcriptorum mitioris
teraturæ adjecta ſupellectile, bo-

Orpheus Euridicem revocatam è Dite profundo,
Poſtquàm vidiſſet rurſus ad ima rapi;
Omnis in erepta cœlebs uxore maritus
Et ſtetit, oblatos reſpuit inde thoros.
Fœmineos aliis etiam damnavit amores,
Admonuit caſtos vivere ſæpe viros:
Invidiæ hinc contra furiis agitata Mimallon,
Orphea diſcerptum flumine condit Hebri:
Threycium mœſto ploravit Muſa boatu
Vatem, poſt manes ſalſus & humor iit.
Poſt obitum è terris ad ſidera fama levabit
Nomen, ab exequiis gloria major erit.
Charta loquetur anus de te, pulcherrime Daphni,
Ultra ævum vivet cive Raguſa ſuo.
Ornamentum ingens magnis è civibus Urbes
Percipiunt, illis, effugiuntque rogos.

Joſephus Mazzara, Siclenſis noſter, Societatis Jesu, monſtroſi vir ingenii, ac memoriæ, non uno demonſtrat argumento Heræos montes eos eſſe, quos in agro Raguſano prope Motycam vulgari nomenclatura, Montidella Luſia, vocamus. Hujus opinionis meminit Joannes Vigintimillius lib. 1. de

Poëtis Siculis cap. v. pag. 28. Placidus Caraffa pag. 102. Motyc. illuſtrat. eam autem illuſtrat erudito ſtylo Balthaſſar Mazzara Joſephi germanus frater, minor natu, non inferioris tamen notæ, idemque Siclenſis, ejuſdem Societatis, in Epiſtola nuncupatoria ad Juratos Motycenſes pro Hiſtoria Braſilienſi, quam Civis noſter, Franciſcus Oliverius, Societatis ejuſdem, poſtquàm in Braſilienſi Provincia multos annos laudabili fructu Sacras Miſſiones exercuerit, poſtque traditam Theologiam ſtudiorum Præfecturam in Collegio Bayhenſi obierit, Italico ſermone conſcripſit. Aſſervatur in Bibliotheca Collegii Motycenſis, quam Domini Marciani Fraſcæ ope, qui annuos cenſus ad libros coëmendos legavit, noſtraque opera cùm ibi Philoſophiam traderemus, exigua quidem, ſed lectiſſima ſcriptorum mitioris literaturæ adjecta ſupellectile, bo-

nis avibus aperuimus. Sed ſatis pro noſtro inſtituto de Daphni.

LXXI. DEMETRIS, Catanenſis.

Demetris, ſive Ceres, Catanenſis, prima Siculos frumenti cultum docuit, teſte Diodoro, ac *leges* tulit. Ejus filia Proſerpina, eximiæ pulchritudinis, juxta Ennam urbem ab Orco, Moloſſorum Rege, rapta eſt. Ex Conſtantino Laſcare.

De Cerere fabuloſa multa jactantur. Proſerpinæ raptum Claudianus Poëmate illuſtravit. Mythologi ea ſecernunt à veris, atque accuratiùs enucleant. Conſule Mythologiam Natalis Comitis.

LXXII. DEMETRIUS, Calactianus.

Demetrius, Calactianus, qui aliis Democritus dicitur; Hiſtoricus præſtantiſſimus xx. *libros de Aſia, &*

Europa conſcripſit. Ex Conſtantino Laſcare.

LXXIII. DEMOLCHIS, Syracuſanus.

Demolchis, Syracuſanus, Comicus, Epicharmi medici filius, docuit *fabulas* 14. *lingua Dorica.* ex Carolo Stephano in Diction. Hiſtor. Geograph. Poët.

LXXIV. DICÆARCHUS, Meſſanenſis.

Dicæarchus, Meſſanenſis, Philoſophus Peripateticus, Orator, ac Geometra, Ariſtotelis Auditor, qui *Leges, & ſtatuta concivibus ſuis* dedit; *plurima in Philoſophia* ſcripſit: item *Peloponneſi deſcriptionem, moreſque Graciæ tribus libris* complexus eſt: *politiam quoque Lacedæmoniorum*, quam ſtatuto quodam ſingulis annis legendam audiebant. Ex Conſtantino Laſcare.

Hic opinatus eſt hominum exordium nullum extitiſſe, tanquam ſemper fuerit humanum genus. Compoſuit *tres libros*, in quibus ſcribit, animam nil aliud eſſe, quàm vim quandam, atque potentiam æquabiliter fuſam, tàm in corporibus brutorum, quàm hominum, quæ à corpore foret inſeparabilis, ut à morte nullus ſenſus ſupereſſet, ſed omnia cum anima morerentur. Ex Carolo Stephano in Diction. qui tamen Dicæarchum talia opinantem alium fuiſſe à Dicæarcho noſtro opinatur.

LXXV. DINOLOCHUS, Syracuſanus.

Dinolochus, Syracuſanus, Poëta Comicus, Epicharmi diſcipulus *quatuordecim Comœdias Doricè* ſcripſit. Ex Conſtantino Laſcare.

Suidas in dubium revocat patriam, ac præceptorem Dinolochi:

Dinolochus Syracuſanus, aut Agrigentinus, Comicus, vixit Olympiade LXXIII. filius Epicharmi, aut, ut quidam tradunt, diſcipulus. Ex Laurentio Craſſo de Poetis Græcis.

LXXVI. DIOCLES, Panormitanus.

Diocles, Panormitanus, cognomento Phimes, illuſtris, & ſummus Orator. Ex Matthæo Silvagio in Colloquio trium peregrinorum de felici urbe Panormo pag. 172.

LXXVII. DIODORUS, Argyrenſis.

Diodorus, Argyrenſis, Hiſtoricus præſtantiſſimus, qui ſub Tiberio Cæſare militavit. *Hiſtoriam* compoſuit *Libris XL.* quam *Bibliothecam* vocavit, *de antiquitate Ægyptiorum, de Sicilia, & aliis Inſulis, de Bello Troiano, de geſtis Alexandri, & Romanorum uſque ad ſuam ætatem*, quorum ſex à Poggio Florentino traducti circumferuntur: ego autem omnes ejus libros vidi in Bibliothe-

ca Imperatoris Conſtantinopolitani: reliqui vix inveniuntur. Ex Conſtantino Laſcare.

Lilius Giraldus inter Poetas Comicos reponit, ejuſque Comœdias citat: poſt hoc erat Græcus Diodorus Siculus, quem plerique eum exiſtimant, qui Græcè Hiſtorias ſcripſit temporibus Auguſti Cæſaris, quas Bibliothecen inſcripſit, &, ut Plinius ait, apud Græcos nugari deſiit: in quo Hiſtoriarum opere abſoluendo annos triginta terrarum orbem peragrans conſumpſit. Euſebius tamen eum Julii Cæſaris temporibus floruiſſe ſcripſit, centeſima videlicet, & octogeſima Olympiade. Sed nullus de Diodoro meliùs, quàm ipſe & in Hiſtoriis, & ab eo deinde Juſtinus, & Euſebius. Scripſit verò teſte Suida, & Athenæo *Comœdias multas*, inter quas *Auletris, Panegyriſtæ, & Epyclerus*, reponuntur. Ex Laurentio Craſſio de Poetis Græcis.

LXXVIII.

LXXVIII. DIOMUS, Siculus.

Diomus, Siculus, paſtor, & Poëta, *Bucoliaſmum* invenit, eſt autem Bucoliaſmus cantûs cujuſdam ſpecies, & ſaltationis. Eo carminis genere paſtores gregem aut in paſtum, aut in ſtabula redeuntem proſequebantur. In eo pecora alloquebantur, canibus animos addebant, à luporum inſidiis uti caverent. Gregis principem arietem monebant, pollicebantur ſequentis diei paſcula lætiora: eaque omnia condiebant vel jocis, vel hilaritatibus: admiſcebãt interdum amorum narrationes, vel ſuorum, vel ſociorum, vel rivalium. Addebantur pedum motus, ac totius corporis geſticulationes, rebus aptæ. Succeſſu temporis muſicæ artis peritiſſimi Bucoliaſmum didicerunt, & ad tibiam canebant. Diomi Poëtæ Siculi meminit Epicharmus in fabula Halcyone, & in Ulyſſe naufrago.

Ex Scaligeri Poetic. lib.1.cap. 4. pag. 20. & aliis apud Joannem Vigintimillium lib. 1. de Poetis Siculis cap.X. pag. 80.

LXXIX. Dion, Tyrannus, Syracuſanus.

Dion Tyrannus, Syracuſanus, Platonis diſcipulus, frater Ariſtomachæ, uxoris Primi Dionyſii. Hic expulit ſecundum Dionyſium, à quo poſtea fuit expulſus. Ex Conſtantino Laſcare.

LXXX. Dionysius I. Tyrannus Syracuſarum.

Dionyſius I. Syracuſanus, Hieronis nepos, vir doctus, ac Tyrannus crudeliſſimus, ſcripſit *Comœdias, Tragœdias*, ac *Hiſtoriam*. De hoc legitur, quod quædam vetula Himerenſis, in ſomnis vidit ſe cœlos conſcendiſſe, & ſub ſede Jovis vi-

rum in incendio; ferrea catena vinctum: cúmque, quis eſſet interrogaſſet, audiviſſe Siciliæ homicidam eſſe. Poſt aliquot annos cùm videret Dionyſii crudelitatem, ſomnium expoſuit: quo Tyrannus audito anum ipſam interemit. Ex Conſtantino Laſcare. Habes plura penes Laurentium Craſſum de Poetis Græcis.

LXXXI. DIONYSIUS II. Tyrannus Syracuſarum.

Dionyſius II. primi filius, Philoſophus, & Orator, Platonis diſcipulus, *Epiſtolas* compoſuit, & *Commentum in Poëmata Epicharmi Comici.* Ex Conſtantino Laſcare. Habes plura penès Laurentium Craſſum de Poetis Græcis.

Dionyſius ſecundus Dionyſio hujus nominis primo, ac tertio, aliiſque nonnullis, quorum hîc mentionem facimus, lucem afferet,

ſi pauca ejus elogio addemus, ex Carolo Stephano in Diction. Hiſtor. Geograph. Poet. lit. D.

Dionyſius II. primi filius, natu maximus inter fratres, patri militum favore ſucceſſit: qui initio tyrannidis populum ſibi liberalitate concilians, tria millia captivorum è vinculis exire permittit. Tributa item populo per triennium remittit; ſublatiſque fratribus, ac propinquis, quos metuebat, paulatim in cæteros graſſatur. Igitur ob crudelitatem inviſus Syracuſanis, bello expugnari cœptus, in arcem ſe recepit. Legatos etiam Syracuſanos de pace contra jus gentium retinuit. Tandem vi pulſus ex arce profugus, clam Italiam Locros conceſſit, qui ſub ejus erant poteſtate: à Locrenſibus verò ignaris, quòd exul eſſet, exceptus, ſolitam quoque in eos exercuit ſævitiem ſex annis, rapinis, ſtupriſque omnia explendo. Deinde Locrenſium conſ-

legitur Oratio vetula pro vita unius Dionysij. simile quid parum vide Beyer. A. 11. 6.

piratione civitate ejectus, in Siciliam rediit: ubi Syracuſas ſecuris omnibus poſt longum pacis intervallum per proditionem recepit: cùmque gravior eſſet, iterata conſpiratione, duce Dione Syracuſano, cùm Corinthiorum auxilio obſideretur; depoſito imperio arcem Syracuſanis tradidit, atque in exilium Corinthum profectus eſt, ibique ludimagiſtrum agens, pueros in triviis docebat. Trogus. Erat enim eruditus, utpote Platonis auditor olim. Interrogatus jam exul: quid ei Philoſophia profuiſſet? reſpondit: ut æquo animo ferrem talem fortunæ mutabilitatem. Regnavit hic annos triginta octo. Plutarchus Regiam Dionyſii pulverulentam fuiſſe ait, propter eorum multitudinem, qui Geometricas in pulvere figuras deſcribebant.

vide… 79 p 98

Bilancia d'oro f.22. mondo in bello p.1.c.9.p.299.

LXXXII. DIONYSIUS III. Tyrannus Syracuſarum.

Dionyſius, Syracuſanus, Tyrannus crudelis, ac doctus, ſcripſit *Tragœdias, Comœdias, & Hiſtoriam*. Ex Conſtantino Laſcare. Bonannus verò Dionyſio primo ea tribuit, Tertium crudelitate tantùm inſignem, non carminibus, aut hiſtoriis cenſet.

LXXXIII. DITROMEDES, Syracuſanus.

Ditromedes, Syracuſanus, literis deditus, cujus filii Tyranni, ſcilicet, Hieron ille literis, & muſicæ deditus, Gelon ille potentiſſimus, Polybius, & Thraſibulus. Ex Conſtantino Laſcare.

Ditrodemis familiæ multiplex Hiſtoriæ argumentum dedit. Fazellum de Rebus Siculis conſulat, qui exactam de Ditromede, liberiſque narrationem quærit.

LXXXIV. DROPIDAS, Himerenſis.

Dropidas Himerenſis, ni fallor, eadem navi, ac Steſichorus, & Conon, vectus, cùm à Pachyno in Peloponneſum pro Corinthiis trajiceret; conjectus in vincula, ducitur ad Phalaridem, Tyrannum Agrigentinorum, in quem maledictis inceſſerat poetica libidine. Dedit literas Himerenſibus Phalaris, quibus forte ſe redditurum Dropidam pollicetur, ſed jam interfectum Cononem docet. Ex Phalaride in epiſtola ad Himerenſes.

Fuit alter Dropidas, nomine, Solonis frater, à quo maternum genus Platonem duxiſſe aiunt Hiſtorici, Athenienſis Poeta.

LXXXV. ELPIS, Meſſanenſis.

Elpis, Meſſanenſis, Manlii Torquati Severini Boethii, ſanctiſſimi

Martyris, ac ſapientiſſimi Philoſophi: viri Conſularis, uxor, Poetria illuſtris fuit. Quæ de hac doctiſſima fœmina tradit Placidus Samperius Societatis JESU in Iconologia Virginis Meſſanenſis lib. I. pag. 96. ex Italico in Latinum ſermonem translata damus.

Fuerunt Meſſanenſes illuſtriſſimæ ſorores pietate, ac ſanctis moribus, Fauſta, ſive Fauſtina, uxor Tertulli Senatoris Romani, & mater Sanctorum Martyrum Placidi, Flaviæ, Eutichii, & Victoris, atque Elpis, uxor Severini Boethii, ab Hiſtoricis, præſertim à Jacobo Bergomenſi lib. Illuſtrium mulierum, ſatis laudata. Hæc non parùm erudita, & verſata in poëtica facultate, ſtylo eleganti ſcripſit *aliquot hymnos Eccleſiaſticos*, præcipuè quos legimus in Breviario Romano, *in Martyrium Sanctorum Petri, & Pauli*, quorum initium:

Aurea luce, & decore roſes.

Et:

Iam bone paſtor, Petre, clemens accipe.

Illũ quoque ſãcti Petri in vinculis:

Petrus Beatus catenarum laqueos.

Relicta patria Ticinum petiit, cùm ibi cariſſimus cõjux juſſu Theodorici, Longobardorum Regis, in cuſtodia detineretur, ibique ſupremum diem obiit. Sepulta eſt in veſtibulo Sancti Petri in Cœlo aureo, epitaphio inſculpto, quod ipſa ſibi Poetria præſtantiſſima conſcripſerat.

Elpis dicta fui, Siculæ regionis alumna,
Quam procul à patria conjugis egit amor.
Quo ſine mœſta dies, nox anxia, flebilis hora,
Cumque viro ſolùm ſpiritus unus erat.
Lux mea non clauſa eſt, tali remanente marito,
Majoriſque animæ parte ſuperſtes ero.
Porticibuſque ſacris jam nunc peregrina quieſco,
Iudicis æterni teſtificata thronum.
Neve manus violet buſtum, ne fortè jugalis
Hæc iterum cupiat jungere membra cinis.

Floruerunt hæ duæ ſorores, Fauſta

& Elpis, circiter annum MXXX. Juſtiniano Imperatore, & Vigilio Pontifice, quas fuiſſe Meſſanenſes affirmant Silveſter Maurolycus, Joſephus Bonfilius, Joannes Petrus Villadicanus, apud Auctorem ligni vitæ, aliique Scriptores.

Verùm dum hæc typis mandamus, (proſequitur Samperius) miſſum Meſſanam pervetuſtum Elpis ſimulacrum marmoreum dimidiatæ eminentiæ, affabrè elaboratum, caput vittâ coronatum, qua veteres matronæ utebantur, collum, & exigua pectoris pars, ſunt abſoluta. Græcis literis antiquioribus ſupra caput habetur inſcriptio.

Obtinuit Simulacrum hoc Marius Charibdius, dum Panormi moraretur, Magnæ Regiæ Curiæ Judicis, Regiique Conſiliarii munere perfunctus, à Patre Petro Villafrates, Rectore Collegii Panormitani Societatis JESU, à Senatu Meſſanenſi literis ad eundem Rectorem

datis. Parieti in aula Domûs Senatoriæ inter ſtatuas Annibalis, Scipionis Africani, & Ciceronis, affigitur, ſequenti epigraphe :

D. O. M.

Elpis }*Matronæ nobiliſſ. Meſſan.*
Inſignis Poëtriæ, Magni Boëthii,
Viri Conſularis, ſanctimonia conſpicui,
Uxoris, etiam in exilio conjunctiſſ.
SS. MM. Placidi, Flav. Eutich. & Victorini
Amitæ à ſorore Fauſta, fauſtiſſima
Fœmina; vetuſtiſſimum hoc marmoreum
Signum S. P. Q. M. dono à Patribus
Societatis IESU datum, in hac domo Senatoria

poſuere

SENATORES

D. Marcellus Cirinus, Eques S. Iacobi,
D. Carolus de Gregorio,
Fr. Antonius Gotho, Eques Hieroſolymitanus,
Ioannes Leonardus Caloria,
D. Franciſcus Ozes,
Thomas Suaglies.
Anno Domini MDCXLIII.

LXXXVI. EMPEDOCLES I. Agrigentinus.

Empedocles, I. Agrigentinus, nobilis, ac dives, Philoſophus Pythagoricus, coronam auream in capite ferebat, & in pedibus ænea ſotularia, & in manibus laurum, gloriam Dei quæritans. Athenis publicè legit. Scripſit *carmina de naturalibus, & de purificationibus libros duos, carminibus quinquies millibus.* Item *de Medicina, metro, & proſâ.* Nonnulli hunc primum Oratorem fuiſſe aiunt: ſed ejus vitam Laërtius latè ſcribit. Periit in incendio Ætneo: nam una ex crepidis ejus æneis, quam flamma eructavit, juxta montis craterem reperta eſt. Ex Conſtantino Laſcare.

In ejus mortis genere variant Auctores: quidam ipſum in Ætnam ardentem ſe præcipitaſſe, ut Deus à poſteritate credula haberetur, prodiderunt: alii Methone naturali

[redacted] Burneti Telluris theoria sacra. Londini 1681.

morbo extinctum: Sunt, qui Megaræ in Sicilia ex dolore fracti cruris anno ætatis ſuæ ſeptuageſimo ſeptimo mortuum ſcribant. Ex Huberto Goltzio. Nam ad feſtum ſolenne dum curru invectus Meſſanam peteret, prolapſus crus perfregit, unde contracto morbo deceſſit, uti Neanthes Cizycenus literis conſignavit. Ex Heſychio Mileſio apud Laurentium Craſſum de Poëtis Græcis, ubi plura de Empedocle narrantur.

LXXXVII. EMPEDOCLES II. Agrigentinus.

Empedocles II. Agrigentinus, primi nepos, Poëta Tragicus, ſcripſit *Tragœdias quatuor ſupra viginti.* Ex Conſtantino Laſcare.

Ferunt aliqui Empedoclis avum fuiſſe, eloquentia, & Philoſophia clariſſimum, militari peritia celebratum: ad hæc Olympiade LXXI.

vixiſſe, à quibuſdam memoriæ proditum eſt. Ex Huberto Goltzio.

LXXXVIII. HENTIUS, Rex Sardiniæ.

HEntius, Siculus, Rex Sardiniæ, Friderici II. Imperatoris nothus, inter Poëtas recenſetur à Joanne Vigintimillio in Tabula Poëtarum Siculorum.

Sardiniæ, ut ab ea Inſula Januenſes precibus Piſanorum ejiceret, à patre præfectus eſt: mox ille navali claſſe Antiſtitis Romam à Gregorio IX. anno 1239. accitos, ut ſolemni Concilio Fridericum ob ſcelera Regno deturbarent; non longè à portu Piſano cepit ad patris imperium, qui uti referunt, ita ſcripſerat:

Omnes Prælati, Papa jubente vocati,
Et tres legati, veniant huc uſque ligati.

Præſules jam captos Amalphim carceri mancipandos miſit. Sed dum

Bononiam obſidione premit, ab Apoſtolicæ Sedis Legato, copioſa Bononienſium manu inſtructo, ipſe Entius capitur, & ferreâ inclu[illegible] caveâ, anno 1272. menſe Martio mortem ſubire cogitur. Ejus cadaver Bononienſes in Divi Dominici honorificè condunt. Ex Surita lib. 5. cap. 61. pag. 417. 480. Bzovio anno 1239. num. 43. Maurolyco lib. 3. pag. 116. apud Rocchum Pirrum in Chronologia Regum Siciliæ p. 49.

epithimony unde Thimotheus.

LXXXIX. EPYCIDES, & HIPPOCRATES, Syracuſani.

Epycides, & Hippocrates, Syracuſis oriundi, ſed ortu Pœni, germani fratres, armis, ac literis claruerunt. Copiarum ductores, fraude Siculos à Romanis ad Pœnos inclinare conabantur. Ex Conſtantino Laſcare. non bene inter Siculos numerantur quandoquidem poeni.

XC. Epicharmus, Syracuſanus.

Epicharmus, Syracuſanus, Poëta Comicus, vel ex Caſtro, oppido Sicanico, Pythagoræ auditor, Comœdiam primus invenit: itemque tres literas Græcas duplices *multaſque* præterea *Comœdias* edidit. Hic à Hierone mulctatus eſt, quòd laſcivos verſus coram Regina recitaſſet. Ex Conſtantino Laſcare. Statuam habuit Syracuſis, ornatam verſibus, quos Laertius refert: Romæ in Bibliotheca Vaticana, Sixti V. magnificentia inſtaurata, depictus epigraphen hanc oſtentat: Epicharmus Siculus duas Græcas addidit literas. Ex Mutio Panſa de Bibliotheca Vaticana, pagin. 290.

XCI. Evagrius, Tauromenitanus.

S. Pancratius, Tauromenium

Antiochiâ, S.Marcianus Syracuſas, appulerunt, Epiſcopi à Petro Apoſtolorum Principe miſſi. *Mirabilem S.Pancratii vitam* exaravit ſtylo non incompto,ſed Græco.Evagrius, Pancratii diſcipulus. Verum Evagrianum codicem mendoſum cenſet Octavius Caietanus in Animadverſione, pag. 10. ad vitam Sancti Marciani tom.1. SS. Siculorum : at veró Placidus Reina in Notitiis urbis Meſſanæ tom. 2. pag. 111. & ſeq. plura de hoc Evagriano codice diſſerit.

XCII. EUCLIDES, Gelenſis.

Euclides, Gelenſis, Philoſophus Platonicus,ac Geometra præſtantiſſimus, alius fuit ab illo Megarenſi, de quo Laertius, & qui Dialogos ſcripſit, ut ait Proclus in ſecundo ſermone in primum Euclidis; utque ſcribit Hieronymus,vixit tempore Ptolemæi primi, junior Plato-

ne, ſed vetuſtior Eratoſthene, & Archimede; fuitque Gelous, ut ex verbis Laertii colligitur. *Multa ab Eudoxo, & Theæteto ſumpta* perfecit. Scripſit *Elementorum lib.*13. nam alii duo additi fuerunt ab Hypſiche, & Ariſtæo. Item *Muſicam, Optica, Catoptrica, Phœnomena, Poriſmata, Dedomena, quæ potius Theonis ſunt.* Hic, ut ait Proclus, à Ptolemæo Rege interrogatus, eſſet ne ulla ad Geometriam via conciſior, quàm elementaris? reſpondit: non eſſe ad Geometriam capeſſendam regiam viam, callemve unum. Ex Conſtantino Laſcare.

Euclidem Elementorum Auctorem liquet jam ex Conſtantino Laſcare fuiſſe Siculum Geloum, non Græcum, ex urbe Megara: prætermiſſa longiori diſſertatione, quã res poſtulare videtur, propoſiti memor, alio in foro cauſam dicturus pro Siculis, ad litem intentandam Joannis Baptiſtæ Ricciolii teſtimo-

nium in præſentia proferam. Igitur Ricciolius, non minus in Mathematicis diſciplinis, quàm in Hiſtoriis verſatiſſimus, in tomo primo partis prioris Almageſti Chronic. 2. Aſtronomorum, vel Aſtrologorum, Coſmographorum, aut Polyhiſtorum, qui Aſtronomica, vel Coſmographica propiùs attigerunt, hæc habet:

Euclides Megarenſis, Socratis auditor fuit, ut ait Cicero lib. 2. Academ. quæſtion. & Platoni coævus: nam eum, ut narrat Laërtius in Socrate, cùm videret præceptor ad forenſes cauſas propenſum; objurgavit, dicens: ô Euclide, ſophiſtis quidem uti poteris, hominibus non poteris. Plato autem, ut refert Valerius Maximus lib. 8. c. 13. ad eum amandavit Delios aræ ſacræ conductores, ut modum, ac formam ab eo diſcerent. At ſi Proclum audiamus, floruit Euclides Geometra uſque ad Ptolemæum pri-

mum, Ægypti Regem, qui regnare cœpit poſt obitum Alexandri Magni anno 18. & obiit Olympiade 124. ſeu anno 284. ante Chriſtum. Itaque Petrus Ramus lib. 1. Scholarum Math. & noſter Clavius in Prologomenis ad Euclidem, cenſet Euclidem, cujus elementa Geometrica extant, eſſe diverſum ab illo Megarenſi, eo potiſſimum argumento, quod Diogenes Laërtius loquens de Operibus Euclidis Megarenſis, nuſquam tàm egregii monumenti meminerit, quale ſunt Elementorum libri, necnon Optica, Catoptrica, Muſica, Data, & Phœnomena. Eſto enim Euclides, ut Proclo viſum eſt, Elementa hæc ab aliis, præſertim ab Eudoxo, & Theæteto collegerit, adjectis certis demonſtrationibus, ubi deerant: magna tamen laus hæc ipſa eſt, inquit Petrus Ramus, inchoata perficere, ex incertis certa facere, ſed maximè omnium indigeſta com-

ponere. Nec derogatur illi à Proclo, quòd Elementorum vocetur non inventor, ſed conſtructor, & demonſtrator: quo jure plures aliqui antiqui palmam ſunt adepti, & adipiſcentur in poſterum apud cordatos viros.

XCIII. EUDOXUS, Syracuſanus.

Eudoxus Syracuſanus, poëta Comicus, Agatoclis Tyranni ſecundus ex tribus filius, *multas Comœdias* compoſuit, ex quibus octies adeptus eſt victoriam, ter in urbano certamine, quinquies Lenaicâ. Ex Conſtantino Laſcare, & Huberto Goltzio.

XCIV. EUHEMERUS, Meſſanenſis.

Euhemerus Meſſanenſis fuit, *Jovis, & cæterorum qui Dii putabantur, res geſtas* collegit, *hiſtoriamque*

contexuit, *ex titulis*, *& inſcriptionibus ſacris, quæ in antiquiſſimis templis habebantur*, *maximeque in fano Jovis Triphilii*, in quo auream columnam à Jove poſitam fuiſſe ſcribit, cui ut rerum à ſe geſtarum monumenta eſſent, res à ſe geſtas inſcribi juſſerat. Eam Euhemeri hiſtoriam Ennium eſſe interpretatum, & ſecutum Lactantius teſtatur. De hoc Euhemero hiſtorico Diodorus Siculus lib.6. Biblioth. qui liber cùm interciderit cum aliis ejuſdem plurimis ex eo decerpta lege in Euſebio lib.2. Evangel. præparat. Ex Huberto Goltzio.

Cenſorinus elegiographos, Voſſius inter Poëtas Græcos Euhemerum numerant. [Vixit Caſſandro Rege; longe diſſitas regiones luſtravit, Oceanum Auſtralem, ejuſque Inſulas inſpecturus. Ex Laurentio Craſſo de Poetis Græcis. vide fran. Moratino c. 6. fr. 9 Ruggeri poëm

XCV. EUMACUS.

Eumacus inter Poetas Siculos refertur à Vigintimillio in Tabula Poetarum Siculorum. [illegible] vide Telemachus

XCVI. B. EUSEBIUS, Argyrenſis.

B. Euſebius, Divi Baſilii, Monachus, Argyrenſis, ob novam Cœnobii ſubſtructionem, Templo Divi Philippi annexam, cùm id Templum, jam à Beliſario, ſub Imperatoribus Theodoſio, & Valentiano, Divo Philippo dicatum, pœnè collapſum inſtauraretur, novoque Aſceterio augeretur; Philippenſis ſocius, ſeù frater Divi Philippi dici cœpit. Is ex m. ſ. codice antiquo *de vita, & geſtis ejuſdem Sancti*, multa exſcripſit, ediditque denuò *edita miracula*. Tandem clarus miraculis ibidem obiit, & ſepelitur. Ejus caput die 12. Maii feſto, etiam ſolemni ritu, ac pompa per urbem cir-

cumducitur. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ .Catan. pag.107. & in Notit. Panor.

XCVII. FABIUS.

Fabius, Siculus Poeta. Ex Joanne Vigintimillio in Tabula Poetarum Siculorum.

XCVIII. FELIX, Archiepiſcopus Meſſanenſis.

Felix Archiepiſcopus Meſſanenſis ſcripſit *Græco ſermone ad Divum Gregorium Magnum epiſtolam*, quam nunc extare teſtatur Octavius Caietanus in Animadverſionibus ad vitas Sanctorum Siculorum tom.2. pag. 106. De Felice habes plura in Annalibus Eccleſiæ Meſſan. pagin. 117. & ſequentib. Caroli Morabiti.

XCIX. FILIÆ STESICHORI, Himerenſes.

Filiæ Steſichori, Himerenſes, Luſciniæ parentis æmulatrices, celebres Poëtriæ audierunt. Ex Conſtantino Laſcare.

C. FLACCUS.

Flaccus, Siculus, ſub Claudio Nerone ſcripſit *Latinè de limitibus*, Ex Octavio Caietano in Animad. ad Vitas SS. Siculorum tom. 2. pagin. 106.

CI. FLAVIUS VOPISCUS, Syracuſanus.

Flavius Vopiſcus, Syracuſanus, edidit *vitam Aureliani Imperatoris*, item *Taciti Imperatoris*, & *fratris ejus Floriani*; ad hæc *Probi*, quam ad Celſum ſcripſit, nempe Rufum Celſum, ut in Firmo vocat. Edidit

item *Quadrigam Tyrannorum*, *Firmi*, *Saturnini*, *Proculi*, *&* *Bonoſi*: præterea *Trigam Imperatorum*, *Cori*, puta, *Numeriani*, *&* *Carini*. Neque præter iſtas, quæ hodie extant, quicquam vel ab ipſo Auctore, vel ab alio ſcriptore citatur. Qua vixerit ætate, non uno colligere eſt argumento: avum enim ſuum interfuiſſe dicit concioni, cùm Aper per manu occideretur Diocletiani. In Carino autem quatuor hoſce Principes laudat, Diocletianum, Maximianum, Galerium, & Conſtantium, atque horum ſingulis libris vitam eſſe proditam ait à Claudio Euſthenio, qui Diocletiano ab epiſtolis erat: atque hoc idcirco à ſe dici; ne quis rem tantam à ſe petat, maximè cùm vel virorum Principum vita non ſine reprehenſione dicatur. Unde liquet vixiſſe poſt obitum Conſtantii Clori, qui Conſtantini Magni pater fuit. Attamen in Aureliano ait: & eſt qui-

dem jam Conſtantius Imper. Sed puto, ab Aureliano ſcribendi initium fecit. Carinum verò in literis miſit poſt obitum Conſtantii. Vel hoc verum, eſt, vel ſcribi debet: jam Conſtantius Imper. vel intelligendus Conſtantius, Conſtantini filius: & omnino veriùs, quod primo loco dicebam. Nam Aurelianum multo ante alios editum fuiſſe, verba hæc oſtendunt in Probo: ſed non patiar ego ille, à quo dudum ſolus Aurelianus eſt expetitus, cujus vitam quantum potui perſecutus, Tacito, Florianóque jam ſcriptis; nonne ad Probi facta conſcendere, in vita ſuppetet, omnes, qui ſuperſunt, uſque ad Maximianum, Diocletianum dicturus. In Vopiſco præter eruditionem illud etiam laudamus, quòd omnia ordine narrat meliori, quàm factum fuit à Spartiano, Capitolino, atque aliis Auguſtæ Hiſtoriæ ſcriptoribus, in quibus pleraque valdè tur-

bata. Cæterum decreverat quoque memoriæ tradere vitam Apollinis Thyanæi†, cujus magicas fraudes veris Chriſti miraculis opponebant Gentiles. Hunc impoſtorem Vopiſcus in Aureliano appellat celeberrimæ famæ, auctoritatiſque, ſapientem, Philoſophum, amicum verum Deorum, ipſum etiam pro numine frequentandum. Et poſt aliqua de eodem ait: quid enim illo viro ſanctius, venerabilius, antiquius, diviniuſque inter homines fuit? illē mortuis reddidit vitam: ille multa ultra homines, & fecit, & dixit: quæ qui volet noſſe, Græcos legat libros, qui de ejus vita conſcripti ſunt. Ex his cognoſcere eſt, ut Vopiſcus magnis follibus propudioſa fuerit mendacia ſpiraturus, ſi ſcripſiſſet vitam Apollonii, quam continuò poſt promittit his verbis: ipſe autem, ſi vita ſuppetat, atque ipſius viri favori uſquequaque placuerit; breviter ſal-

tem tanti viri facta in literas mittam: non quod illius viri geſta munere mei ſermonis indigeant; ſed, ut ea, quæ miranda ſunt, omnium voce prædicentur. Ex Gerardo Joanne Voſſio de Hiſtoriis Latinis lib. 2. pag. 193.

CII. FLORIDICUS, Ennenſis.

Floridicus, Ennenſis, Medicus præclariſſimus, legitur apud Leonardum Orlandinum de Ætna pagin. 32. ex Roccho Pirro in Not, Eccleſiæ Catan. pag. 100. Sed hîc cum Herodico Lëontino confunditur.

CIII. FRANCISCUS JOANNELLUS, Meſſanenſis.

Franciſcus Joannellus, Meſſanenſis, Conſtantini Laſcaris in Græcis diſciplinis diſcipulus, multorum Præceptor evaſit: nam illuſtris

Grammaticus,ſcholam habuit,adoleſcentibus frequentiſſimam. Dedit *epiſtolam quandam ad Ioannem Philippum Roccam*,nobiliſſimum virum,in qua Bernardum Riccium laudat. Ex Placido Reina in Notitiis urbis Meſſanæ pag.47.& 48.tom.2.

CIV. FRANCISCUS PHARAONIUS, Meſſanenſis.

Franciſcus Pharaonius, Meſſanenſis, Conſtantini Laſcaris in Græcis literis diſcipulus, quas tamen leviter hauſit, celebris Grammaticus, cujus *Inſtitutiones*, ſæpè multis in locis recuſæ, in ſcholis leguntur, Poëta non ignobilis. Floruit tempore Ferdinandi Acunæ, Siciliæ Proregis. Marcus Baſilius Plancarenus, Civis, & diſcipulus Pharaonii,hoc præceptori ſuo Epicedion ſcripſit:

Muſarum hîc famulum claudit libitina colonum,
Parnaſſi,& vatum per juga Sacra ducem.

Idem olim Latiæ fidiſſima cura Minervæ,
Nunc jacet: heu longum nox premit una diem!
Aſt ſinite, ô Superi, manes requieſcere, quãdo
Multa viro pietas aſtitit alma comes.
Tu Phœbæa cohors, ſacras operata per aras,
Thus adole, ſertis mox age necte comas.
Necte comas apio, & lauru Peneide frontẽ,
Funeris ad pompam ſic redimita veni
Sarcoophago interea meritum reddamus honorem,
Candida puniceis lilia miſta roſis.

CV. FRIDERICUS II. Panormitanus, Imperator, & Rex Siciliæ.

Fridericus II. Henrici VI. Romanorum Imperatoris, utriuſque Siciliæ Regis, filius, quinquennis puer patri ſub tutela matris Conſtantiæ ſuccedit. Etiam ſeptennis Panormi Regio diademate inſignitus eſt. Annum agens vigeſimum, Innocentii III. Pontificis Maximi interceſſione ab Germanorum ſeptem-viris Imperator contra Othonem IV. quem Pontifex, Pontificiæ

ditionis agrum devaſtantem, Imperiali dignitate privaverat; creatus eſt: eoque armis Imperio pulſo, Romæ ab Honorio III. Pontifice Maximo Auguſtus ſalutatus, & inauguratus eſt. Hic multis in Sicilia, in Italia bellis geſtis, Hieroſolymæque Regno Saracenis adempto; ætatis ſuæ quinquageſimo ſeptimo Tarenti moritur, Idibus Decembris anno à Chriſto nato MCCL. Inde Panormum ejus cadaver tranſlatum, in Principe templo porphyretico ſepulcro tumulatur, ubi ſequentes verſus leguntur:

Qui mare, qui terras, populos, & regna ſubegit,
Cæſareum fregit ſubitò mors improba nomen:
Hic jacet, ut cernis, Fridericus in orbe ſecundus,
Quem lapis hic totus, cui mundus paruit, arcet.

Vixit an. 57. Imperii 38. Regni Hieroſol. 25. Siciliæ 57. obiit an. 1250.

Non vacat Auctorum opiniones

Vide ... 1942 de le ... del Tolomei.

examinare, quo anno ortus fuerit, quamdiu Rex Siciliæ, Hieroſolymæ, aut Imperator vixerit: etenim in hac re multiplex habetur ſententia. Verùm conſtanter tenendum Panormi ortum eſſe, conſtanti Panormitanorũ traditione, qui locum indicant in media Principis Templi area, ubi Conſtantia, ne ſuppoſititii filii ſuſpicio naſceretur, Fridericũ ſub tentorio peperit. Confirmat veterem traditionem multorum Auctorum ſuffragium, quos videre eſt apud Auguſtinum Inveges in Analibus Panormit. tom. 3. pag. 494. & 495. quibus idem Inveges adſtipulatur.

Hunc linguarum Latinæ, Græcæ, Saracenicæ, & Germanicæ peritiſſimum, in bonarum artium profeſſores, & Academiarum proventus augendos liberaliſſimum extitiſſe, eumdemque *Ptolemæi de Cœli Converſionibus opera in Latinum ex Barbarico ſermone* reddidiſſe, alioſ-

Conſt. [illegible] Friderici F [illegible] fol. 54[illegible]. [illegible] et f. 553. [illegible] et f. 554. et 570. 571 [illegible]

que, & ſapientia, & medendi arte nobiles Auctores Europæ primùm oſtendiſſe, affirmant. Præterea ſub idem tempus Italicam Poëſim primordia Panormi, & Meſſanæ, ubi Rex morabatur, habuiſſe tradunt plerique docti viri, eumque ſcripſiſſe *carmina* illi ſeculo minimè injucunda. Leo Allatius, Chius, eruditè diſſerit hac de re in epiſtola nuncupatoria Poëtarum antiquorum ad Academicos Meſſanenſes, & nonnullorum Siculorum carmina ex codicibus manu exaratis pervetuſtis in lucem prodit: quorum Elogia ſuis in locis ſine fuco, & phaleris dabimus. Ex ſcriptoribus Hiſtoriæ Auguſtæ, præſertim ex Huberto Goltzio in Hiſtoria Siciliæ, & Leone Allatio citato.

CVI. FRONTINUS.

Frontinus, Siculus, ſub Claudio Nerone ſcripſit *Latinè de Aquæ du-* [illegible]

ctibus. Ex Octavio Caietano in Animadverſionib. ad vitas SS. Siculorum tom. 2. pag. 106.

CVII. FULGIDAS, Gelenſis.

Fulgidas, Gelenſis, Geometra. Ex Roccho Pirro in Notitia Eccleſiæ Agrigentinæ de ſcriptoribus Gelenſibus pag. 344.

Gelo Syracuſanus. Beyer. [illegible]

CVIII. GEORGIUS, Epiſcopus Syracuſanus.

Georgius, Epiſcopus Syracuſanus, ſanctitate, ac literis floruit. In m. 1. codice Syracuſanæ Eccleſiæ, dicitur eum didiciſſe Conſtantinopoli, ac *Troparia*, *quæ in Nativitate Chriſti canuntur*, *& in Epiphania*, feciſſe. Occiſus autem eſt in loco, qui vocatur Maran, & ſepultus eſt in Eccleſia ſanctæ Anaſtaſiæ ex Ollis. Subdubito autem, num à Saracenis occiſus ſit, cùm Syracuſas di-

ripuerunt, & odio in Chriſti fidem acti, Religionis noſtræ capita, & nervos maximè dejicere, ac diſſolvere conati ſunt. Planè ad viri laudem facit ea occiſionis memoria, & ſepulturæ in illo vitæ Breviario, inquit Caietanus in Vitis SS. Siculorum pag. 472. in Appendice, ex quo elogium decerpſimus.

Troparium autem eſt ſectio Canonis Pſaltici: nam in Eccleſia Orientali certis diebus certos Canones canebant, quos in Troparia dividebant, plerumque in triginta, ſed unum magnum Canonem in CCL. Vide Meurſium in Gloſſa Græcol. Ex Paſſeratio in Dictionario Calepini.

Sed Dominicus, & Carolus Magri, germani fratres, Meliteníes, in Hierolexico litera T. verbo Tropus rem enucleatiùs explicant.

Tropus, genus Monaſtici cantus, qui ante Miſſæ Introitum in ſolemnitatibus dici ſolebat, à Di-

vo Gregorio Papa, ut refert Durandus lib. 4. cap. 1. inſtitutus: & eſt hujuſmodi: Exempli gratia in die Nativitatis Domini Introitus prioris Miſſæ incipit: *Ecce adeſt*, de quo Prophetæ cecinerunt, & poſtea immediatè ſenſum continuando, Introitum conjungebant: *Puer natus eſt*. &c. Vox enim, tropus, converſionem, & revolutionem ſignificat? nam recitantur eadem verba: & ideò à Joanne Beleth cap. 19. dicitur Zona, quia tanquam cingulum amborum ſenſuum capita connotat. Ac Tropanarius dicebatur Liber, in quo continebantur hujuſmodi Tropi. Græci tamen Troparium vocant nonnullas preces, quas ſæpè in horis Canonicis canunt.

CIX. GOFFREDUS RIZZARUS, Catanenſis.

Goffredus Rizzarus, Catanenſis,

Alphonſo Regi, à Conſiliis, nobilis, & egregius legum doctor, prudentia, fide, memoria tandem, quæ veluti codice utebatur, inſignis, nomen non modò Siculorum Elogiis, ſed etiam faſtis æternitatis inſcribendum ſibi peperit. Ex Joanne Baptiſta Groſſo in Decachordo Catanenſi, Chorda IX. pag. 147.

CX. GORGIAS, Leontinus.

Gorgias, Leontinus, Orator ſubtilis, diſcipulus Empedoclis, ac Tiſiæ. Primus Athenis artem oratoriam publicè legit, multoſque docuit. *Plura in arte* edidit, *plura* compoſuit. Hujus *tres* extant *Orationes*, quas ego legi in Bibliotheca Florentina Divi Marci: Ex Conſtantino Laſcare.

Gorgias Iſocratis, & aliorum Philoſophorum, ac Rhetorum præceptor extitit. Cicero in Bruto, & lib. de Oratore. Arte ſua tantum pe-

cuniæ corraſit, ut auream ſtatuam primus omnium poneret in templo Apollinis Delphici. Auſus eſt primus in conventu poſcere, qua de re quiſque vellet audire: ac de omni re, quæcumque in diſceptationem, quæſtionemque vocaretur, ſe copioſiſſimè dicturum eſſe profitebatur. Is inſtituit *Orationem extemporaneam*, *&* *Declamationes* exercitationis cauſa, teſte Philoſtrato. Ex Carolo Stephano in Diction. Hiſtor.

Gorgiam poſt Salomonem cæteris præferendum dixit Petrus Gregorius Toloſanus cap. 7. Comment. artis mirabilis. [illegible]

CXI. GREGORIUS CERAMEUS, Archiepiſcopus Tauromenitanus.

Gregorius Cerameus, Archiepiſcopus Tauromenitanus, doctiſſimus, idemque eloquentiſſimus, ſcripſit

Homilias in Evangelia, ac de aliis argumentis, è quarum numero multa m. ſſ. leguntur. Meminit illius Conradus Geſnerus, Auctor damnatus, in Bibliotheca. Hunc à Theophane Cerameo diſtinctum Eccleſiæ Tauromenitanæ præfuiſſe anno 878. cenſet Rocchus Pirrus in Not. Eccleſiæ Tauromenit. pag. 444.

CXII. GUALTERIUS PATERNÒ, Catanenſis.

Gualterius Paterno, Catanenſis, Aragonenſibus, ac Siculis Regibus à ſtirpe, fide, virtute, obſequiis denique pr[illegible]ſuæ Siciliæ Protonotarius, Magnæ Regiæ Curiæ perpetuus Judex, ac tandem Præſes, *ad cap. Volentes erudita* dedit *Commentaria*, Franciſco Milanenſi commendata. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. chorda IX. pag. 147.

CXIII. GUIDO COLUMNA, Meſſanenſis.

Guido Columna, Meſſanenſis, Juris peritus excellentiſſimus, Regiæ Siciliæ Curiæ Judex, Hiſtoricus, & Poeta nobiliſſimus, ſcripſit *Carmina, Hiſtoriam Troianā Latino ſermone, & Italico.* Aſſervabatur in Bibliotheca Magni Ducis Florentiæ prædicta Hiſtoria Troiana Italicè conſcripta: è primoribus paginis exſcribi cùm obtinuiſſet Senatus Meſſanenſis; Academici Meſſanenſes ſumma diligentia typis imprimi curaverunt. Prodivit in lucem Neapoli apud Ægidium Longum 1665. in 4. Senatui Meſſanenſi dicata. Ex Placido Samperio Societatis Jeſu in Iconologia Virginis Meſſanenſis, & Leone Allatio de Poëtis Italis antiquioribus.

CXIV. HALIANACTES, Himerenſis.

Halianactes, Himerenſis, Steſichori germanus frater, *leges* tulit, ſingulari prudentia, & ſcientia præditus. Ex Conſtantino Laſcare.

CXV. HENRICUS ARISTIPPUS, Catanenſis.

Henricus Ariſtippus, Catanenſis, Principis Eccleſiæ Archidiaconus, Græcis, ac Latinis literis eruditus, Guillelmi I. Siciliæ Regis familiaris, Fazello, & Hugoni Falcando, commendatur. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. Chorda 9. pag. 145.

CXVI. HENRICUS DE SIMONE, Drepanenſis.

Henricus de Simone, Drepanenſis, nobilis genere, Theologus exi-

mius, ſcripſit *Commentaria in Ariſtot. Philoſophiam.* anno MCCCCXXII. Eugenio IV. dicata. Fundavit Panormi Collegium Canonicorum Sancti Georgii in Alga in templo ſancti Jacobi Mazaræ, cui Bibliothecam, libris manu exaratis, atque aureis lineis exornatis, inſtructam, reliquit. Ex Leonardo Orlandino de ſcriptoribus Drepan. pag. 48.

CXVII. HENRICUS TESTA, Leontinus.

Henricus Teſta, Leontinus, Italicæ Poëſi vel natales dedit, vel incrementa. Scripſit *Carmina.* Ex Leone Allatio de Poetis Italis antiquioribus.

CXVIII. HERMOCRATES, Syracuſanus.

Hermocrates Syracuſanus, vir [illegible] ſanè politicus, & amator patriæ, [illegible]

miraque doctrina ornatus, pater Dionyſii Senioris, ſive ſocer. Ex Conſtantino Laſcare.

CXIX. HERODICUS, Leontinus.

Herodicus Leontinus, frater Gorgiæ, Medicus celeberrimus. Ex Conſtantino Laſcare. vide n. 102.

CXX. HICETAS, Syracuſanus.

Hicetas Syracuſanus, Philoſophus, dixit omnia fieri harmoniâ, & neceſſitate, terramque moveri juxta primum Circulum, ut ait Laërtius. Ex Conſtant. Laſcare.

CXXI. HIERON, Tyrannus Syracuſarum.

Hieron, Syracuſanus, Tyrannus, Ditromedis filius, frater Gelonis, liberalis & beneficus in literatos, & Muſicos. Ex Conſtantino Laſcare.

CXXII. HIERONYMUS, Tyrannus Syracuſarum.

Hieronymus, Syracuſanus, nepos Hieronis, vir ſanè doctiſſimus, ſed crudeliſſimus fuit. Ex Conſtantino Laſcare.

CXXIII. HONUPHRIUS MAREMMA, Catanenſis.

Honuphrius Maremma, Catanenſis, Ordinis Prædicatorum, vir omni doctrinarum genere excultiſſimus, Theologus in primis ſcientiſſimus, concionator etiam non ſolùm diſertiſſimus, quod ei commune cum multis eſſe poterat, ſed etiam, quod cum perpaucis, eloquentiſſimus extitit. Martinus Rex ſuæ conſcientiæ moderatorem Honuphrium elegit, ut ex Regiis literis datis Catanæ anno 1393. & iterum anno 1396. & tãdem anno 1397.

ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. Chorda 2. pagina 136.

CXXIV. JACOBUS, Leontinus.

Jacobus, Leontinus, Italicæ Poeſis parens, ſcripſit *armina*, quæ infantiam redolentia, & [illegible]teris ſimplicitatem. Ex Leone Allatio de Poëtis antiquioribus Italis.

CXXV. JACOBUS RHEDA, Drepanenſis.

Jacobus Rheda, Drepanenſis, Ordinis Prædicatorum Magiſter, Siciliæ Quæſitor in Orthodoxæ Fidei negotiis, anno MCCCCLXX. In ſacris literis, & in diſputationibus contra Hæreticos erudititiſſimus, ſcripſit *duo volumina contra Hæreticos, unum volumen in Job*. Ex Leonardo Orlandino de ſcriptoribus Drepanenſibus, pag. 48.

CXXVI. IBYCUS, Meſſanenſis.

Ibycus, Meſſanenſis, Hiſtoricus, & Poeta ex novem vatibus Lyricis Græciæ unus, Rheginus genere, *plura linguâ Doricâ* ſcripſit: primus inſtrumentum Sambucam invenit: Hic in Silva quadam Calabriæ à latronibus captus, & ab eis interimendus, ad grues caſu illac volantes dixit: ſaltem vos teſtes mortis meæ, & ultrices eſtote. Quo interempto latrones die quadam in theatro ſpectandi gratia ſedentes, cùm grues forte volantes vidiſſent; dixerunt ad invicem: Ecce grues Ibyci: Quod quidam audiens, id, quod erat ſuſpicans, Civitatis Præfecto retulit: qui re diſcuſſa, & cognita, eos ſuſpendio damnavit: unde Proverbium ortum eſt in re certa: Grues Ibyci: quod Divus Cirillus divina factum providentia affirmat. Ex Conſtantino Laſcare.

vide fran: Morab. C. 6. ff. 10. Ruggeri Poëma.

Hujus facti ſeriem Græcis carminibus expreſſit Antipater, quæ Latinate donata paſſim reperies:

Quondam ad deſertum venientes, Ibyce, littus,
Vitam prædones eripuere tibi.
Sæpè gruum nubem imploranti, quæ tibi teſtes
Advenere necis, cùm morerere, tuæ.
Attamen haud fruſtra; ſiquidem clangore volucrum
Sisyphio cædem eſt Eumenis ulta ſolo.
Latronum genus heu cupidum lucri, atque rapinæ,
Cur vos nequaquam terruit ira Deûm?
Quando nec Agiſthus, vatem qui occiderat olim,
Atrarum occurſus fugerat Eumenidum.

CXXVII. INGILFREDUS, Panormitanus.

Ingilfredus, Panormitanus, inter Poëtas antiquiores Italicæ Poëſis annumeratur. Scripſit *Carmina.* Ex Leone Allatio de Poetis Italis antiquioribus.

CXXVIII. S. Joannes Catanenſis, Epiſcopus Syracuſanus.

S. Joannes Catanenſis, Principis Eccleſiæ Archidiaconus, Ordinis Benedictini, S. Maximiano Syracuſarum Epiſcopo, vitâ functo, Epiſcopus Syracuſanus creatur ſuffragio meritorum: præditus enim iis moribus, qui Divo Gregorio Magno probarentur, iiſdem probatiſſimus, Antiſtes vixit. Plenus rectè factis, ac miraculis clarus, devixit, Tiberio, & Martio Imperatoribus, anno 609. 23. Octobris. Extant plures Epiſtolæ ad S. Joannem Sanctiſſimi Pontificis Gregorii Magni calamo exaratæ, quibus illius pietas, fidei zelus, animi magnitudo commendatur, multúmque in illius virtute confidere in procurandis Fidei negotiis teſtatur Pontifex Maximus. Extat quoque *ad Gregorium Magnum epiſtola græcè ſcripta.* Eximii hujus Præſulis,

CXXX. JO. ANTONIUS PROVINA, Netinus.

Jo. Antonius Provina, Netinus, Hiſtoricus excellentiſſimus, & Geographus, in Inſulam Hiberniam à ſummo Pontifice Nuncius miſſus, ſcripſit *de ejus Inſulæ, & Thyles ſitu, populorumque moribus*, quem librum Ferdinando Acunæ, Proregi dicavit. Aſſervatur opus Neti apud Cœnobium Fratrum Minorum de Obſervantia. Ex Roccho Pirro in Not. Eccleſ. Syracuſ. pag. 227.

CXXXI. JOANNES AURISPA, Netinus.

Joannes Auriſpa, vir quidem omni ſcientiarum genere eruditus, & celeberrimus. In Italia ob laudes in Poëtica diſciplina Laurea redimitum prædicant. Præclariſſimis meritis à ſecretis Sedis Apoſtolicæ à Pontifice Nicolao V. electus, à quo Abbatiam S. Philippi de Grandis

Meſſanæ obtinuit, dato diplomate Spoleti pridie Kal. Junii Pontif. an. 3. & deinde ab eodem Pontif. Abbatiã S. Mariæ Roccadiæ Leontini anno MCCCCLI. Auctor ſupplementi Chron. & Philippus Bergomas lib.15. hæc habent. Joannes quoque Auriſpa Secretarius Apoſtolicus, Rhetor luculentus in pretio fuit, & quædam compoſuit ann. MCCCCXXXXVI. meminit ejus in Hiſtoriis Æneas Pius, Leander, Chriſtophorus Scannellus.

Fazellus pag.108. hæc habet de Europa: floruit in politiori litteratura utriuſque linguæ Joannes Auriſpa Netinus: excelluit namque ingenio non ad ſolutam ſolùm orationem, ſed ad verſus componendos elegantiſſimos. Quo in genere *nonnulla ejus epigrammata, in altero verò epiſtolarum opus egregium, & Hieroclis liber in Pythagoræ aurea carmina latinitate donata* extat.

Meminerunt & plures alii, Lau-

rentius valla, & Antonius Panormita, qui Auriſpam mirificè extollunt, Franciſcus etiam Philelphus miſit quamplures epiſtolas ab an. Dom. 1427. ad an. 1452. ſed Magiſter meus Littara eas epiſtolas ad Auriſpam an. 1453. fictas eſſe exiſtimat, quibuſdam ſanè conjecturis, probans 1406. obiiſſe: quia eo anno in quibuſdam literis agitur de obitu Cantoris, in quo munere fuerat conſtitutus. Sed tanti viri veniâ fallitur ipſe, arbitratus de obitu Auriſpæ agi; potius de Cantore Syracuſano, cujus ſunt proventus Eccleſiæ Netinæ, uti diximus ſupra. Certum eſt enim an. 1457. Auriſpam ſupervixiſſe, ut legere eſt in libro Protonotarii eo an. pag. 166. ubi invenio Joannem Auriſpam electum Abbatem S. Mariæ de Roccadia à Rom. Pontif. litigaſſe cum Fratre Romano Teſta, conſtituto in ea dignitate à Rege Alphonſo patrono. Ex Roccho Pirro in No-

tit. Eccleſi: Syracuſ. pagina 225.

Giraldus apud Laurentium Craſſum de Poëtis Græcis hæc habet de Auriſpa: Joannes Auriſpa Siculus, orator, in aliquo Poëtarum ordine reponi poteſt: quippe qui Græcè, & latinè probè doctus eſſet: carmina tamen ejus, quæ ipſe legi, neſcio quid Sicularum gerrarum habere videntur: fuit enim eo tempore, quo nondum, exquiſitæ literæ in lucem redierant. Vixit autem Ferrariæ ad ſummam ſenectutem, in pretio habitus à noſtris Principibus, qui & eum locupletem reddiderunt. Ab hoc ferunt Ciſtarellam familiam originem duxiſſe. vide n. 143. p. 166.

CXXXII. IOANNES BURGIUS, Calataieronenſis, Archiepiſcopus Panormitanus.

Joannes Burgius, Calataieronenſis, vir Patritius, ad Alphonſum

Regem Urbis Orator miſſus 1445. ab eodem in Epiſcopum Selinuntinum, deinde in Archiepiſcopum Sipontinum, annuente Pontifice, promotus eſt: è qua Diœceſi, ſinente Callixto Pontifice, plurima lipſana, inter quæ fruſtulum oſſis ex brachio Divi Jacobi Majoris, patriæ Tutelaris, tranſtulit Calataieronem. Anno 1464. ad id impellente Rege Ferdinando, à Paulo ſecundo Pontifice, Mazzarienſis Epiſcopus, & Sanctæ Annæ, ſive de Scalis, Abbas inauguratus eſt. Mox ad Regem Joannem in Regni Comitiis orator mittitur, à quo perhumaniter exceptus, feliciſſimè legationem obivit. Anno demum 1467. ad Panormitani Archiepiſcopatus faſtigium, ejuſdem Pauli ſecundi diplomate, evectus eſt: cùmque duris exhantlatis laboribus patriam adiiſſet, obiit 6. Januarii 1469. De hoc meminere Joannes Jacobus Adria in Topographia

Mazariæ, Rocchus Pirrus in Not. Eccleſ. Panormit. Mazarienſ. & in Not. Eccl. Syrac. de Urbe Calataieron. Ex Petro Paulo Morretta in Notitia Urbis Calataieronis pag. 41. Idem pag. 53. ex Adria hæc habet:

Joannes Burgius, Epiſcopus Selinuntinus, Princeps Medicorum ſuo tempore fuit: quem propter ejus ſingularem doctrinam Rex Alphonſus Parthenopæus fecit Epiſcopum Selinuntinum, quia ſanavit ipſum: inde Romæ ſanavit ſummum Pontificem, qui eum fecit Archiepiſcopum Panormitanum.

CXXXIII. Jo. Baptista Platamonius, Catanenſis, Prorex Siciliæ.

Joannes Baptiſta Platamonius, Catanenſis, ingenio, ſanguine, fortunis tandem illuſtris: Regii Fiſci Patronus, Alphonſi, Siciliæ Regis, à Conſiliis, ejuſdemque Se-

cretarius, Magnæ Regiæ Curiæ perpetuus Judex, ad Rom. Pont. Imperatores, ac Reges pro laudato Alphonſo ſæpius Orator, ac legatus, Siciliæ tertiùm Prorex; in hoc Siculorum literatorum theatro jure ſibi vendicat locum. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. Chorda.9. pag.146.

CXXXIV. JOANNES CANDIDUS, Syracuſanus.

Antequàm Romanum gymnaſium Leo X. repararet, ac novo titulo, Romanam ſapientiam vocaret; Lectores Sacrarum literarum Palatii Apoſtolici eligebantur è Dominica familia, unà cum ejuſdem Apoſtolici Palatii Magiſtris. Inter Lectores illos magni nominis recenſetur Candidus noſter, his verbis: Pater Baccalaureus frater Joannes de Candido, ex Trinacriæ Provincia, ſub Sixto IV. Pont. Max.

Digitized by Google

à Magiſtro Ordinis] Leandro de Manſuetis ad legendum ſententias in ſacro Palatio fuit deputatus. Ita enim in ejuſdem Regeſto Provinciæ Trinacriæ pag. 95. emicat. Die 5. ſcilicet Junii anno 1474. frater Joannes de Candido Baccalaureus, fuit deputatus ad legendum ſententias in ſacro Palatio pro primo anno, pro gradu, & forma, & completa lectura, habuit licentiam accipiendi inſignia Magiſtralia ubicumque. Ex Vincentio Maria Fontana in Syllabo Magiſtrorum Sacri Palatii Apoſtolici pag. 186.

[illegible] fol. 224

CXXXV. JOANNES GATTUS, Meſſanenſis, Epiſcopus Catanenſis.

Joannes Gattus Meſſanenſis, Ordinis Prædicatorum, ingenio, & memoria felix, Dialecticus, Philoſophus, & Theologus præclarus & in Matheſeos ſcientia expertiſſi-

mus, Florentiæ, Bononiæ, Ferrariæ ære publico docuit: Græcas literas perdiſcendi cupiditate ductus, in Græciam profectus eſt, & per annos aliquot ibi moratus. Inde autem reverſus Romam adiit, & Beſſarionis Cardinalis Niceni favore primò Alienſis Abbas, mox Cephaledenſis Epiſcopus factus eſt, ac demum Catanenſis Eccleſiæ Præſul. Extant ejus *Orationes aliquæ coram Rom. Pontif. habitæ, varia eruditione refertæ.* Claruit circa annum MCCCCLIV. Thomas Fazellus lib. 2. de Rebus Siculis decad. 2. Ex Antonio Senenſi de Scriptoribus Ordinis Prædicatorum.

CXXVI. JOANNES MARRHASIUS, Netinus.

Joannes Marrhaſius, Netinus, Poëta anno ſalutis MCCCCXXXXVI. clarus in Italia eſt habitus. Senis hic *Angelinetum poëma amatorium ele-*

giaco verſu conſcripſit, quod Leonardus Aretinus in Epiſtola, quam ad ipſum dedit, maximè probavit. Multa item alia ingenioſi Poëtæ teſtimonia edidit, in qua arte doctorum omnium judicio ſummus evaſiſſet, niſi Medicinæ deditus, Muſis ultro ceſſiſſet. Ex Fazello de Rebus Siculis lib.4. Deca. 1.

CXXXVII. JOANNES PATERNÒ, Catanenſis, Archiepiſcopus Panormitanus, Cardinalis deſignatus, Prorex Siciliæ.

Joannes Paternò, Catanenſis, D. Agathæ Monachus Benedictini Inſtituti, ſplendore generis, atque ingentis literaturæ patrimonio clariſſimus, ob juris peritiam Doctor fundamentarius à Siculis Doctoribus appellabatur Melitenſis Epiſcopus, inde Panormitanus Archiepiſcopus, Siciliæ tertiùm Prorex, Cardinalis deſignatus, rebus præ-

clarè geſtis comptiori, eaque fuſiori oratione dignus evaſit, quàm ut unius elogii finibus contineatur. Habes plura de Joanne apud Pirrum in Not. Eccleſiæ Panormit. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. Chorda.9. pag. 143. & pag. 148. Obiit anno 1511. Scripſit eleganter *Allegationes de Primatu Eccleſ. Panorm.*

CXXXVIII. JOANNES PISCIS, Catanenſis, Epiſcopus Catanenſis.

Joannes Piſcis, Catanenſis, Simonis, & Antonii frater, natu minimus, Ordinis Minorum Conventualium Divi Franciſci Aſſiſiatis, familiæ ornamento, doctrinæque varietate conſpicuus, Theologus eximius, Orator diſertiſſimus; mirabilem, quam de ſe ipſo excitaverat, opinionem in Sicilia, in Baſileenſi Concilio, cui Alphonſi Re-

gis Orator interfuit, mirabiliter ſuperavit. Demum ad Catanenſis Eccleſiæ Infulas evectus, extremum diem obiit, magno ſui deſiderio relicto. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. chorda 2. pag. 148. & chorda. 9. pag. 144.

Hunc fuiſſe præcipuum Doctorem ſpeculativum, nuncupatum Malleum Hæreticorum, affirmat Rocchus Pirrus in Indice Notabilium rerum Epiſcopatuum octo florentium lit. I. verbo Joannes de Piſcibus.

Joannes de Piſcibus, ex Catanenſibus Proceribus ſatus, acerrimam ad ſtudia indolem exercuit, ut vix ex ephebis ſolutus in patrio Lycæo publicè Philoſophiam profiteretur. Sacræ Theologiæ Magiſter Religionis Academias ſuo nomine decoravit. Exiguæ ſtaturæ ſubflavi coloris, à plurimis Joannes Piſcicellus, aut Piſcitellus, vocabatur; ſolidæ, ac imperturbatæ vo-

cis organo gaudebat, ut mirum fuerit ex gracili pectore adeo ſonoram emergere. Quare à Conſiliis Regiis adſcitus, univerſali fratrum plauſu, Provinciæ Moderator enunciatur anno 1421. In concionibus floridus, ac eruditus, expedita pronunciatione mirum in modum Auditores alliciebat. In literariis diſceptationibus ſubtilis quemque ſecum congredientem illudebat, unde in proverbium abiit: Piſciculus thynnos in rete concluſit. Ad Concilium Baſileenſe anno 1435. bis profectus, ab Alphonſo Rege, cum Nicolao de Tudiſchis, Panormitano Archiepiſcopo miſſus. Catanæ diem extremum clauſit, ſenio confectus anno 1444. & in Principe Urbis æde tumulatur. Ex Philippo Cagliola in Explorat. 6. Manifeſt. 6. Provinciæ Siculæ Minorum Conventualium pag. 176. vide p. 261

CXXXIX. JOANNES PRIMUS, Catanenſis, Cardinalis.

Gymnaſium Catanenſe à Marco Marcello poſt captas Syracuſas inſtitutum, vel reſtitutum, cùm ad Hippocratis tempora primam originem referat; Friderico. II. Rege, Catanenſibus infenſiſſimo, everſum, Alphonſus, Rex iiſdem gratiſſimus, inſtauravit, prærogativis memoratu digniſſimis, præterea liberalibus ſtipendiis pro Præceptoribus, auxit ad coronamentum. Quæ inde utilitates proficiſcantur non uni Catanæ, non uni Siciliæ, ſed univerſo terrarum orbi, cùm inde tot ſapientiſſimi viri prodierint ad Urbium, ad Regnorum, ad orbis totius munimentum, & gloriam immortalem, quæ literis facilè comparantur; mihi percurrere jucundum eſſet, ſi occaſio ſcribendi pateretur. Sed miſſis interim, quæ alterius videntur Inſtituti, quamquam ea multis nominibus

in ſui commendationem animum urgerent, ac penè ſtylum dirigerent; Joannem Primum, Catanenſem, de patrio gymnaſio optimè meritū, hoc in loco laudandum duco. Is præclaris animi dotibus, humanis,æquè ac divinis ſcientiis imbutus, Ordinis Benedictini, dum Abbas S.Pauli de Urbe jam legatus, ac Commiſſarius Apoſtolicus in luſtrandis Siculis Eccleſiis renunciaretur, ab Eugenio IV. pro Catanenſis gymnaſii reparatione ampliſſimas obtinuit ſanctiones, eaſdemque ab Alphonſo Rege ratas, laudataſque habuit. Ex Epiſcopo Catanenſi purpuratos inter Patres adlectus anno 1446. fato ceſſit anno 1449. Habes plura de Joanne apud ſcriptores Hiſtoriæ Pontificiæ. Ex diplomat. Eugenii IV. & Alphonſi Regis.

CXL. JOANNES RICCA, Netinus.

Joannem Riccam Syracuſanum facit Vvadingus; ſed Netinum eſſe colligitur ex eodem, dum Joanni à Netorea opera tribuit, quæ Joanni Syracuſano. Sacræ Theologiæ Magiſter, ſcripſit *Commentaria in Magiſtrum ſententiarum, libros de Pœnitentia.* Citatur in Summa Angelica. Floruit ſub Martino Rege anno 1396. Ex Luca Vvadingo de Scriptoribus Franciſcanis, & Roccho Pirro in Notit Eccleſ. Syracuſan. pag. 225.

CXLI. JOANNES ROSA, Calataieronenſis, Epiſcopus Mazzarienſis.

Joannes Roſa, Roſanum appellat Pirrus, Calataieronenſis, honeſtis parentibus natus, in ſacris litteris Doctor eximius, in univerſa Minorum Conventualium Religione enituit: ipſe namque in primariis

Ordinis ſtudiis Regens,& Concionator præclariſſimus. In humanis pertractandis rebus prudentiſſimæ dexteritatis; quam ob rem Joanni XXII. percarus fuit. Hinc anno 1489. Miniſter Provincialis eligitur, exactoque laudabiliter ſui regiminis quadriennio, Antiſtes Mazzarienſis. In ſui Vicarium Magiſtrum Vincentium Mirtum, concivem, ac familiarem, pari literatura, ac eloquentia præditum, elegit. In ſubſcriptionibus cognomento tantùm, Roſa, utebatur, cujus ſtemma, quæ eſt, Roſa, in janua Principis Templi adhuc inſculpta videtur. Ab hoc Antiſtite nobilis familia de Roſa Calataierone Mazzaram tranſlata eſt. Tandem anno 1448. cunctis collacrymantibus deceſſit, ibique ſepultus. Ex Philippo Cagliola in Explorat. Provinciæ Siculæ Ordinis Minorum Conventualium explorat. 6. manifeſtat. 11. pag. 184.

CXLII. JOANNES SCALAMBRUS, Leontinus.

Joannes Scalambrus, Leontinus, Simonis, Caſtri, & Feudorum Serravallis, Canneti, Iroldi, aliorumque, Baronis, filius, Theologiæ, ac Philoſophiæ Lauream Patavii adeptus, utriuſque Juris conſultiſſimus, tùm in Romana, tùm in Hiſpana Curia multos annos verſatus, ſcientiarum, quibus apprimè erat eruditus, ſpecimen præbuit. Ferdinando Regi Catholico, quà prudentia, quà probitate morum clariſſimus, præſtantiſſima obivit munia. Eccleſiæ Agrigentinæ Decanus anno 1460. Sed anno 1500. Canonicus Regiæ Collegiatæ Catanenſis memoratur. In Hiſpania Ferdinandi Regius Sacellanus, & in Sicilia Primus è ſecularibus presbyteris Fidei Quæſitor fuit. Cùm apud Ferdinandum degeret, Abbas Sanctæ Mariæ de Terrana

prope Calataieronem renunciatur, obſignatis literis Valliſoleti anno 1506. S.Mariæ de Terrana, Sacerdotium hodie Judici Regiæ Monarchiæ attribuitur, atque in Generalibus Regni Comitiis Abbas Commendatarius 44. obtinet locum. Demum Joannes diem ſuum clauſit, cunctiſque honoribus perpetuum vale dixit. Ex Carolo Antonio Converſano in Ætherea Leontinorum gloria pag. 31. & ſeq.

CXLIII. JOANNES THAMAGNIUS, Netinus.

Joannes Thamagnius, Netinus, clariſſimus Medicus, & Aſtrologus, cujus multæ prædictiones, & opera afferuntur à Vincentio Littara de Rebus Netinis, pag. 101. Decedens ſine liberis, & conſtitutis ad pias cauſas quibuſdam legatis, Rempublicam ſcripſit hæredem ex aſſe. Mortuus eſt anno ſalutis 1411.

In Divi Nicolai ſepultus eſt,in cujus perſpicuo ſepulchro hoc epitaphium Joannis Auriſpæ opus, Legimus :

Naturam rerum, cœlos,qui novit, & aſtra,
Et multis cecinit, quæ ſua fata prius.
Hoc Tnamagnini Domini tegit oſſa Ioannis:
Nam mens ſe junxit,venerat unde, Iovi.
Millequatercentum, denus fuit annus, & unus,
Chriſticolis,cæli cùm rapuere virum.

Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Syracuſanæ de Scriptoribus Netinis pag.225.

CXLIV. S. JOSEPHUS, Syracuſanus.

S. Joſephus, Syracuſanus, cognomento Hymnographus, quòd *multos hymnos in Sanctorum laudes* ſcripſerit, quos adducit Octavius Caietanus in Vitis SS. Siculorum, Sanctorum faſtis adſcriptus colitur. Ex Octavio Caietano in Vitis SS. Siculorum.tom.2.pag.42.

CXLV. JOSEPHUS ANELLUS, Mazzarienſis.

Joſephus, Anellus Mazzarienſis, Poëta eximius, compoſuit *Vitam Sanctorum Viti, Modeſti, & Creſcentiæ: de Arte Poëtica Chriſtiana lib. 2. epigrammatum lib. 2. & quamplurima carmina*, quæ aſſervabantur apud Joſephum Centorbium V.I.D. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Mazzarienſis pag. 143.

CXLVI. ISAACUS, Argyrenſis.

Iſaacus, Argirenſis, Monachus, Aſtrologus celeberrimus. Ejus mſſ. Græca in Bibliotheca Veneta aſſervantur. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Catan. pag. 190.

CXLVII. JULIUS FIRMICUS MATERNUS.

Julius Firmicus Maternus, Sicu-

lus, Junior, floruit ſub Conſtantino Auguſto, ut conſtat ex præfatione ad Macortium Lollianum Proconſulem: quare non abſurdè conſignatur anno Chriſti 314. à Sanſovino in Chronologia, vel 318. à Junctino. Scripſit autem *lib.8. Aſtronomicorum*, *Aſtrologicis præceptis plenos*. Ex Joanne Baptiſta Ricciolio Societatis Jeſu in Almag. tom. 1. parte 1. Chron. 2.

CXLVIII. JULIUS FIRMICUS MATERNUS, alter.

Julius Firmicus Maternus, Siculus, alter, ſcriptor Chriſtianus edidit *de Profanarum Religionum erroribus ad Imperatores Conſtantium, & Conſtantinum*. Ex Octavio Caietano in Vitis SS. Sicul. tom. 2. Animadverſ. pag. 106.

Prodiit hic liber anno 1672. Lugduni Batavorum ex officina Hackiana à Joanne Vvovver recenſitus.

Apud

Apud Ludovicum Morerium habes plura de Julio Firmico Materno, Siculo, ubi Auctorum opiniones recenſentur, qui utriuſque operis ſcriptorem unum, eundemque exiſtimant, quique poſterioris operis Auctorem alium fuiſſe à Siculo noſtro arbitrantur.

CXLIX. JUSTINUS, Archiepiſcopus Meſſanenſis.

Juſtinus, Archiepiſcopus Meſſanenſis, *Græco ſermone ad Petrum, Epiſcopum Antiochenum, epiſtolam* miſit, quam extare teſtatur Octavius Caietanus in Animad. ad Vitas SS. Siculorum tom. 2. extat in tom. 2. Concil. General. Habes plura de Juſtino apud Carolum Morabitum Ann. Eccleſ. Meſſan. pag. 372. Ex Ioanne Baptiſta de Groſſis in Decachor. Catan. chorda 9.

CL. LANDULPHUS.

Antonius Amicus, Meſſanenſis, Canonicus Eccleſiæ Panormitanæ, Philippi IV. privilegio Regius Hiſtoriographus, multa è proprio penu de Rebus Siculis ſe deprompturum pollicebatur, plura de alieno: alieno tamen è foco clariorẽ ſibi lucem fortè comparaturum ſperabat: ſed aliò avocatus à morte, nobis digniſſimarum Hiſtoriarum deſiderium reliquit, relicto nobis Indiculo, quo & ſuas, & alienas lucubrationes recenſet. Has inter Auctoris Siculi cenſendum *Chronicon* Landulphi, Abbatis S. Mariæ de Flumine apud Caccamum, à Cardinale Baronio Foſſæ novæ nuncupatum, & in ſuis Annalibus Eccleſiaſticis ſæpè laudatum.

Has inter Auctorum Siculorum cenſendam Anonymi Hiſtoriam de evocatione Comitis Rogerii Normanni ad capiendam Inſulam Si-

ciliam, Ex m.ſ. codice Bibliothecæ Senatus Meſſanenſis.

Præterea Hiſtoriam de rebus geſtis Guilielmi I. & Guilielmi II. Regum Siciliæ, Ducatus Apuliæ, & Principatus Capuæ, ex m.ſ. codice Bibliothecæ S. Nicolai de Arena Catanenſis Ordinis Benedictini.

Præterea Chronicon rerum geſtarum in Sicilia ab anno Domini MXXVII. uſque ad annum MCCLXXVII. ex m.ſ. codice Fratris Honorii Padenſis S. T. D. Ordinis Sancti Franciſci. Addita eſt etiam appendicula uſque ad annum MCCCCXVI. Ex eodem m. ſ. codice.

Epiſtolam Theodoſii Monachi, de Syracuſarum everſione, Bartholomæi de Neocaſtro, Nicolai Specialis, & Michaëlis Platienſis, Hiſtorias, inter Auctorum Siculorum opera recenſendas eſſe, ſuis in locis demonſtramus.

CLI. S. LEO II. Pontifex Optimus Maximus.

S. Leo, quem alii Meſſanenſem, alii Catanenſem, alii Aydonenſem, alii Milenſem, alii ex oppido Sancti Marci, opinantur, Patre Paulo Meneio medico, S.R.E. Presbyter Cardinalis, & Pontifex Maximus, vir doctiſſimus, Latinis, ac Græcis literis eruditus, adeoque muſices peritus, ut *Pſalmodiam* compoſuerit, *hymnoſque* ad meliorem concentum redegerit; *epiſtolas multas* ſcripſit: quarum ſolùm quinque ad noſtram pervenerunt notitiam. *Synodum œcumenicam Conſtantinopolitanam in Latinam* vertit *linguam*, *aliaque plura proſa, & metro, Latinè, Græcèque*, ex Anaſtaſio Bibliothecario, compoſuit. Brevis fuit hujus ſanctiſſimi Pontificis vita, ſed gloria tanta, ut diutiùs vixiſſe appareret. Rexit enim Petri navim menſes

tantum X. dieſque unde viginti; ejus tamen nomen celebratur in ſacris feſtis IV. Kal. Julii: eo autem die è vivis abiit anno ſaldtis DCLXXXIV. Celebrant Leonem II. Martyrologia Romanum, Bedæ, Oſuardi, Adonis, Baronius in notis, & Annalib. Binius, Anaſtaſius Bibliothecarius, Ciacconius, cum Auctariis, & alii. Ex Auguſtino Oldoino Societ. JESU in Athenæo Romano pag. 459.

CLII. LEO, Centuripinus.

Leo, Centuripinus, Græci ſermonis intelligentiſſimus, ſcripſit *Laudationes in S. Leonem Thaumaturgum.* Ex Octavio Caietano in Animad. tom. 2.

CLIII. LEO CORINTHUS, Troynenſis.

Leo Corinthus, Notarius Troy-

nenſis, *Vitam SS. Alphii, Philadelphi, & Cirini è quodam pervetuſto codice m. ſ. Græco Latinitate* donavit anno 1322. Ex Octavio Caietano in Animadverſione ad Vitam SS. Alphii, Philadelphi, & Cirini; & ex Carolo Antonio Converſano in Ætherea Leontinorum gloria pagina 74.

Leontinus catanensis Poëm. ex fran. moral. c. 11. fr. 20. poëm. rugg.

CLIV. S. LUCAS, Demenenſis.

S. Lucas Abbas patriam habuit Demenam, Siciliæ Urbem ignoti nominis, parentes nobilitate conſpicuus. In Aſceterio Argyrenſi religioſæ vitæ nomen dedit; è Sicilia in Calabriam profectus, S. Eliæ diſcipulus, brevi plurium Monachorum Pater, & Præſes evaſit. Ægris mortalium corporibus ſalutem, ac priſtinas vires ſudarioli etiã tactu reſtituebat; in expellendis Averni geniis mirãm habebat potentiam, necnon armatas Sara-

cenorum phalanges, ſæpè inermis fugavit. Miraculis clarus obiit 3. Idus Octobris anno Domini 993. Hunc minimè prætermittendum putavimus hoc in opuſculo literatorum Siculorum; cùm & ipſe ſapientiſſimus fuerit, divino è fonte hauſta ſapientia. Teſtantur ejus vitæ ſcriptores apertis verbis: Sancti Spiritus in eo gratia redundante ad eam Scripturarum intelligentiam, eumque perfectionis cumulum pervenit; ut non planas modò Scripturas, ſed profunda etiam myſteria, ac Philoſophorum ſubtilitates, ac latibula, ſtudioſa interpretatione diſcuteret, ac denudaret. Ex Anonymo, ſed Synchrono ejus diſcipulo apud Octavium Caietanum tom. 2. Vit. SS. Siculorum pag. 34. Utinam, qui ſaperent, divinam ſapientiam ſaperent!

B. Lucas Continorum Epiſcopus vide B. Marcus Continus.

Lupus vide Lycus

CLV. Lycus, Meſſanenſis.

Lycus, Meſſanenſis, ſive Lupus, qui & Buteras vocabatur, Hiſtoricus, & Poëta, *plura de Sicilia, & de Lybia* conſcripſit: Ex Conſtantino Laſcare. vide, fran. Maurol. c. 6. f. 14. Ruzzeri Poëma.

CLVI. Lysias, Syracuſanus.

Lyſias, Syracuſanus; ſuaviſſimus Orator, Cephali filius, Tiſiæ diſcipulus, & Gorgiæ, unus ex decem magnis Græciæ Oratoribus, *plures epiſtolas* edidit, *Artem Oratoriam, Orationes ultra trecentas*, ex quibus pauca extant. Ex Conſtantino Laſcare.

CLVII. Lysinus.

Lyſinus, Siculus, Poëta, Phalandi, Agrigentinorum Tyranno infenſiſſimus, *Carmina, & Tragædias in eumdem* ſcripſit. Hanc ob

cauſam Poëtæ licentiam ſequenti epiſtola Phalaris infringendam exiſtimavit.

Phalaris Lyſino.

Non tu ergo ceſſabis à temeritate, ſtolidiſſime Lyſine, neque parcis tibi ipſi triginta natus annos, inimicos graviores, quàm ferre queas, cum multis aliis tui ſimilibus ſuſtinere tentans; Sed Carmina, & Tragœdias in me ſcribis, quaſi dolorem mihi allaturus? Porro, exitus tibi atrociores quavis Tragœdia ne contingant, cave. Vale. Ex Laurentio Craſſo de Poetis Græcis.

CLVIII. MALDATUS.

Maldatus inter Poëtas Siculos numeratur à Joanne Vigintimillio in Tabula Poëtarum Siculorum.

CLIX. MAMERCUS.

Mamercus quoque Poëtarum Siculorum gloria effulſit. Ex Joanne Vigintimillio in Tabula Poëtarum Siculorum.

CLX. MAMERTINUS, Meſſanenſis.

Mamertinus à Juliano Auguſto Conſul factus, hac *oratione*, Principi gratias agit. Pronunciata eſt anno CCCLXII. ut ex Faſtis apparet, cùm Conſulatum gereret Nevita collega. Quis porro Mamertinus ille fuerit, ex qua patria oriundus; nullibi, quod ſciam, proditum eſt: Ego facilè putem hunc Meſſana oriundum fuiſſe: ſic enim Meſſanenſes propter Mamertinos hoſpitio exceptos dicti ſunt Mamertini. Ejus mentio fit in variis locis apud Ammianum lib.6.

lib.21. lib.23. atque etiam de ſe ipſe non ſemel loquitur hoc in Panegyrico : ex quibus locis omnibus conſtat Mamertinum Præfectum Ærario fuiſſe, tùm Præfectum Prætorio per Illyricum, in cujus provincia ambitione peculatus reus, abſolutus eſt, & tandem à Juliano Conſul factus. An verò Mamertinus hic idem fuerat, atque ille, cui Panegyrici, ſecundus, & tertius, Maximiano dicti, attribuuntur; neque velim affirmare, ut ad hos Panegyricos òbſervavi, propter ſpatium ſeptuaginta annorum inter illorum, & hujus Panegyrici tempora; neque auſim prorſus negare: nam tunc, cùm hanc orationem dixit, admodum ſenex fuiſſe videtur, ut conſtat ex Panegyrico n.17. ſed à teneris annis ab ætate puerili ad hanc uſque canitiem Conſulatus amore flagravi. Ex Jacobo de la Baune Societatis JESU, in notis, & Interpret. veterum Panegyricorum.pag.282.

Mamertinus alter vide Mamertinus Lemovensis

CLXI. L. MANLIUS SOSI, Catanenſis.

L. Manlius Soſi, Catanenſis, Civibus, exteriſque, ſed Romanis, vel maximè à literarum ſtudiis commendatur. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decac.Catan.chorda 9.

CLXII. MARACUS, Syracuſanus.

Maracus, Syracuſanus, Poëta erat etiam præſtantior, dum mente alienaretur. Ex Ariſtot. in Problem.

Cùm in maniam morbum incidiſſet, Poeta, quod ante non erat, adeo inſignis effectus eſt, ut longe cæteris ſua ætatę præſtiterit. Ex Fazello de Rebus Siculis.

Præterea numquam meliùs aut doctiùs ſcribebat carmina, quàm cùm ira percitus ad carmen accedebat. Ex Carolo Stephano.

CLXIII. B. MARCUS, Leontinus.

B. Marcus, Leontinus, Monachus, atrociſſima Decii Cæſaris perſecutione vixit, Sanctos Martyres Leontinos, Alphium, Philadelphum, & Cirinum, comitatus, eiſdem adfuit, dum torquerentur, & à Judice interrogarentur. *Horum Martyrum Hiſtoriam* ſcripſit, quam impius Creſcens cremavit, ſed B. Lucianus, Leontinorum Epiſcopus, reſtituit: Claruit circiter annum CCLXII. Ejus memoria celebratur die 4. Martii. Ex Octavio Syracuſano in Vitis ſanctorum Siculorum tom. I. pag. 87.

[illegible]

CLXIV. MARINUS, Himerenſis.

Marinus, Himerenſis, quem alii Mamertinum vocant, Steſicori frater, Geometra præſtantiſſimus fuit. Ex Conſtantino Laſcare.

CLXV. MATTHÆUS RICCUS, Meſſanenſis.

Matthæus Riccus, Meſſanenſis, inter vetuſtiores Poëtas Italos numeratur. Scripſit *Carmina*. Ex Leone Allatio de Poetis Italis antiquioribus.

CLXVI. MATTHÆUS SILVAGIUS, Catanenſis.

Matthæus Silvagius, Catanenſis Ordinis Minorum obſervantium, in Divinis Scripturis ſi quis alius verſatiſſimus, Theologicis, ac Philoſophicis ſtudiis præcipuus; *plura, eaque ſale referta, in utraque facultate* dedit *Commentaria*, quæ aut vetuſtate obſita deliteſcunt, aut in publicum ſuppoſititii nominis uſurpatione prodierunt. Hujuſmodi tamen infortunium perpeti nequivere præclara illius ingenii monu-

menta *in libros Natural. Ariſtotel. de nuptiis animæ cum ſponſo ejus Chriſto. de Gratia, & remediis : de Victoria Verbi Dei contra Hebræos : Colloquia trium Pellegrinorum, in quibus brevem, ſed concinnam de patria* ſcripſit *Hiſtoriam*. In patrio Lycæo ſupernaturalem ſapientiam quàm ſæpiſſimè profeſſus. Floruit anno 1490. acri ſanè ingenio præditus, ſed ex eo ſummopere laudandus, quod à ſcribendo, aut diſputando nunquam deſtiterit. Ex Ioanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. chorda. 2. pag. 150.

CLXVII. MAURITIUS, Catanenſis, Epiſcopus Catanenſis.

Mauritius Epiſcopus, & civis Catanenſis, vir æquè pius, ac doctus, cùm anno ſalutis MCXXVI. Byzantio Catanam attuliſſent Corpus Beatæ Agathæ Virginis Goſelmus, & Gilibertus; *illius Tranſlationis Hi-*

ſtoriam ſcripſit. Obdormivit in Domino MCXXXXIII. Ex Octavio Caietano in Vitis Sanctorum Siculorum tom. I. pag. 53. & Joan. Bapt. de Groſſis in Catana Sacra pag. 70.

CLXVIII. S. MAXIMIANUS, Epiſcopus Syracuſanus.

S. Maximianus, ordinis Benedictini diſciplinam ſecutus, Magiſter fuit D. Gregorii Magni in religioſis inſtitutionibus: mox Romæ ab eodem Gregorio cœnobio conſtructo, Abbas præfectus, ac demum ad Syracuſanam ſedem promotus eſt, circiter annum 591. ſed cùm ad ſummum Pontificatus apicem anno 591. Gregorius evectus eſſet; Maximiano vices ſuas in omnes Siciliæ Eccleſias commiſit. Tandem Maximianus migravit in cœlum anno ſalutis 596. 9. Junii, Baronius in Martyrolog. Roman. Vvion in ligno Vitæ, Petrus Epiſ-

copus Aquilanus lib.4.cap.9 Octavius Caietanus in Martyrologio Siculo, & Idea ſanctorum Siculor. pag.92. Philippus Ferrarius, Maurolycus in Martyrologio, de S. Maximiano meminerunt: ſed hic in Hiſtoria Sicula, & Joſephus Bonfilius in ſua Hiſtoria Sicula p.181. Maximianum floruiſſe ad annum 624. falsò tradunt. Habes plura, eaque præclariſſima monumenta de S. Maximiano paſſim in Dialogis S. Gregorii, & in vita ejuſdem S. Gregorii, à Joanne Diacono conſcripta. Extat hujus Sanctiſſimi Præſulis *Epiſtola græcè conſcripta ad S. Gregorium Magnum.* Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſ. Syracuſ. pag.132. & 133.

CLXIX. MENECRATES, Syracuſanus.

Menecrates, Syracuſanus, Medicus celeberrimus, homines è comi-

tiali morbo liberabat. Hic Jovem ſe vocari, eos autem, quos ſanabat, ſibi ſubditos, voluit. Ex Conſtantino Laſcare.

CLXX. Metellus, Agrigentinus.

Metellus Agrigentinus, vir doctus, & Muſicus eximius, muſicam Platonem docuit. Ex Conſtantino Laſcare.

CLXXI. Michael Glycas.

Michaël Glycas, Siculus, ſub Alexio, & Joanne Commenis Imperatoribus Conſtantinopolitanis, vixit, & ſcripſit *Annales quadripartitos: opus non modò Hiſtoricum, ſed etiam Theologicum, & Phyſicum.* Prima parte agit de operibus ſex dierum: altera de rebus geſtis ab orbe condito uſque ad Chriſtum natum: tertia perſequitur res à Chriſto uſque ad Conſtantinum Magnum:

quarta Bizantinorum Imperatorum res tractat uſque ad obitum Alexii Commeni, qui anno 1118. moriens, Joannem Commenum habuit ſucceſſorem. Exinde uſque ad captam à Latinis Conſtantinopolim perſtrinxit res Byzantinas Leunclavius: qui & primus Glycæ interpretationem nobis dedit. Ex Auberto MIRÆO in Auctuar. de ſcriptor. Eccleſiaſt. pag. 237.

CLXXII. MICHAEL, Platienſis.

Michaël, Platienſis, Ordinis Minorum obſervantium, ſcripſit *Hiſtoriam Siculam ab exceſſu Friderici ſecundi hujus nominis, Regis Siciliæ, uſque ad annum MCCCLXI. more Siculo, & MCCCLXII. more Romano* Hanc Hiſtoriam ex m.ſ. codice Friderici de Vigintimilliis, equitis Panormitani, Marchionis Hieracii fratris, ſe in lucem editurum promittit Antonius Amicus, ſed promiſſis ſtare

nequiit, Antonius, indecora morte ſublatus. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Catanenſis.pag.105.
vide p.171.

CLXXIII. MIDAS.

Midas, Muſicus non ignobilis, Siculus, *verſus* aliquando fudit, & cudit. Ex Joanne Vigintimillio in Tabula Poëtarum Siculorum.

Beyer. Ar. 4.c. Midas Phrygiæ Rex, de quo fabuloſa multa deprædicantur, Poëta, & Muſicus fuit, eaſque Artes, aliaſque ſcientias ab Orpheo didiciſſe narrat Patritius.

CLXXIV. MONYMUS, Syracuſanus.

Beyer. Ar. 99. Monymus, Syracuſanus, Philoſophus Cynicus, ac Diogenis Cynici filius. Vir ſanè elegantiſſimus, & copioſiſſimus *multa* ſcripſit *in Philoſophia*: famulus autem fuerat ejuſdem menſarii Corinthii. Hic contempta gloria veritatem ſemper appetiit. Ex Conſtantino Laſcare.

CLXXV. MOSCHUS, Syracuſanus.

Moſchus, Syracuſanus, Grammaticus, & Poeta fuit: *multa* ſcripſit, quem opinor & Moſchionem appellatum. Ex Conſtantino Laſcare.

Ariſtarchi familiaris, ſecundus Poëta poſt Theocritum, *Bucolicarum fabularum* Poeta, dicitur à Suida.

Idyllia. quæ à Moſcho feruntur ſcripta ſunt: *Amor profugus*, *Europa*, *Megara*, *Epitaphium Bionis*, *fragmenta nonulla*. Ex Laurentio Craſſo de Poetis Græcis, ubi plura de Moſcho habes.

CLXXVI. MUSÆUS.

Muſæus inter Poetas Siculos à Ioanne Vigintimillio in Tabula Poetarum Siculorum recenſetur. Sed apud Auctores nulla mentio de Muſæo Siculo. A Laurentio Craſſo de Poetis Græcis quatuor Muſæi recenſentur, Athenienſis

unus, Epheſius alter, tertius Eumolpi filius, quartus Thebanus.

nancrabita vide Philisthus I

CLXXVII. Nicolaus Bitronus, Catanenſis.

Nicolaus Bitronus, Catanenſis, è Carmelitana familia, in Philoſophicis, ac Theologicis ſtudiis Magiſter, univerſæ Siculæ Provinciæ moderator, Bononiæ perilluſtri Sapientum theatro Theologiam Senatûs ſtipendio profeſſus eſt. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachord. Catan. chorda. 2. p. 159.

CLXXVIII. Nicolaus de Coſciis, Meſſanenſis.

Nicolaus de Coſciis, Meſſanenſis Canonicus, ſcripſit *Libellum, in quo Meſſanenſium Archiepiſcoporum ſeries continebatur.* Eum aſſervari olim in Theſauro Meſſanenſi, ſeque nonnulla ex eo decerpſiſſe affirmat Ca-

rolus Morabitus in Annalibus Ecclesiæ Meſſanenſis pag. 220.

CLXXIX. NICOLAUS MARINUS, Catanenſis.

Nicolaus Marinus, Catanenſis, Carmelitani Ordinis, divinarum rerum ſcientia candidatus, doctrinæ plurimæ, & eruditionis, Siculæ Provinciæ Prior Provincialis, à Bonifacio IX. Summo Pontifice, qui eum noverat majoris fortunæ capacem, Apoſtolicus Viſitator in eadem Sicula Provincia anno 1396. cùm ad altiora dignitatum faſtigia provehendus eſſet, à morte deturbatus eſt à gradibus, ne ulteriùs aſcenderet. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catanenſi chorda 2. pag. 158.

Nicolaus Poeta de terra Caccabi: Bruy Racha-liofoli: ex capibr. f. 277.
Nicolaus de Gavacio utraque lingua doctus ibi. f. 337.

CLXXX. NICOLAUS SPECIALIS, Netinus, Prorex Siciliæ.

Nicolaus Specialis, Netinus, Prorex Siciliæ, literis tradidit *Hiſtoriam Siculam ad ſua tempora an.* 1444. quæ manu exarata plurimorum manibus Panormi teritur. Is fuit ſummo loco natus, & patriam præ cæteris illuſtravit: ad difficillima quæque obeunda munia agili fuit ingenio. Obiit Neti anno ſalutis 1444. 13. Februarii. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſ. Syrac. de Scriptor. Netinis pag. 225. Nicolaus Specialis, alius planè ab illo, qui Siciliæ Proregem egit anno 1423. Floruit anno 1334. ac *Siculorum Regum Hiſtoriam à tyrannide, ac cæde Gallorum ad Friderici Regis obitum uſque* protraxit: id, quod perbelle monuit Franciſcus Maurolycus Hiſtor. Sicil. lib. 5. hæc inquiens: Joanne Pontifice Maximo fatis ſublato ſubrogatus eſt Benedictus XII. antea Ciſtercienſis

Senior ſcripſit de incendio montis Ætnæ anni 1228. ut meminit idem
[illegible] 8. cap. 2. col. 741 rerum Sicularum.
[illegible] incendio lib. 1. cap. 2. col. 601. et lib. 2. cap. 2. col.
[illegible] Vide in Marca hisp. præfat. col. 597 de eo testi-
nium Baluzij ...ut ex n. 37 ad [illegible]

Ciſtercienſis Monachus. Tunc Fridericus Rex ad novum Pontificem legatos deſtinat Ogerium Vizolum, Nicolaum Lauriam, & Nicolaum Specialem, ejus interceſſu cum hoſte tractaturus. Sed hi, & alii Legati ad eumdem ad idipſum miſſi, nihilominus infectis rebus rediere. Fuit autem Nicolaus Specialis hujus Hiſtoriæ ſcriptor à tyrannide, ac cæde Gallorum uſque ad obitum Friderici Regis, quam nos hiſtoriam, quæ decuit brevitate, compendio noſtro inſeruimus, Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Decachord. pag. 51. tom. 2.

CLXXXI. NICOLAUS TERRANOVA, Drepanenſis.

Nicolaus Terranova, Drepanenſis, Ordinis Prædicatorum, Theologus, & Orator facundiſſimus fuit à Confeſſionibus Alphonſo, Regi Neapolitano: Scripſit *in Epiſtolas*

D. Pauli duo volumina, unum volumen ſermonum. Ex Leonardo Orlandino deſcription. Urbis Drepani pag. 53.

CLXXXVI. NICOLAUS TUDESCHUS, Catanenſis, Archiepiſcopus Panormitanus, Cardinalis.

Nicolaus Tudeſchus, Catanenſis, Ordinis Sancti Benedicti Abbas, poſtea Archiepiſcopus Panormitanus, ac demum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis creatus, ſed in ſchiſmate à Felice V. Antipapa. Vir fuit Juris Canonici peritiſſimus, ac *plurima* ſcripſit, quæ *tomis octo* comprehenduntur *in editione Veneta anni* 1592. In primo, & ſecundo tomo habentur Commentaria in primum Decretalium: in tertio, quarto, & quinto tomo habentur Commentaria in ſecundum librum Decretalium: in ſexto habentur Commentaria in tertium Decretalium: in ſeptimo habentur

Commentaria in quartum, & quintum Decretalium, & in Epiſtolas Clementinas: in octavo tomo habentur Conſilia CCXXVI. Quæſtiones VII. item relectio in cap. *Per tuas de Arbitris*: item practica ejuſdem. Dicitur etiam ſcripſiſſe Commentarium inchoatum in Decretum; ſed neſcio, an extet: dicitur etiam ſcripſiſſe *Librum pro Concilio Baſileenſi*; ſed hunc librum, ut in mala cauſa ſcriptum, & proinde erroneum, credibile eſt ex ejus operibus abraſum fuiſſe: ego certà inter ejus opera variarum editionum eum nuſquam reperi. Quamvis autem hic Auctor ſederit in Concilio Baſileenſi, etiam quo tempore Concilium Acephalum, & ſchiſmaticum erat; tamen in eo benè ſe geſſit, quòd introducentibus multitudinem Presbyterorum ob defectum Epiſcoporum liberrimè contradixerit, ut teſtatur Æneas Silvius, qui præſens aderat, in Hiſto-

ria Concilii Baſileenſis. Sciebat enim, & docebat in Conciliis præſertim Generalibus, locum non eſſe ſimplicibus Presbyteris, quoad votum deciſivum, niſi locum tenerent abſentium Epiſcoporum. Obiit Panormi 1445. Ex Roberto Cardinali Bellarmino de Scriptoribus Eccleſiaſticis.

Tumulus hoc inſcriptum carmen præſefert

Morte tua Canon, & Leges, & jura Quiritũ
Occubuere, jacent hoc tumulata loco.
Tu Nicolaus eras Tudiſco ſanguine natus.
Panormi Antiſtes, & Catanenſis eras.
Eugenio, & Baſila diſcordi pace ruebat
Noſtra fides: Steterat te duce Concilium.
Nominis, & tituli cumulos, & laudis adeptus:
Unde tuum texit rubra thiara caput.

Poſt annos aliquot ab ipſius obitu Nicolaum V. ratam, legitimamque habuiſſe Cardinalitiam Nicolai dignitatem referunt Panvinus, & D. Antoninus.

Contendunt Panormitani Nicolaum fuiſſe Panormitanum, non

Catanenſem. Argumenta non levia, quibus hæc opinio fulcitur. Lege apud Pirrum in Notit. Eccleſ. Panormitanæ; Baronium de Majeſtate Panormitana, Vincentium Auriam de Scriptoribus Panormit. Ex adverſo lege Petrum Carreram in Familia Tudeſca, Joan. Baptiſtam de Groſſis in libro, cui nomen: Abbas vindicatus.

CLXXXIII. NICOLAUS TUSCANUS, Montenſis.

Eryx Siciliæ Mons altiſſimus, Veneris fano, Troianorum appulſu, ac ſpectaculis poſt Troianam cladem, illuſtris, Divi Juliani Templo, à Rogerio, Siciliæ Comite, annum 1080. circiter condito, ac militaribus ſanè ludis, quos idem Divus Julianus exhibuit, illuſtrior fuit. Julianus enim equo albo incedens, rubeo pallio indutus, præ manibus accipitrem geſtans, canibus

vide [illegible] lib. 7. cap. 5. col. 722.

præeuntibus Saracenos ab Eryce fugavit. Hinc Erycina urbs Mons Divi Juliani appellari cœpit, & nobiliori auſpicio incrementa ſuſcepit. Ex ea urbe prodiere plures viri ſanctitatis, ac literaturæ fama conſpicui: quos inter S. Albertum, Carmelitanum, effloruiſſe, ac velut inter ſtellas minores ſolem effulſiſſe, conſtanti opinione Montenſes exiſtimant. Sed Montenſes, ac Drepanitani pro vindicando ſibi tàm præclariſſimo Heroë pias exerceant concertationes, atque eruditas pugnas. Natus eſt ea in urbe Nicolaus Tuſcanus, Ordinis Prædicatorum, qui mirabili naturæ dono voces omnes in arte Muſica requiſitas adeo perfectè videbatur effingere; ut organum pneumaticum habere in pectore crederetur. Obiit in patrio Cœnobio ætate confectus anno ſalutis humanæ 1505. Edidit *librum de Muſica.*

CLXXXIV. NINA, Meſſanenſis.

Nina, Meſſanenſis, Poëtria clariſſima cùm ejus amore captus Danthes à Maiano, carmina ipſi miſiſſet; eleganter reſpondit *Carminibus*, qui antiquam Poëſis Italicæ ſinceritatem olent. Ex Leone Allatio de Poëtis Italis antiquioribus.

CLXXXV. ODO COLUMNA, Meſſanenſis.

Odo Columna, Meſſanenſis, priſcis illis ſeculis Poeſis Italæ floruit, & ſcripſit *Carmina*. Ex Leone Allatio de Poetis Italis antiquioribus.

CLXXXVI. ORPHEUS, Camarinenſis.

Orpheus, Camarinenſis, Epicus qui *Carmine* compoſuit *deſcenſum ad Inferos, & alia multa*. Ex Conſtantino Laſcare.

CLXXXVII. PAMPHILUS.

Beyer. A. 191. f. Pamphilus Poëtarum Siculorum, nec ætate ultimus, nec in pangendis carminibus inferior exiſtimatur. Ex Joanne Vigintimillio de Poëtis Siculis.

De Pamphilo quodam ait Suidas: Pamphilus ſemper metricè loquebatur in conviviis.

CLXXXVIII. S. PANTÆNUS, Meſſanenſis.

Beyer. A. 192. f. S. Pantænus Presbyter, Stoicæ Philoſophiæ profeſſor, ex Paleſtina oriundus, Hebræa gente ex alto ducta origine; Meſſanæ naſcitur: qui Marci Evangeliſtæ diſcipulus, apud Alexandriam præfuit ſcholæ, ſacrarum literarum ſtudio florenti: quæ ſanè ad multa etiam tempora duravit, multis inter ſe omnis generis diſciplinarum æmulatione concertationibus: inter quos

in primis celebris ipſe fuit. Qui primùm in Ægypto ignotus vitam ſolitariam agens, divinis contemplationibus vacavit; ſed cùm in eum Clemens Alexandrinus inciderit; in eo penitus conquieſcens, multùm ſub tanto præceptore profecit. Ille verò tanto ſtudio, & amore Verbi Dei prædicandi claruit; ut in Indiam requiſitus per ipſius gentis legatos, illuc ab Alexandriæ Epiſcopo, miſſus fuerit: ubi Chriſtum Dominum feliciter gentibus illis prædicavit: dein ad Indiam inferiorem rediit, in qua primùm Domini adventum, Fideíque ſemina jam Bartholomæum Apoſtolum ſeviſſe reperiit juxta *Matthæi Evangelium*, quod Hebræis ſcriptum literis ſecum tulit, inde regrediens Alexandriam, quod tamen *in Græcum* tranſtulit. Denique miraculis, & doctrina clarus, ad quem tanquam ad Oraculum ex toto mundo populi confluebant; ad Dominum

migravit, Nonis Julii circiter annum à Chriſti nativitate 213.

Ex Carolo Morabito Meſſanenſi, in Annalibus Eccleſiæ Meſſanenſis pag. 238. qui à pag. 230. & ſeq. fusè diſſerit de S. Pantæno, ejuſque Patriam Meſſanam ſtatuit, conjectura, qualis qualis ea ſit: refert tamen Gentiani, Herveti opinionem in Comm. Stromat. lib. 1. Clementis Alexand. ubi Pantænum Siculum natione fuiſſe opinatur.

CLXXXIX. Paphnutius.

Paphnutius, Abbas Monaſterii Baſilienſis S. Mariæ Cryptæ Lilybœi, vir in Græco, & Latino idiomate inſignis, anno 1282. tranſtulit *ex Græco in Latinum Privilegium Eccleſiæ Panormitanæ de Iuriſdictione Tabulariæ.* Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Mazzarienſis pag. 157.

Ab anno 1440. Abbates Commendatarii ſucceſſere S. Mariæ

Cryptæ. Sed opulentum hoc Sacerdotium cum Abbatis inſignibus à Caroli V. Cæſaris munificentia Collegio Panormitano Societatis Jesu attributum, obſignatis literis 30. Januarii anno 1552. Eamque donationem ratam habuit Julius III. Pontifex Maximus 11. Kalendas Maij 12. indictione anno 1554. Pontific. 4. ſtudio Joannis Vegæ Siciliæ Proregis, quo & Ignatium, Societatis Conditorem, proſequebatur, cunctoſque Societatis alumnos in oculis ferebat: qua de cauſa Generalium Regni Comitiorum poſtulatis Cæſar humaniſſima liberalitate reſpondit. Hinc Rector Collegii Panormitani fit Abbas perpetuus Commendatarius S. Mariæ Cryptæ, confirmante iterum Pio V. per literas datas Romæ 5. Idus Julii anno 1571. Pontific. 6. in Prot. anno 1572. pag. 823. Ex eodem Pirro loc. cit. pag. 558.

Sed Collegium Panormitanum

Societatis Jesu in quam magnitudinem excreverit & Caroli V. Cæſaris, & ter felicis urbis Panormi liberalitate plurium Nobilium, aliorumque virorum, divitiis affluentium, Panormitanorum, collatis ex aſſe patrimoniis, & Platamoniæ familiæ beneficentia, quæ ante omnes Collegium fundaverat; extra orbitam elogiorum excurrerem, ſi velim percenſere. Collegium hoc Panormitanum non ſolum ædificiorum molibus, ac pinguiſſimo cenſu, Collegiis Romano, Neapolitano, Ulyſipponenſi, Goano, Monachienſi, Pariſienſi, quæ ſunt in Societate univerſa primaria, coæquandum puto, ſed fortè illi præferendum. Hoc in Collegio & Philoſophiæ operam ego dedi, & Scholarum inferiorum provinciam geſſi, & Sacræ Theologiæ ſtudui, maxima Auditorum contentione, atque incaleſcentibus animis in literariis concertationibus.

Ducenta capita ſupra viginti ſplendidè alebantur, mirabili ſanè, religioſaque politia muniis diſtributis. Præceptorum meorum amantiſſimorum in grati animi monumentum, aliorumque doctiſſimorum virorum, qui editis libris claruerunt; hîc facerem mentionem: ſed cùm longum ſermonem argumenti dignitas poſtulet, & ad aliam ætatem pertinere Collegii Panormitani decora videantur; ſpero mihi ſatisfacturum, cùm Elogia Siculorum, qui noſtra, vel noſtrorum memoria literis floruerunt, typis committam.

CXC. PASCHASINUS, Epiſcopus Lilybœtanus.

Paſchaſinus Diaconus ſcripſit *ad Leonem Papam contra errorem quorundam, qui anno Domini CCCCLV. putantes eſſe annum communem, cùm eſſet emboliſmus; errabant in celebran-*

da Paſcha. Ex Sigiberto Gemblacenſi de ſcriptoribus Eccleſi. cap. 25. pag. 134. apud Aubertum Miræum in Bibliotheca Eccleſiaſtica.

Paſchaſinus Lilybœtanus in Sicilia Epiſcopus, recenter à captivitate Vandalorum reductus, ſcripſit anno quadringenteſimo quadrageſimo tertio ad Leonem I. Papam epiſtolã Paſchalem, quam emaculatã Ægydius Bucherius cap. I. Commentarii in Victorium Aquitanum 1633. typis Moretianis edidit. Scripſit & *epiſtolam de damnatione Dioſcori*, tom. 2. Conciliorum à Binio Coloniæ evulgatam. De Paſchaſino mentionem facit Iſidorus Hiſpalenſis de Scriptoribus Eccleſiaſticis. Ex Auberto Miræo in ſcholio ad Sigibertum Gemblacenſem.

Paulus ferrus vide Philo Mazzar.

CXCI. PAULUS VICECOMES, Panormitanus, Archiepiſcopus Panormitanus.

Paulus Vicecomes, ſive, ut Trite-

mio, & Poſſevino placet, Biſcontus, Carmelitanæ familiæ religioſus, Philoſophiæ, & Theologiæ gloria inſignis, primùm ad Mezarienſis Eccleſiæ, deinde ad Panormitani Archiepiſcopatus culmen aſcendit. Nicolai, ac Pauli II. confeſſiones excepit. Ingenio peracutus, ſapientiâ ſingularis, eloquentiâ conſpicuus *Tercenta volumina* conſcripſit, quorum nonnulla lucem aſpexerunt. Hic unà cum Nicolao Leofante, Regni Theſaurario, ad Joannem Regem pro Sicilia Orator acceſſit anno MCCCCLXXIII. Panormi ſummo cum religioſæ familiæ Carmelitanæ, ac Panormitanæ Diœceſis dolore deceſſit. Ejus ſepulcro, quod in Principe Templo viſitur, hic brevis character inſcriptus.

Hic requies Pauli
Civis noſtri, ac Præſulis,
De Viſconti.

Ex Franciſco Baronio de Majeſtate

Panormitana cap. 6. de Philoſophis, & Theologis Panormitanis pag. 122.

CXCII. PAULUS MAZZONUS, Netinus.

Paulus Mazzonus, Netinus, Juriſconſultus, ſcripſit *de Feudis*, ut teſtatur Joannes Antonius Cannetius, in Friderici Regis Extravagantem, quæ incipit: *Volentes*. Floruit tempore Guilielmi Perni, J.C. Syracuſani, qui Mazzonum laudat ad primum dubium, de quo quæritur in Conſilio ſuo de Feudis. Pernus enim ſcripſit XXIV. Conſilia Feudalia, de Principe, de Rege, deque Regina tractatus, Conſilia practica, & ſtatuta imp. Meſſanæ 25. Junii 1531. Sed de Perno alibi, de Mazzono Seniore hic ſufficiant, quæ diximus. Ex Roccho Pirro in Notitia Eccleſiæ Syracuſanæ pag. 213. & 226.

CXCIII. PELOTUS.

Pelotus, Siculus Poëta. Ex Vigintimillio de Poëtis Siculis.

CXCIV. S. PEREGRINUS MARTYR, Syracuſanus, Epiſcopus Triocalitanus.

S. Peregrinus Martyr, diſcipulus Sancti Marciani, Epiſcopi Syracuſani, verbi divini præco inſignis fuit. Scripſit *vitam S. Marciani*: floruit circiter annum 40. Die. 3. Novembris ejus memoria celebratur: Syracuſanum fuiſſe conjectura veroſimili affirmat Octavius Caietanus tom. 1. SS. Siculorum. pag. 21. Triocala, vetus Siciliæ urbs, initio Belli ſervilis clara, eóque à Romanis funditùs deleta, iterum habitari deinde ſedatis motibus cœpit. Sub Divo Petro Apoſtolorum Principe, decoratur Epiſcopali

ſede. Multos habuit Epiſcopos; quos inter primos tenet S. Peregrinus. Ubi erat Triocala, Calatabelloćta oppidum, ab anno 1335. titulo Comitatus inſigne, Moncatæ familiæ obnoxium, ædificatum fuerunt. Sed inter everſam Triocalam, novamque Calatabelloctam ingens eſt antrum, ibique antiqua ædes, nunc opera Calogeri Quartararo, Saccenſis Presbyteri, reſtaurata, Divo Peregrino ſacra, ubi ſuam egiſſe vitam,& quamplurima perpetraſſe miracula vulgatur. Inter alia non prætereundum, quod cùm immani Draconi, dæmon, opinor, erat, in antro deliteſcenti puellam tradere conſueviſſet ſtatis temporibus, quædam mulier ad Peregrinum,perfuſa lacrymis,adiiſſe dicitur, ne filiam ſuam illi monſtro devorandam objicere cogeretur: ille verò baculum ſuum inhianti Draconis ori injeciſſe, atque illicò immane illud monſtrum

præcipiti inter rupes caſu colliſum. Memorant triticeum panem, Peregrino denegatũ, in lapidem vertiſſe, eumque lapidem qui panis figuram retinet, leviter demorſi adhuc obſervant Calatabelloctenſes. Obiit ex Caietano in Idea Sanctorum Siculorum pagina 70. anno Chriſti circiter 90. die 30 Januarii. Sed ſolemnis feſtivitas cum Religioſorum ſupplicatione, ac nundinis 18. Auguſti celebratur: Ejus corpus tranſlatum fuit in ædem juxta Lucam, ſed divinitùs integer armus remanſit, atque in Templo maximo Calatabelloctenſi, quod Mariæ in cælum aſſumptæ dicatum eſt, qua par eſt, colitur reverentia. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Agrigentinæ pag. 366. & 367.

CXCV. PETRUS, Epiſcopus Argivorum.

Petrus, Siculus, ex Imperio Baſilii & filiorum Conſtantini, & Leonis, Imperatorum Orientis, Legatus Timbricam, Armeniæ Civitatem, ut de captivorum permutatione ageret, miſſus eſt, cauſamque feliciter, ut ipſe extremis narrat paginis, cùm novem menſes Timbricæ moratus eſſet, peregit. Legatio hæc ſecundo Imperii Baſilii, & filiorum anno obita eſt, ut Auctor ipſe ultima pagina teſtatur. Vixit circiter annum DCCCLXX. ſcripſit *Hiſtoriam de vana, & ſtolida Manichæorum hæreſi*, Ex m. ſ. codice Bibliothecæ Vaticanæ per Matthæum Raderum Societatis JESU editam. Ex eodem Radero in obſervationibus ad prædictam Hiſtoriam.

Hiſtoria inſcripta eſt Archiepiſcopo Bulgarorum: legitur in to-

mo 16. Bibliothecæ Maximæ veterum Patrum, quæ nuper Lugduni apud Aniſſonios 1677. in tomos 27. diſtributa prodivit, poſt Theodorum Abucaram, Cariæ Epiſcopum, pag. 753. vide Jung. tom. 1. ann. Patr. fol. 106. 107.

CXCVI. PETRUS DISCORDANUS, Catanenſis.

Petrus Diſcordanus, Catanenſis, Ordinis Benedictini, ſcripſit *de Viris Illuſtribus Catanenſibus*. Ex Rocho Pirro in Notit. Eccleſiæ Catan. pag. 95.

CXCVII. B. PETRUS HIEREMIAS, Panormitanus.

B. Perus Hieremias, Panormitanus, genere nobilis, ingenio clarus, eloquio facundus, vitæ probitate conſpicuus, concionibus ad populum ſuo tempore celebris, & undequaque doctus, Ordinis Præ-

dicatorum: qui omnia, quæ ad divinæ, humanæque modos ſapientiæ explicanda pertinent, tàm cumulatè complexus eſt, ut qui ſolos ejus labores inſpexerit, aliunde ſibi ipſi nihil omnino ſit indagandum. Ita Benedictus Britannicus, Brixianus, in epiſtola nuncupatoria. Scripſit *de ſeptem gaudiis, & de ſeptem doloribus Beatæ Virginis: Sermones de Pœnitentia: pulcros, & doctos ſermones de tempore, & de Sanctis*, quos Hagonoſæ excudit Henricus Gran 1551. *Sermones de peccatis: de Fide: de Paſſione Chriſti: Vigintiquinque ſermones in Orationem Dominicalem.*

Obiit Panormi anno ſalutis 1434 Ex Leandro Alberto lib. de Viris Illuſtrib. Ord. Prædicat. at Fazellus lib. 2. de Rebus Siculis Decade 1. cap. 4. & Plodius p. 1. lib. 3. dicunt floruiſſe anno 1444. obiiſſe verò an. 1452. Hic Bononiæ in Ordinem receptus eſt, deinde in Siciliam profectus, magnam illoru

Conventuum partem reformavit. Poſtremò ſanctè obdormivit in Domino, uti dixi, 1452. Ita in Epitaphio, quod habetur Panormi:

Spectatiſſimi Patris Fr. Petri Hieremiæ
Oſſa in hoc ſepulcro ſita ſunt:
Cujus doctrina, & ſanctitas vitæ
Sibi nomen æternum præbuit,
Et Prædicatorum Ordini laudem peperit
glorioſam.
A Jeſu Chriſto 1452. v. Nonas Martii obiit mortem.

Recenſetur inter Beatos Confeſſores in Martyrologio Dominicano, poſt multa ſanctitatis, & egregia miraculorum monumenta. Luſitanus in Chron. & Bibliothec. Leander lib. 5. Plodius p. 1. lib. 3. n. 18. Ex Ambroſio De Altamura in Bibliothec. Dominicana an. 1434. p. 173.

vide p. 290.

CXCVIII. PETRUS GRAVINA, Catanenſis.

Petrus Gravina, Catanenſis, primam domus originem à Capua repetebat. Natura ei admodum indulgente præter excellentis ingenii vim, ſummam etiam procero corpore, & venuſto tribuit dignitatem, firmitate in primis, & agilitate quadam ſingulari, quum in ludo pilæ uſque ad admirationem, & gladiatoria arte, equeſtribus armis ad militarem laudem exerceretur, natarétque ſæpiſſime ad incredibilem urinandi patientiam: quibus agitationibus ita firmaverat corpus, ut nulla paulò ſeveriore tentatus valetudine, ſed extremam propè ſenectutem, integro, & plenè juvenili pervenerit. Utebatur parciore menſa, ſed ea ſemper nitida: vinum à Veſacio, Surrentóque in honore erat, ſed ſemper ſobriè, &

temperatè

temperatè perpotanti. Vitæ genus adamavit quietum, cunctis ſolutûm curis, & litibus, hilarique imprimis, & tenera ſtudioſorũ adoleſcentium familiaritate gaudebat: ingenio enim erat aperto, liberali, perblando, cultu corporis nitidò, ac ſumptuoſo, quum undulata toga uteretur, à ſerico latiore villoſo pileo argenteam comam morosè peramaret. Quum in Aragoniæ aula verſaretur, emanarentque ab eo *verſiculi ex nobili ſemper occaſione; argutè, lepidéque perſcripſit*; Pontano carus eſſe cœpit, qui erat ingeniorum cenſor longè graviſſimus: idque divinis operibus ad immortalem amici laudem benignè teſtatus eſt. Spectatæ demum ejus virtuti externus Mœcenas, Magnus Conſalvus, qui *ipſius victorias, & trophæa Gallica Heroico* celebrantem, in templo maximo Neapoli Sacerdotii honore nobilitavit. Sed Conſalvo in Hiſpaniam abducto, quòd

Regi in ſuſpicionem affectati Regni veniſſet; Proſpero Columnæ adhæſit. *In pangendis elogiis*, tenero quodam lepore ſibi genium reſpondere fatebatur: ſed in *ſcribendo epigrammate* uni ei haud dubiè palmam tribuebat Actius Sincerus, qui & parcus, & amarulentus in alieni operis cenſura laudator eſſe conſueviſſet. *Heroïca poëmata* periiſſe tùm ferunt, niſi jam pridem à nobis lectitata compareant; cum Cæſariani à Gallis Neapoli obſeſſi, tanquam non in ſocia urbe, divina, & humana conturbarent: ita ut non miretur quiſpiam tàm paucis, quæ extant, ingenii monumentis præclari Poëtæ famam conſtitiſſe: nam & multa ipſe lugentibus amicis ſponte delevit, veluti ſtrepentibus armis ſeculum indignatus, aut iratus Muſis, quod externi Duces conceptæ ſpei minus liberaliter arriſiſſent. Sed diſpari judicii ſorte id *Poëma* propè

amiſſum querulus lugebat, *quo Surrentini otii delicias elegantiſſimè depinxerat*. Sed Scipionis Capycii pietas, dignum egregio, nobilique Poëtæ, colligendi diſperſa, & publicandi, officium præſtitit: ut penè intercepta amico Poëtæ vita redderetur. Non carebat quoque compoſiti Oratoris nomine, quanquam dum publicè oraret, una orationis laude contentus eſſe videretur. Deceſſit ſeptuageſimo quarto ætatis anno ad Concham, oppidum Sidicini agri, quum ei in umbra meridianti caſtaneæ echimas tibiæ ſuram leviſſimè pupugiſſet: tenerè enim ſcalpendo enatum eſt ulcus, accerſita lethali febricula: adeo enim ſubtiles mortis cauſas fata inveniunt, cum ex decreto urgent.

Iani Vitalis.

Hanc tibi pro tumuli Janus Vitalis honore
Ramoſam laurũ, Magne Gravina, dicat.
Hic ubi odorata manes requieſcere in umbra,
Floribus in mediis, & juvet eſſe tuos;
Illa notis quoties rami quatientur, & euris,
Perſtrepet in laudes, ſancte Poëta, tuas.

Latomi.

Cujus hîc tumulus vides, viator,
Vatis eximii, Petri Gravinæ.
Tu fortaſſe putas obiiſſe totum,
Et vel eſſe nihil, vel iſſe ad umbras:
Erras: non obiit, ſed uſque vivit,
Non quum quæ cecinit, vel eſt locutus,
Vel miſit teneræ preces puellæ,
Vel ſcripſit lepidos iocos amicis,
Quæque illa ingenii fuere multa,
Hunc audis, legis, excipis, teneſque
Illum vivere, quo negas colore?
Vivit, teque magis ſupine candet,
Cujus poſt cineres nihil manebit.

Ex Paulo Jovio in Elogiis virorum illuſtrium pag. 138.

CXCIX. PETRUS RANZANUS, Panormitanus, Epiſcopus Lucerinus.

Petrus Ranzanus, Panormitanus, Ordinis Prædicatorum, à Sixto IV. ſexto Kalend. Novembris 1478. factus eſt Epiſcopus Lucerinus in Apulia Daunia. Fuit Poëſi, oratoria arte, hiſtoriæque peritia, atque Theologica facultate præſtantiſſimus. Fama ejus percelebri Ferdinandus I. de Aragonia XVIII. Rex utriuſque Siciliæ, motus, eum Neapolim accerſivit, & filiis ſuis Alphonſo II. primogenito, qui poſtea anno 1494. rapto è vivis genitore, aſſumptus fuit in Regem, & Joanni, qui poſtea Cardinalis effectus eſt; adhibuit præceptorem, ac ſubinde ad Lucerinum Epiſcopatum evexit. Deinde ad Matthiam Corvinum, Pannoniæ Regem, Legatus, juxta Regis vota

triennio injunctum ſibi munus ſedulò adimplevit. In hac legatione *librum de Rebus Hungaricis*, quem eidem Matthiæ dicavit, compoſuit. *Eumdem Matthiam Regem defunctum anno* 1490. *funebri oratione luculenter apud Albam Regalem, ſtrenuum Chriſtianitatis tutorem in Turcas laudavit*. In Italiam tandem reverſus, ad inviſendas ſibi creditas oves, ſalutato prius Neapoli Rege, properavit. Scripſit præterea *de Urbis Panormitanæ antiquitate elegantiſſimo ſtylo: Vitam S Vincentii Ferrerii in tres libros diviſam*. Collegit *in quatuor volumina ſcientias ſpeculativas, & practicas: Geographiam, atque Hiſtoriam:* item *de laudibus Lucerinæ Civitatis:* item *Annales omnium temporum*, quos morte præventus non complevit: Annales continent de omnium penè gentium rebus libros ſexaginta & unum: ex quibus ultimum dumtaxat habemus inter Hungaricarum rerum ſcriptores

beneficio Sambuci, qui Auctuarium edidit. Ex Apoſtolico indultu vir potens in opere, & ſermone; induxit ſuum Clerum, ut divinum officium, & Miſſam juxta ritum Fratrum Prædicatorum perſolveret: quod in dicta Civitate diutius perduravit: tandem rediens ad ritum Romanum, libros cantus choralis, qui magno pretio ſunt, & pulcherrimi, vendiderunt Cœnobio Prædicatorum venuſino, ubi uſque hodie aſſervantur. Placida morte deceſſit in ſua Eccleſia anno 1492. communibus urbis & Regni utriuſque Siciliæ lacrymis parentatus.

Aubertus Miræus in Auctuario cap. 513. Ughellus in Italia Sacra tom. 8. Fontana in Sacro Theatro Dominic.p.1.cap.5. tit. 348. num.2. Leander in Italia. Thomas Fazellus lib. 8. Decad. 1. de Rebus Siculis. Plodius par.2. lib.3. Antonius Senenſis Luſitanus in Biblioth. Dominic. Vallus de viris illuſtrib.

Regni.par.3. Ex Ambroſio de Altamura in Bibliothec. Dominic. an. 1492. pag. 214.

CC. PETRUS SANCTERAMUS, Meſſanenſis.

Petrus Sancteramus, Meſſanenſis, in Hiſpaniam profectus, Salmanticæ in amicitiam Lucii Marinæi, Siculi Bidinenſis, Hiſtoriographi Regii, ſe recepit, eique ſuam *de Granatenſi bello Hiſtoriam* legendam dedit. Hanc pulchram, facundo, & eleganti ſtylo conſcriptam hiſtoriam, ſeque nova delectatum jucunditate paucis diebus perlegiſſe teſtatur Lucius Marinæus in lib. 20. de Rebus Hiſpan. pagina 489.

CCI. PHALARIS, Tyrannus Agrigentinorum.

Phalaris, Aſtypalenſis, patria pri-

vatus ſuſpicione tyrannidis, in Siciliam venit, ac ſuatu amicorum effectus eſt Agrigentinorum Tyrannus: Vir ſanè maximus ingenio, ſtudioſus, & erga probos, & literatos liberaliſſimus. Hujus vitam duobus annis Juppiter prorogavit, ut ait Stephanus, quòd humaniter tractaſſet Charitonem, & Menalippum. Præter cætera ſuppliciorum novorum inſtrumenta, taurum habuit æneum Perilli arte fabricatũ, in quem immiſſi damnati igneque ſubjecto, bovis mugitum edebant: cujus muneris nomine, cũ artifex non leve munus ſperaret; juſſu Tyranni conjectus in taurum, primus artis ſpecimen præbuit: ipſe quoque Phalaris, cùm nimia ejus atrocitas ulterius ferri non poſſet; facto in eum univerſorum civium impetu, correptus, ei ipſi tauro, quo alios exuſſerat inclusus, vivus crematus eſt. *Epiſtolæ,*

ſtylo eleganti conſcriptæ, Phalaris nomine circumferuntur. Ex Conſtantino Laſcare, & Carolo Stephano.

CCII. PHILEMON. I. Syracuſanus.

Philemon I. Syracuſanus, Poëta Comicus tempore Alexandri, vixit annos nonaginta, & *totidem* edidit *Comedias*: obiit ex vehementi riſu. Ex Conſtantino Laſcare.

Magas à Philemone publicè in theatro comica ſcurrilitate exagitatus his verbis: A Rege literæ veniunt tibi, Maga, infortunate, literas neſcis, Maga; cum tempeſtate ad Parætonium victum cœpit, militi mandans, ut ejus cervicem nudo gladio tantùm attingeret, ac comiter diſcederet. Miſit deinde pilam ei, ac talos, ut puerulo mentis inopi, ac dimiſit. Ex Plutarcho de Ira moderanda.

Riſum, quo functus eſt, hac oc-

caſione ortum eſſe ferunt: cùm in lecto decumberet, vidit Aſinum ficus ſibi præparatas devorantem: ex quo in riſum eſt concitatus: vocato famulo juſſo, merum Aſino ſorbendum dare, riſu ſuffocatus eſt. Ex Luciano.

Hic Philemon integro fuit corpore, quin etiam felicitate quadam ſenſus illæſos conſervavit. Hoc autem omnes confitentur: cùm Athenienſes, & Antigonus inter ſe bellum gererent; Philemon in Piræo degens, in ſomnis vidit novem Virgines ex ſuis ædibus exeuntes. Videbatur autem illas dicentes audire ſe foras prodire: nefas enim eſſe ipſum diutiùs ipſas audire. Ipſe verò ex ſomno excitatus, puero narrat omnia, quæ viderat, & omnia, quæ audierat, & quæ dixerat. Deinde verò reliquas partes Comœdiæ ſcripſit, in quam tunc ſcribendam erat intentus, & involutus, quiete dormivit: deinde

ſurrexit, vel ſe erexit: qui verò intus, & domi erant, eum dormire putabant: cùm os autem diutiùs, eo detecto, mortuum conſpexerunt. Adfuerant igitur, ô Epicure, Philemeni etiam novem Muſæ, & cum illud fato decretum ipſi, & ultimum iter eſſet ingreſſurus, ab illo recedenter abierunt. Ex Suida apud Laurentium Craſſum de Poëtis Græcis, ubi plura de hoc Philemone: Sed ultimum hoc Philomeni accidiſſe Juniori teſtatur Laſcaris in Elogio de Philemone II.

CCIII. PHILEMON II. Syracuſanus.

Philemon II. Syracuſanus, Comici filius, & ipſe Comicus, *Comœdias* 54. edidit. Ex Suida apud Laurentium Craſſum de Poëtis Græcis.

CCIV. PHILEMON III. Syracuſanus.

Philemon III. Syracuſanus, hujus filius, Comicus itidem Poëta, *quatuor* exaravit *Comœdias*. Ex Conſtantino Laſcare. Sed hîc taxatur Laſcaris, quod duos Philemones in tres diviſiſſet, quòdque in eorum operibus citandis ab antiquorum ſententia diſceſſiſſet.

Philippa Cataniensis nutrix Regis galliæ ex obscuro sanguine nata. fran. Morale [illegible] 22. [illegible]

CCV. S. PHILIPPUS, Panormitanus.

S. Philippus, Junior, ſeu Philippellus, genere nobilis Panormitanus, precibus D. Philippi Argyrenſis ex ſterili matre exortus, ab infantia multarum virtutum ſpecimen præbuit. Adulta ætate, Clericali militiæ adſcriptus, ſacro Diaconatu ab Epiſcopo Primo Panormitano initiatur. Parentum nar-

Philina v. Theocritus.

CCVI. PHILIPPUS, Syracuſanus.

Philippus, Syracuſanus, Ordinis Prædicatorum, cùm valere rebus ſecularibus imperaſſet, Divi Dominici familiæ cooptatur. Illico morum gravitate viſus eſt prælucere, quos mirificè imbuit literis. Nam eruditione refertus, Sacram Theologiam, & Philoſophiam, quas aſſecutus eſt profundiſſimè, alios docuit pari felicitate. Magiſterio decoratus ſub Sixto IV. Summo Pontifice. Scripſit *in orationem Dominicam; ſuper Salutationem Angelicam: in Symbolum Athanaſii: ſuper TE Deum laudamus: ſuper Gloria in excelſis Deo: de diſcordantiis apparentibus inter Euſebium, Hieronymum, & Auguſtinum.*

Seraphinus Racticus, Plodius p.2. lib.3.& in Appendice, Tagius p.5. Ambroſius Gozzeus in Catalogo Scriptorum, Luſitanus in Bi-

blioth. pag. 204. & 205. mentionem faciunt de Philippo. Ex Ambroſio de Altamura in Biblioth. Dominic. an. 1475.

CCVII. PHILISTION, Catanenſis.

Philiſtion Catanenſis, Eudotii Gnidii præceptor, Philoſophus, ac Medicus excellens, Auctor *Libelli de Victu ſalubri*, quem Hippocrati Galenus attribuit. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in decachord. Catan. chorda 9. pag. 151. & Conſtantino Laſcare.

CCVIII. PHILISTUS I. Syracuſanus.

Philiſtus I. Syracuſanus, vel Naucratita, Hiſtoricus, *plura de Sicilia* ſcripſit. Fuit affinis Dionyſii Tyranni, & obiit in Bello contra Carthaginienſes geſto. Ex Conſtantino Laſcare.

CCIX. PHILISTUS II. Syracuſanus.

Philiſtus II. Syracuſanus, Hiſtoricus, *plura* ſcripſit *de Rebus Ægyptiacis lib.* 12. *de Sicanicis*], *lib.* 11. item *de Baccho: de Theologia Ægyptiorum lib.* 6. *de Syria, & Libya.* Hic à Dionyſio Seniore in exilium actus, ibi bonam Hiſtoriæ partem abſolvit. Ex Conſtantino Laſcare.

CCX. PHILO, Mazzarienſis.

Philo Mazzarienſis, Canonicus, Poëta epigrammatarius, & Orator. Ex Jacobo Adria in Topograph. Mazzariæ, ubi de Viris illuſtribus Mazzarienſibus. Apud Rocchum Pirrum in Not. Eccleſiæ Mazzar. pag. 143.

Philonis nepos fuit Paulus Ferrus, Canonicus, Mazzarienſis, Magiſter Adriæ, qui ſcripſit librum de Partibus orationis ſecundum Gram-

maticos, lib. de laudibus Apoſt. Saphico metro, & varias orationes ad Epiſcopos Selinuntinos. Ex eodem Pirro, loco citato.

CCXI. PHILOLAUS, Syracuſanus.

Philolaus, Syracuſanus, ut nonnulli contendunt, Crotoniata, Philoſophus Pythagoricus fuit: ſub Platonis tempora floruiſſe dicitur. Scripſit *Librum*, quem Hermippus quempiam ſcriptorem dixiſſe refert Platonem Philóſophum, cùm in Siciliam ad Dionyſium profectus eſſet, emiſſe à Philolai conſanguineis argenti minas Alexandrinas quadraginta, atque inde tranſcripſiſſe Timæum. Ex Huberto Goltzio, & Laërtio apud Laurentium Craſſum de Poetis Græcis.

Jacobus Bonannus in Hiſtoria Syracuſana plura de hoc Philolao de more diſſerit contra Fazellum,

Carnevalium, Porchacchium, & Nicolaum Scutellium.

CCXII. PHILONIDES I. Ennenſis.

Philonides, Ennenſis, Medicus celeberrimus. Ex Conſtantino Laſcare.

Joan. Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. chorda 9. pag. 151. Philonidem, qui *de Albo veretro* ſcripſit opuſculum, Dioſcoridi, & Galeno nuncupatum, Catanenſem fuiſſe arbitratur.

CCXIII. PHILONIDES II. Catanenſis.

Philonides II. Catanenſis, Pauli Antiocheni Magiſter, Andreæ Tiraquello, Scribonio largo, & Marcello Burdigalenſi obſervatus. Ex Joan. Baptiſta de Groſſis in Decachord. Catan. chorda 9. pag. 151.

CCXIV. PHILOXENUS, Syracuſanus.

Philoxenus, Syracuſanus, Poëta Lyricus, cùm Tragœdiam à Dionyſio conſcriptam, cenſoria gravitate totam litura induxiſſet; ab eodem in Latomias conjectus, fugaque paulò poſt elapſus, Tarentum pervenit: cum verò per literas à Dionyſio, magnis præmiis plenas, revocaretur; Laconicè nihil aliud reſcripſit, quàm, non. Ex Huberto Goltzio.

Habes plura de Philoxeno apud Laurentium Craſſum de Poetis Græcis.

Anno mundi 3665. Joannes Buſſieres Societatis JESU in Floſculis Hiſtoriarum pag. 90. hæc habet de Philoxeno, & de Platone. Circa id tempus Plato, Socraticæ facultatis hæres, à Dionyſio in Siciliam avocatus, & accurata pompa exceptus,

pro Tyranni ingenio aula dimiſſus eſt. Ambiebat doctrinæ laudem, ut potentiæ, Siculus, eam, ut ſperabat, à Platone Philoſopho, & Poeta Philoxeni inventurus; ſed cùm ab eis argueretur liberiùs, indignans ſe, ut corporibus, non item ingeniis dominari; Platonem, cujus Philoſophiam jam oderat, quinque minis vendidit pro mancipio, miſerumque Philoxenum, à quo ſua carmina expungebantur, in Latomias conjecit. Nulli unquam emendatum carmen tanti fuit. Id hoc Jovius nelle lett. volgari pag. 136. tribuit Antiphonti Grammatico [illegible], de quo nihil hic auctor.

CCXV. PHOCYLIDES, Mylenſis.

Phocylides, Mylenſis, niſi potius, Mileſius, Philoſophus ac Poeta moraliſſimus, & admonitivus, Synchronus Theognidis: nam uterque claruit poſt bellum Troianum anni DXLVII. *Multa carmina*, *&* *Elegos* ſcripſit. Extat ejus *admonitorium poë-*

ma heroïco metro utiliſſimum. Ex Conſtantino Laſcare.

CCXVI. PHORMUS, Syracuſanus.

Phormus Syracuſanus, Poeta Comicus, Epicharmi ſocius, Comœdiæ inventor, cum eo gratus Geloni Tyranno, & filiorum ejus præceptor. *Plures Comœdias* ſcripſit. Primus veſte talari uſus eſt, & ſcena, ex pellibus rubris. Ex Conſtantino Laſcare.

Habes plura de Phormo apud Laurentium Craſſum de Poëtis Græcis.

CCXVII. PHRYNICUS.

per. f. 210. b. Phrynicus inter Poetas Siculos à Vigintimillio recenſetur in Tabula Poetarum Siculorum.

Phrynicus Athenienſis, Tragicus, Theſpiadis diſcipulus, qui primus vultum fœmineum protulit in

ſcenam, & tetrametrum invenit. Filium habuit Polyphragmonem Poëtam, & ipſum Tragicum. Docuit Tragœdias novem. Alter item Athenienſis, Comicus, inter ſecundos antiquæ Comœdiæ, qui docuit fabulam unam. Tertius ejuſdem nominis Bithynius, Sophiſta, qui ſcripſit de Acticis dictionibus Suidas. Ex Carolo Stephano in Dictionar. Hiſtor.

Habes plura de Phrynico apud Laurentium Craſſum de Poëtis Græcis.

CCXVIII. PHTIANDER, Catanenſis.

Phtiander Catanenſis, Hiſtoricus, Philoſophus, & Aſtrologus. maximæ apud Agathoclem, Syracuſiorum Regem, opinionis. Ex Joan. Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. Chorda 9. pag. 150.

CCXIX. POLUS, Agrigentinus.

Polus, Agrigentinus, Orator, & magnus Sophiſta, Gorgiæ Leontini diſcipulus, *Græcorum, & Barbarorum, qui Troiam fuerunt profecti; genealogiam* ſcripſit. Ex Conſtantino Laſcare.

CCXX. POLYCLETUS, Meſſanenſis.

Polycletus, Meſſanenſis, Philoſophus, & Medicus celeberrimus, qui Phalaridem, Agrigentinorum Tyrannum, morbo incurabili liberavit, ſicuti ex prima Phalaridis epiſtola colligitur. Ex Conſtantino Laſcare.

CCXXI. POLYCRITUS.

Polycritus, Siculus, Poëta, Siciliæ gloriam à literis auxit, Elogio-

rum

rum noſtrorum numerum glorioſum reddidit. Ex Joanne Vigintimillio de Poëtis Siculis.

Polycritus à Voſſio inter Poetas collocatur ; ſed cùm de Græcis Hiſtoricis agit, eum Hiſtoricis quoque annumerat : nam *de Rebus Siculis heroïcis carminibus* ſcripſit.

Ariſtoteles de Ammirabil. ita de Polycrito loquitur : Polycritus, Rerum Sicularum ſcriptor, loco mediterraneo ſtagnum eſſe ait, ambitu ſuo ſcutum nihil excedens, aqua reſplendente quidem, ſed turbulentiore non nihil, in quod ſi quis lavandi gratia ingrediatur, in latum extendi : Quod ſi iteret, amplius dilatari, adeo ut amplificatum ſpatium quinquaginta etiam viros capiat. Verùm ad eam jam menſuram diffuſum ex imo intumeſcere, corporáque lavantium in ſublime rapta foras in pavimentum ſternere, ac mox ad veteris anguſtiæ ſpatium contrahi : Atque

id non ſolùm humanis corporibus, ſed quadrupedibus etiam ingreſſis uſu venire perhibent. Ex Laurentio Craſſo de Poetis Græcis.

CCXXII. PORPHYRIUS.

Porphyrius, ſcriptor Chriſtianus, alius à Porphyrio, qui fuit Chriſtiani nominis oſor, Siculus cenſetur à Carolo Morabito in Annalibus Eccleſiæ Meſſanen. p. 277. his verbis:

Tantæ Eccleſiæ Siculæ procellæ turbidiſſimæ deteſtabile Porphyrii deſertoris flagitium ſupervenit. Is enim, etſi non Siculus, habitator Siciliæ, adverſus Chriſtianos mordacem aliàs acuit linguam ſuam: qui diutiùs in Lilybœo morans Cõmentarios edidit, ſed hunc, licet unum, eumdemque contendat, non Siculum, ſed Batanæotem Baronius hoc anno 302. num. 57. & anno 264. Lactantium, & Hieronymum ſe-

Digitized by Google

cutus, affirmat, contra Auguſtinum, qui lib. 2. Retract. cap. 31. duos dicit, alterum, qui contra Chriſtianos ſcripſit, alterum Siculum, fama celeberrimum.

CCXXIII. PROBUS, Lilybœtanus.

Probus, Lilybœtanus, vir doctiſſimus, ad quem videndum, & audiendum venit Porphyrius. Ex Conſtantino Laſcare.

Protagoras vide Ctesias

CCXXIV. PTOLEMÆUS GALLINA. Catanenſis.

Ptolemæus Gallina, Catanenſis, Aſtrologus celeberrimus: *de ea re* ſcripſit tempore Joviani Pontani, qui in lib. de tumulis lib. 1. pag. 73. hæc poſuit carmina:

Digne ſenex cœlo, cælum, Ptolemæe, petiſti,
Pro Catina cælum patria facta tua eſt.
Quaſque olim ſtellas numeris, quæ ſidera curſu,
Nunc metire oculis, fatáque certa tenes.

Et tibi, quæ ſeries rerum, lexque ipſa futuri
Nota patet, ſummis perfruerisque bonis,
A puero mihi culte ſenex, Gallina, valeto:
Perpetuum Catinæ vive perennis honos.

Ex Roccho Pirreo in Notit. Eccleſiæ Catan. pag. 94.

CCXXV. PYTHIAS, & DAMON.

Pythias, & Damon, Siculi, Pythagoricæ ſectæ, maxima invicem amicitia conjuncti; quorum alterum Dionyſius Syracuſanus cùm interimere decrevisset, eique tempus determinaſſet, ut domum profectus ſuas res ordinaret; alter vadem ſe Tyranno pro amici reditu obtulit, certus de amici conſtantia: nec eum opinio fefellit; nam ille ad horam conſtitutam ſuperveniens, vadem liberavit. Quorum fidem Dionyſius admiratus, reum abſolvit, eoſque oravit, ut ſe tertium in ſodalitate reciperent. Ex Conſtantino Laſcare.

CCXXVI. PYTHON, Catanenſis.

Python, Catanenſis, Orator, & Poeta. Philippo Macedoni à Secretis, Ex Joan. Baptiſta de Groſſis in Decachordo Catan. chorda 9. pagin. 152.

CCXXVII. RAINERIUS, Panormitanus.

Rainerius, Panormitanus, inter vetuſtiores Italæ Poeſis Auctores recenſetur à Leone Allatio de Poetis antiquioribus Italis. Scripſit *Carmina*.

CCXXVIII. RAYNALDUS DE MONTAURO, Netinus, Epiſcopus Cephalæditanus.

Raynaldus de Montauro, Netinus, nobili ſanguine genitus, matre à Landolina familia præſtantiſſima natus, floruit ſub Ferdinando II.

Rege Aragonenſi, ejuſque ſucceſſore Federico, Principe Altamurano, moxque Rege. Fuit ingenii acumine præclariſſimus, & in omni ſcientiarum genere conſummatus. Peractâ Prioris Provincialis Siciliæ ſemel, atque iterum dignitate, inſtitutus eſt, in Regno Siciliæ Quæſitor fidei Generalis. Eo in munere cùm infracti animi virum ſe in delinquentes exhibuiſſet, ab eodem Ferdinando Aragonenſe Neapolim vocatus eſt cum Petro Bellorato, Archiepiſcopo Meſſanenſi, ex eodem Ordine Prædicatorum, ut ibidem Sanctæ Inquiſitionis tribunal inſtitueret, quod & præſtitit. Mox eodem Rege nominante ab Alexandro VI. Cephalæditanus Epiſcopus renunciatus eſt 4. Idus Octob. 1496. In ſua adminiſtratione multa, eaque præclariſſima præſtitit. Ab eodem ſummo Pontifice anno 1497. Generalis Commiſſarius Sanctæ Cruciatæ creatur tàm in

Sicilia, quàm in ejus adjacentibus Inſulis, atque Collector Decimarum ex redditibus Eccleſiaſticis pro Rege Ferdinando in auxilium belli Africani, datis Apoſtolicis literis 4. Martii. A Julio II. Abbas Sanctæ Mariæ de Arcu renunciatur anno 1503. Poſtremò, dum Siculorum nomine Oratoris apud Ferdinandum Regem in Hiſpania munere fungeretur, è vivis exceſſit menſe Octobris 1511. Scripſit *quatuor volumina ſuper* 4. *libros Sententiarum:* quæ in Conventu Salmantino, ubi publicè docuit, aſſervantur. Impreſſit autem *de Reductionibus naturalibus: de Futurorum contingentium difficultate: Orationem funebrem, quam Panormi habuit* 16. *Novembris* 1497. *in obitu Ioannis Aragonenſis, filii Ferdinandi II. Regis.* Pirrus in Sicilia Sacra, Fontana in Theatro p.1. cap.5. tit.159. num.7. Plodius in Appendice Relat. Siculæ. Ex Ambroſio de Altamura in Bibliotheca Dominica anno 1511. p.288.

CCXXIX. RICCARDUS GRIZZETTA, Meſſanenſis, Epiſcopus Caphalæditanus.

Riccardus Grizzetta, Meſſanenſis, Epiſcopus Caphalæditanus, è Franciſcana familia. Italiam, antequàm ad Epiſcopi dignitatem eveheretur, Pariſios inde, ad Sacras, ac Philoſophicas ſibi diſciplinas comparandas, Alexandri de Ales auditor, ac Sanctorum Bonaventuræ, & Thomæ Aquinatis condiſcipulus, eorum vitam ſanctiſſimam imitatus, ſcientiarum etiam compos fuit, peragravit. Siciliam & alias Religionis Provincias viſitator luſtravit. Ejus Sanctitatis, ac virtutum nomine excitati Cephalæditani Canonici, eum in Antiſtitem elegerunt anno 1249. At Riccardus dum peſſundatos Eccleſiaſticos mores, ac nonnullorum vitam corrigere nititur; à quibuſdam Canonicis, tanquam

Eccleſiæ privilegiorum transgreſſor, inſimulatur. Quare excitatis in Riccardum turbis Cephalædio diſcedit. At cognita innocentia expoſcentibus populis poſtliminio revocatur. Tandem Riccardus, meritis, ac diebus plenus, mortalitatem exuit anno 1253. Ejus vitam aliter Pirrus excudit. Ex Philippo Cagliola in Explorat. 6. manifeſtatione 10. Provinciæ Siculæ Minorum Conventualium.

CCXXX. RINTHO, Syracuſanus.

Rintho Syracuſanus, quem alii Tarentinum faciunt, Poeta Comicus, figuli filius, floruit poſt Alexandrum, hoc eſt, per tempora Primi Ptolemæi. *Fabulæ* ipſius *octo*, *&* *triginta* numerantur à Scriptoribus. Mixtæ autem ſunt Rinthonis fabulæ ex Comœdia, & Tragœdia: unde *Tragicomædia* dicta eſt. Rintho Auctor fuit illius, quæ vocatur Hi-

larotragœdia, quod eſt, Phylacographia, inquit Suidas.

Hujus verò Poëtæ meminere Marcus Cicero in primo epiſtolarum ad Atticum, Varro, Columella, Athenæus, Suidas citatus, & Hephæſtion.

Noſſidis epigramma in Antologia extat epitaphii loco Rinthoni dicatum:

Et vehementer ridens præteri, & gratum dicens
Verbum ſuper me: Rinthon ſum Syracuſanus,
Muſarum parva quadam Philomela, ſed floribus
Ex Tragicis propriam decerpſimus hederam.

Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

CCXXXI. ROGERIUS, Panormitanus.

Rogerius, Panormitanus, inter antiquiores Italos Poëtas recenſetur ab Allatio. Scripſit *Carmina.*

CCXXXII. SALVUS CASSETA, Panormitanus,

Salvus Caſſeta, Panormitanus, in Sicilia Generalis Quæſitor Fidei à Paulo II. datus fuit, in quo munere viginti ſex annorum integro curſu partes ſuas viriliter egit. Sixto IV. Summo Pontifici adeo acceptiſſimus erat, ut ei ſummus Pontifex blandiens, interdum dicere ſolebat: Felicior tu in cunctis, qui nondum perſeveraſti uſque in finem, & ſalvus es: cui ille reſpondens: aiebat: Utinam: nam infelicior, qui nomen habeam. quòd vivam, & mortuus ſim. Ab eodem quoque excipi ſolebat his verbis: Salve, Salve. Quare ab eo Sacri Palatii Magiſter inſtitutus eſt anno 1474. de quo ſic habet Almeda in vita Leonardi Manſueti, Ordinis Prædicatorum, inter quos, & Salvus numerabatur, Magiſtri Generalis: Sixtus Magiſterium Sacri Pa-

ſia ſuper Minervam cum ſequenti inſcriptione.

Salvo Caſſita Panormitano,
Summo Theologo, Hæreſis an. XXVI. Inquiſitori,
Sacri Palatii Magiſtro VII.
Cæteris Prædicatorum muneribus
Præclarè functo: demum ſui Ordinis
Incredibili omnium conſenſu Generali
Aſſumpto: miſſo pro arduis Eccleſiæ rebus
A Sixto IV. Pontif. Maxim. in Germaniã
Legato, & re ex voto perfecta, reverſo,
De ſe majori ſpe, deſiderioque relictis;
P. ope, ac benemerito ordo poni curavit.
Annum agens LXX. obiit XVII. Kalendas
Octobris anno ſalutis MCDLXXXIII.

Scripſit *Vitam S. Vincentii Ferrerii*: item *quamplures Epiſtolas, eruditione maxima refertas.*

Malvenda in ejus Vita: Plodius p. 2. lib. 3. Lucarinus Fernandez, Fontana in Theatro par. 2. cap. 2. tit. 2. num. 32. alibi pluries, Miræus in Auctuario cap. 523. Ex Ambroſio de Altamura in Bibliotheca Dominicana an. 1483. pag. 207.

CCXXXIII. S. SERGIUS, Panormitanus, Pontifex Optimus Maximus.

S.Sergius, Panormitanus, Tiberii Mercatoris filius, Presbyter Cardinalis S. Suſannæ ad duas domos, tùm Pontifex Maximus, *Epiſtolam miſit ad Ceolfridum Abbatem, Ethelredum, & Adolphum, Angliæ Reges:* publici juris fecit Joannes Vaſtonus in Vit. Aquilon. Inter Eccleſiaſticos Scriptores à Poſſevino in Apparatu Sacro, & à Jacobo Coccio in Catholico Theſauro numeratur. Cùm autem præfuiſſet Eccleſiæ annis XII. menſibus VIII. diebus XXVIII. obiit VI. Idus Septembris anno ſeculi octavi primo, & ſepultus in Vaticano ſub ſequenti epitaphio:

Limina quiſquis adis Petri metuenda Beati,
Cerne pii Sergii, excubiaſque Petri.
Culmen Apoſtolicæ Sedis is, jure paterno
Electus, tenuit, ut Theodorus obiit.

Pellitur urbe pater, pervadit Sacra Ioannes,
Romuleoſque greges diſſipat ipſe lupus.
Exul erat patria ſeptem volventibus annis,
Poſt populi multis Urbe redit precibus.
Suſcipitur Papa, ſacratur, ſede recepta
Gaudet, amat Paſtor agmina cuncta ſimul.
Hic invaſores Sanctorum falce ſubegit
Romana Eccleſia, judiciiſque Patrum.

Tanti viri res geſtas deſcripſerunt Baronius in Annalibus, & in notis ad Martyrologium Romanum, Platina, Panvinus, Anaſtaſius, Genebrardus, Ciacconius cum Auctuariis, aliique quamplures. Ex Auguſtino Oldoino Societatis Jesu in Athenæo Romano pag. 600. & 601.

CCXXXIV. Sergius, Saccenſis.

Sergius, Saccenſis, in Cœnobio Calogeriano in monte Cronio Monachus, Poëta Hymnographus, floruit auſpicante Imperium Baſilio Macedone, filiiſque Conſtantino, Leone, Alexandro, quod in annum CCMLXX. incidit. Extant

duo hymni in laudem Sancti Calogeri, quos è Græco Codice Monaſterii S. Philippi Tragalatis latinè reddidit Auguſtinus Floritus Societatis JESU. Ex Octavio Caietano in Vitis SS. Siculorum tom. 1. pag. 128. in Animadverſion.

CCXXXV. SEXTUS CLODIUS.

Sextus Clodius, Siculus, Latinæ ſimul, Græcæque eloquentiæ Profeſſor, malè oculatus, & dicax par oculorum. In amicitiam M. Antonii Triumviri extitiſſe ſe aiebat, ejuſdem uxorem Fulviam, cui altera bucca inflatior erat, acumen ſtyli tentare dixit: nec eò minus, imo vel magis ob hoc Antonio gratus, à quo mox Conſule ingens etiam congiarium accepit, ut ei in Philippicis Cicero objicit: tibi & ioci cauſa magiſtrum ſuffragio tuo, & competitorum tuorum Rhetorem, conceſſiſti, ut, in quem vellet,

Digitized by Google

diceret, ſalſum omnino hominem, ſed materiæ facilis, & in ſuos dicere. At quanta merces Rhetori eſt data, audite, audite, P. C. & cognoſcite Reipublicæ vulnera: duo millia jugerum campi Leontini Sexto Clodio Rhetori aſſignaſti, & quidem immuni, ut tanta mercede nihil ſapere diſceres. Ex Suëtonio Tranquillo de claris Rhetoribus.

CCXXXVI. SIBYLLA LILYBOETANA.

Sibyllam inter Siculas Poëtrias numerat Joannes Vigintimillius in Tabula Siculorum Poëtarum. Sibyllam Cumanam eam fuiſſe arbitror, quæ in Siciliam veniens Lilybœi fato ceſſit, ibique humata. Nec abs re Lilybœtanam facimus, quæ relictis patriis ſedibus noſtras fieri maluit, quàm Cumana vivere. Solinus cap. 11. & Iſidorus lib. 8. Orig. cap. 8. memorat Sibyllæ Cumanæ

Sepulchrum Lilybœi, apud Philippum Cluverium in Sicilia antiqua lib.2.cap.1.

Munſter lib.2.Coſmograph. multa, & præclara eleganter ſcribit de Sibyllis. Conſule paſſim Sanctos Patres, & profanos Scriptores.

CCXXXVII. SIMON BONONIA, Panormitanus, Archiepiſcopus Panormitanus, Cardinalis poſtulatus, Prorex Siciliæ.

Simon Bononia, Panormitanus, è nobili Beccatellorum familia, quæ in Siciliam Bononiâ, unde nomen traxit, ſe contulit; à Rege Alphonſo, Archiepiſcopus Panormitanus eligitur, atque ab Eugenio IV. menſe Januario Indictione 9. Sacratur. Is omni virtutum decore, ſapientiæ laude, Juris præſertim Pontificii ſcientia ornatiſſimus, qua par erat, auctoritate pollebat. Pluries ad Reges Orator, ter Siciliæ

Prorex, in adminiſtrandis arduis quibuſque negotiis felicem dexteritatem præſeferebat. Alphonſus Rex literas dedit Calixto Pontifici Maximo, quibus, Patrum Purpuratorum dignitas uti Simoni conferatur, enixè precabatur, ac poſtulabat. Sed rectè factis cumulatus, protrita gloria, in cœlum migravit Panormi anno 1465. Sepulcro additum hoc epitaphium.

Simon, Juris Pontificii non indoctus interpres, ex nobili Panormitanæ Civitatis deductus familia, ſexto Idus Januarii anno ab ortu JESU CHRISTI 1465. Panormi in Archiepiſcopali Palatio, quod vivens magnificè, ſplendidéque, ſuâ ipſius impenſâ erigere cœperat, piiſſimè diem obiit. Vixit annos 45. menſes tres, dies novem, ſedit annos 18. menſes 7. dies. 9.

Ex Roccho Pirro in Notit.Eccleſiæ Panormit.p.166.atque aliis, ubi

de familia Bononia ſermonem inſtituunt.

CCXXXVIII. SIMON, Leontinus.

Simon, Leontinus, Ordinis Prædicatorum, Friderici III. Sacellanus, inſignis Hiſtoricus appellatur à Carolo Antonio Converſano in Ætherea Leontinorum gloria pagin.44.citans Pirrum.

CCXXXIX. SIMON PISCIS, Catanenſis, Prorex Sardiniæ.

Simon Piſcis, Catanenſis, Antonii,& Joannis germanus frater, natu maximus, genere, & virtute nobiliſſimus, orator eximius, Alphonſo Regi pretioſus, Sardiniæ Prorex, acerrimus ſcelerum vindex, ut filio ſuo delictis inſimulato non pepercerit, Cæſarei,& Pontificii Juris Doctor clariſſimus extitit. Ex Joanne Baptiſta de Groſſis in Deca-

chordo Catanenſi, chorda 9. pagina 150.

Matthæus Silvagius in lib. Colloq. trium peregrin. pag.264. trium fratrum decora brevi periodo perſtringit: in hac urbe Cataniæ fuerunt, & claruerunt tres fratres de cognomine, & familia Piſcium, primus fuit D.Simon Piſcis V.I.D. qui fuit vir doctiſſimus, & eloquentiſſimus, doctrinâ, & famâ fuerat ſuper æthera notus. Ob ſuæ doctrinæ, & virtutis excellentiam fuit Prorex Sardiniæ ab Alphonſo Rege conſtitutus, & rigore juſtitiæ filium ſuum propter facinora perpatrata interficere fecit. Secundus fuit Ordinis Minorum dictus, Frater Antonius Piſcis, Theologus inſignis: tertius fuit etiam Ordinis Minorum, Frater Joannes Piſcis, Orator, & eloquentiâ præcipuus: Hi ſuo fuerunt in Concilio Baſileenſi ita accepti, ut animum penè omnium allicerent. Frater Joannes

fuit Catanenſis Epiſcopus ordinatus, &c.

CCXL. SOPHOCLES, Agrigentinus.

Sophocles, Agrigentinus, vir clariſſimus, atque diſertiſſimus. Romanorum tempore claruit. Ex Roccho Pirro in Notitia Eccleſiæ Agrigentinæ. pag. 332.

CCXLI. SOHPRON, Syracuſanus.

Sophron, Syracuſanus, Agathoclis, & Damnaſyllidis filius, vixit temporibus Xerxis, & Euripidis. Scripſit autem *Mimos viriles, & muliebres Mimos* : ſunt autem oratione ſoluta ſcripti Dorica lingua. Dicunt Platonem Philoſophum eos ſemper lectitaſſe, adeo ut interdum iis etiam indormiret. Ex Suida.

Habes plura de Sophrone apud Laurentium Craſſum de Poëtis Græcis.

CCXLII. Soſicles, Syracuſanus.

Soſicles, Syracuſanus, unus & ipſe ex Pleïade Tragicus, quem miror à Græcis inter Poëtas numerari, qui Philippi, vel Alexandri Macedonis tempore floruerunt; cùm Poëtæ ii, qui Pleïades dicti, ſimul eodem fermè tempore claruerint. Meminit & Soſiclis Plutarchus, Athenæus, & Suidas. Ex Lilio Giraldo de Poëtis. Edidit *Fabulas* 73. ſeptem verò vicit. Suidas.

Sophronem & Soſiclem uno nomine Soſiphanem appellare videtur Conſtantinus Laſcaris his verbis: *Soſiphanes Syracuſanus, Poëta, ſive Tragicus, & Synchronus Euripidis, unus ex ſeptem Tragicis tempore Philippi, & Alexandri Mimos viriles, & muliebres, Tragœdias ſeptuaginta tres ſcripſit, in quibus ſepties palmam adeptus eſt: item alia tàm metro, quam proſâ. Platonem hu-*

jus Poëmata legentem ſomnum cœpiſſe aiunt.

Sosiphanes [illegible] Sosicles.

CCXLIII. SOSITHEUS, Syracuſanus.

Soſitheus, Syracuſanus, Poëta unus de numero eorum, qui Pleïades appellantur. Æmulus Homeri Tragici. Suidas. Ex Carolo Stephano in Dictionar. Hiſtor. Geographico Poëtico.

Ingens bellum exarſit inter Jacobum Mazzonium, & Franciſcum Patricium pro Soſitheo: æquo Marte diu utrinque pugnatum aculeato ſanè ſtylo. Fueritne Syracuſanus, Alexandrinus, an Athenienſis Soſitheus iſte: fueritne unus, an plures: Comicus, an Tragicus, an Idylliorum auctor, an verò hæc omnia ſcripſerit: Daphnis, & Lithyerſa, Soſithei, opus unum ſit, an verò duo, Comicum, an Tragicum an verò ſit Ecloga? Vixeritne tempore Ptolemæi Philadelphi, au Philopatoris?

toris? Laurentius Craſſus de Poëtis Græcis eruditè hoc argumentum proſequitur. Vide Siſitheum.

CCXLIV. S. STEPHANUS, Syracuſanus, Pontifex Optimus Maximus.

S. Stephanus, Syracuſanus, Olybrii filius Presbyter Cardinalis Sanctæ Cæciliæ à Zacharia factus, deinde Romanus Pontifex ſub nomine Stephani hujus nuncupationis Quarti. Scripſit *epiſtolas plures ad diverſos*, quarum una tantum extat in tomo 5. Conciliorum. Varias refert Jacobus Gretſerus Societ. JEsu; quinque enumerat Baronius, plures Ferdinandus Ughellus in ſua Italia Sacra. Hic ſummo magiſtratu functus per menſes quinque, dieſque viginti ſupra triennium, pridie Kalendas Februarii anno ſalutis DCCLXXII. è vivis abiit. Eſt Stephani mentio apud Ferdinan-

dum Scholaſticum in Chronico, Anaſtaſium Bibliothecarium, Eginhardum, Baronium in Annalib. Theganum de geſtis Ludovic. Ciacconium, & alios. Ex Auguſt. Oldoino Societ. Jesu in Athenæo Romano pag. 622.

CCXLV. Stephanus Protonotarius, Meſſanenſis.

Stephanus Protonotarius, Meſſanenſis, inter vetuſtiores Italæ Poëſis cultores numeratur. Scripſit *Carmina*, quæ illius ætatis ſimplicitatem olent. Ex Leone Allatio de antiquis Poëtis Italis.

CCXLVI. ~~CCLXVI~~. Steſichorus, Himerenſis.

Steſichorus, Himerenſis, Poëta Lyricus excellentiſſimus, ac Philoſophus tempore Phalaridis. Hic Tiſias vocabatur, & quoniam

choream inſtituit, Steſichorus appellatus eſt, quaſi Stator Choreæ. Fratres habuit Marinum Geometram, & Halianactem legum latorem, filiaſque doctiſſimas. *Plura Doricè* ſcripſit, quorum nihil extat: item cum *contra Helenam* ſcripſiſſet, viſum amiſit: palinodiâ compoſitâ, recuperavit. Hic filius fuit Euphemii, ut alii Euphorbii, ut alii Euclidis, ut alii Hietis, ut alii Heſiodi. Nonnulli Metauriæ ortum in Italia, nonnulli in oppido Palantino in Arcadia, atque inde profugum Catanam veniſſe, ibique defunctum ante Civitatis portam, quæ ab ipſius nomine, Steſichoria, dicta eſt. Ejus ſepulcrum octo columnas, totidemque gradus, & angulos habebat, de quo adhuc extat teſtudinatum monumentum, quam Divæ Mariæ Bethlemiticæ ædem vocant. Ex Conſtantino Laſcare.

N[illegible]is Olympiade 37. cùm ad-

huc infans eſſet, in ejus ore luſciniam inſediſſe ferunt, ac dulciter cantaſſe, in futuræ pueri ſuavitatis in pangendis carminibus præſagium. Phalaridem habuit amicum, eundem deinde verſibus exagitatum, hoſtem, quemadmodum ex Epiſtolis ipſius Phalaridis clariſſimè conſtat.

Phalaris Steſichoro.

Pro Carminibus in Cleariſtam factis, plurima tibi, magnaque repoſita erit gratia. Nam & te totum ad ea contuliſti, quæ petii, inque diſpoſitione partium ſingularum egregiè te geſſiſti: tum figura ſcriptura admirabiliter probata eſt, non ſolùm à me, nam ego omnia Steſichori perinde admiror; ſed etiam ab Agrigentinis multis, qui audivere una. Erunt autem, & alii, qui probent, non ſolùm qui in præſentia audiverunt, neque quicumque nunc exiſtunt, ſed quoſcumque & futura poſt

nos vita feret. Gratia igitur pro hac Poëſi, ut dixi, tibi debetur à me. Donaſti autem per tuam petitionem, & præſentibus, & futuris hominibus, & hanc melodiam. Cæterum de me, rebuſque meis, tale enim quippiam per Epiſtolam ſignificaſti, per ſodalitium rogo Jovem, communemque Veſtam, ne unum quidem in Poëſi, neque quòd peſſimus fuerim, neque quòd bonus, memineris: nomen enim meum abſonum eſt propter fortunam. Scriptus autem ſit Phalaris in ipſo Steſichoro, ſive melior, quàm opinio inter homines obtinet, ſive peior reputatus eſt. Vale.

Phalaris Himerenſibus.

Steſichorum ſcitote, Cononem, & Dropidam, trajicientes à Pachyno in Peloponneſum pro Corinthiis, ad quos à vobis miſſi ſunt, ad me perductos eſſe: & Dropidam quidem forſan reddemus vobis, Cononem autem ſtatim interfecimus. Steſichorus verò ſalvus eſt,

donec modum excogitemus, quo punitum eum mori oporteat. Valete.

Sed perfunctus hoc periculo, obiit olympiade 56. Habes plura de Steſichoro apud Laurentium Craſſum de Poetis Græcis.

In Antologia.

Steſichorum cognovit ſuaviſſimum, quem olim terra
Sicula nutrivit, Lyra verò docuit Apollo
Conſtantiam, adhuc matris in viſceribus exiſtentem:
Quo & edito, & in lucem jam progrediente,
Alicunde per aëra vadens in ore alauda
Tacitè inſidens, dulcem emittebat vocem.

Antipatri.

Steſichorum valde plenum, & immenſum os Muſæ,
Humavit Catana ſplendidum ſolum.

Cujus, juxta Pythagoræ Phyſicum ſermonem, quæ prius Homeri Anima in pectore poſterius habitavit.

CCXLVII. SUSARION, Megarenſis.

Suſarion, Megarenſis, Poëta Comicus, ſed enormiter maledicus: unde vetus Comœdia maledica Suſarionis appellabatur. Eum ſecuti ſunt Evetes, Euxenides, & Mylus. Tanta libertate hominum flagitia inſectabatur ſcribendo; ut opus fuerit lege, quæ maledicam illam, & effrænam mordendi licentiam cohiberet, & comprimeret. Cùm moroſè admodum, atque infeſtè junctus eſſet mulieri in Dionyſiorum celebritate, Theatrum ingreſſus, hæc quatuor carmina ceciniſſe traditur:

Audite populus, Suſarion hæc dicit,
Filius Philini Megarenſis Tripodiſcius:
Malum ſunt mulieres, ſed tamen populares,
Non eſt domum invenire ſine malo.

Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

donec modum excogitemus, quo punitum eum mori oporteat. Valete.

Sed perfunctus hoc periculo, obiit olympiade 56. Habes plura de Steſichoro apud Laurentium Craſſum de Poetis Græcis.

In Antologia.

Steſichorum cognovit ſuaviſſimum, quem olim terra
Sicula nutrivit, Lyra verò docuit Apollo
Conſtantiam, adhuc matris in viſceribus exiſtentem:
Quo & edito, & in lucem jam progrediente,
Alicunde per aëra vadens in ore alauda
Tacitè inſidens, dulcem emittebat vocem.

Antipatri.

Steſichorum valde plenum, & immenſum os Muſæ,
Humavit Catanæ ſplendidum ſolum.

Cujus, juxta Pythagoræ Phyſicum ſermonem, quæ prius Homeri Anima in pectore poſterius habitavit.

CCXLVII. SUSARION, Megarenſis.

Suſarion, Megarenſis, Poëta Comicus, ſed enormiter maledicus: ùnde vetus Comœdia maledica Suſarionis appellabatur. Eum ſecuti ſunt Evetes, Euxenides, & Mylus. Tanta libertate hominum flagitia inſectabatur ſcribendo; ut opus fuerit lege, quæ maledicam illam, & effrænam mordendi licentiam cohiberet, & comprimeret. Cùm moroſè admodum, atque infeſtè junctus eſſet mulieri in Dionyſiorum celebritate, Theatrum ingreſſus, hæc quatuor carmina ceciniſſe traditur:

Audite populus, Suſarion hæc dicit,
Filius Philini Megarenſis Tripodiſcius:
Malum ſunt mulieres, ſed tamen populares,
Non eſt domum invenire ſine malo.

Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

CCXLVIII. SYMMIAS, Syracuſanus.

Symmias, Syracuſanus, Philoſophus fuit, ac Stilponis auditor, cujus filiam parùm pudicam duxit. Ex Conſtantino Laſcare. vide 269. n.

CCXLIX. TELEMACHUS, Tyrannus Agrigentinorum.

Telemachus, Agrigentinorum Princeps, literis deditus, & Calcyopenſis, à quo Eumenides inſtructus; cujus filius Gneſſidamus, pater Theronis, Tyranni Agrigentinorum, & Xenocratis: qui omnes ſtudioſi. Ex Conſtantino Laſcare.

CCL. THALES, Calactianus.

Thales, Calactianus, Orator, *Succeſſiones Philoſophorum, ac Sectarum*, deſcripſit. Ex Conſtantino Laſcare.

CCLI. S. THECLA, Leontina.

S. Thecla, Leontina, S. Iſidoræ Martyris filia fuit, & à Sanctis Martyribus Alphio, Philadelpho, & Cirino à paralyſi, qua ſex annis laboraverat, liberata. Lilium Virginum hanc diceres, pietate potius, quàm lactis liquore, ex genitricis ſanctimonia perfuſum. Paralyſis laqueis aliquando ſoluta, Sanctorum Martyrum patrocinio, Alphii, Philadelphi, & Cirini, Andrea Apoſtolo per viſum in ſomnis ægrotanti puellæ ſuam operam exhibente; ad illorum compedes, quibus in carcere pro Chriſto vincti erant, ex templo convolavit, ipſiſque perdia, & pernox aſſiduam, omni dominatu nobiliorem, ſerviit ſervitutem. Amplum, quod habuit ipſa patrimonium, in duas diviſit partes, in alendis nempe fidelibus, in ferarum ſpelæis degentibus, atque in

templis erigendis, ditandiſque. Ad extremum tantæ mors Heroinæ vitæ pietati reſpondit, hilaris ſanè, &, ut Sanctorum eſſe ſolet, pretioſa: quippe quæ à Sanctiſſimis Fratribus ipſi enunciata. Martyrii palmam ne ambigas hujus Virginis inſertam lilio: Martyrii enim licet nunquam voti compos effecta, pro Martyrio ipſius Martyrii deſiderium fuit. Colitur ejus memoria à Leontinis Quarto Idus Januarii, unà cum Sanctiſſimæ Virginis Juſtinæ, Teclæ conſobrinæ. Hæc nobiliſſima Heroïna, de Leontina Eccleſia benemerentiſſima, ſcripſit *Epiſtolam, qua Romanum Pontificem rogat, ut in Leontinum Epiſcopum Neophytum initiaret*, qui deinde multa, & præclariſſima opera geſſit. Extat hæc Epiſtola in Animadverſione ad vitam S. Neophyti pag. 76. apud Octavium Caietanum tom. 1. Vit. SS. Siculorum. De S. Thecla ex Carolo Antonio Converſano p. 27.

CCLII. THELESTES, Selinuntinus.

Theleſtes, Selinuntinus, Poëta Comicus, ſcripſit *fabulas*, quibus nomen: *Argo*, & *Æſculapius*. Vixit temporibus Æſchyli, ſcripſit quoque *Dithyrambos*, quos Harpalus cum aliorum Poetarum operibus Alexandro Magno miſit. Saltatoriam artem adeo callebat, ut cùm ſaltaret ſeptem Duces Thebas obſidentes, res ab illis geſtas ſaltationis geſtibus evidenter oculis ſubjecerit. Aliarum fabularum Auctorem facit Patritius. Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis, apud quem plura de Theleſte.

CCLIII. THEMISTOGENES, Syracuſanus.

Themiſtogenes, Syracuſanus, Hiſtoricus, *Cyri Regis aſcenſum*, & *de*

patria ſua multa conſcripſit. Ex Conſtantino Laſcare.

CCLIV. THEOCRITUS, Syracuſanus.

Theocritus, Syracuſanus, Poeta præſtantiſſimus, Bucolicorum Auctor illuſtris, *plures* ſcripſit *Eclogas diverſo idiomate*, quarum triginta novem extant. Bucolicorum genus, ut quidam aiunt, inventum eſt apud Lacedæmonios, ut alii, apud Tyndaridam Siciliæ urbem, quo tempore Oreſtes cum Iphigenia Dianæ Simulacrum ex Tauris reportavit. Alii, quod verius eſt, Syracuſis inventum aſſerunt: nam cùm Syracuſani poſt multas ſeditiones, & clades ad concordiam Dianæ ope rediiſſent; Dorici paſtores hoc carminis genere pſallentes Dianam celebrarunt. Ex Conſtantino Laſcare.

Praxagoræ, & Philinæ filius

fuit, ut ex ipſius carminibus conſtat.

Hæc ego compoſui, non ille Theocritus ortu
Chius, at è media plebe Syracuſius.
Praxagora genitore ſatus, claraque Philina,
Externo cecini carmina multa ſono.

Cæterum Philippiadis Auditor fuit, & Aſclepiadis, quorum etiam mentionem facit.

Præter Bucolicos verſus quidam hæc etiam ipſi adſcribunt *Poëtidas, Elipidas, Hymnos, Heroïnas, Epiſcedia carmina, Elegias, & Iambos, & epigrammata,* Suidas. Sed in Bucolicis carminibus omnes præſtitiſſe affirmat Phileticus apud Bonannum:

Pace loquar latia, ceſſit bona Muſa Maronis;
Ceſſerunt Siculæ cætera turba lyræ.
Aptiùs, invenies nullum, qui luſerit ante
Hoc carmen, nec qui concinat alter erit.

Admirabilis appellatur à Quintiliano: admirabilis in ſuo genere Theocritus, inquit, ſed Muſa illa ruſtica, & paſtoralis non forum mo-

do, verum ipſam etiam urbem reformidat.

In aula Ptolemæi Philadelphi magno in pretio habitum aliqui ferunt. Qua ætate, adoleſcens ſcilicet, an ſenex, quo tempore vita deceſſerit, non una eſt Auctorum opinio. Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

Habes plura de Theocrito apud Jacobum Bonannum in Hiſtoria Syracuſana, & apud Joannem Vigintimillium de Poëtis Siculis.

CCLV. THEODORIDAS, Syracuſanus.

Theodoridas, Syracuſanus, Poëta ſcripſit *fabulam*, cui nomen: *Centauri*: item aliam, cui nomen: *Seplaſiarius*. Seplaſia autem forum Capuæ fuit, in quo plurimi unguentarii erant. In Stromatis Clementis Alexandrini legitur Euphorionem ſcripſiſſe contra Theodoridam.

Ex Laurentio Craſſo de Poetis Græcis.

CCLVI. THEODORUS, Syracuſanus.

Theodorus, Syracuſanus, Orator, qui præter alia, *multa de re militari* compoſuit. Ex Conſtantino Laſcare.

CCLVII. THEODOSIUS, Epiſcopus Syracuſanus.

Theodoſius, hujus nominis Tertius, Epiſcopus Syracuſanus, circiter annum reparatæ ſalutis 700. ſcripſit *Troparia**, *quæ canuntur in Veſperis Iejuniorum.* Ex Roccho Pirrho in Notitia Eccleſiæ Syracuſanæ pag. 239.

*vide p. 192.

Theodorus Panormitanus. ne [illegible] lib. de le lettere del Tolomei pag. [illegible] lib. 4.

CCLVIII. THEODOSIUS, Syracuſanus.

Theodoſius, Syracuſanus, Monachus, vir æquè pius, ac doctus proſa, verſuque, ſcripſit *Epiſtolam de excidio Urbis Syracuſarum ad Leonem Archidiaconum*: item *Carmina Anacreontica de eodem excidio ad S. Sephronium Epiſcopum, aliaque ejuſmodi poëmata*. Epiſtolam adducit Octavius Caietanus in Appendice ad vitas Sanctorum Siculorum tom. 2. p. 272. Anacreontica extare apud ſe affirmat in Animadverſione. Floruit anno CCMLXXX.

CCLIX. THEOGNIS, Megarenſis.

Theognis, Megarenſis, Poëta moraliſſimus admonitivus, *plures elegias* compoſuit, quarum extant nonnullæ, & *Admonitoriorum poëma*. Ex Conſtantino Laſcare.

Theognis Megarenſis, Poëta, & ſapientiſſimus, & ſententiarum copiâ gravis: vitæ namque præcepta elegiis brevibus, acutis, & argutis complexus eſt. *Elegiam quoque de iis, qui in Syracuſarum expugnatione non cecidiſſent*, compoſuiſſe, & ad Cyrum, quem unicè colebat, Poëma, ut eruditiſſimum, ita prudentiſſimum, ſcripſiſſe, Suidas Auctor eſt, eumque floruiſſe Olympiade quinquageſima nona. Ex Huberto Goltzio.

Habes plura de Theognide apud Laurentium Craſſum de Poëtis Græcis.

CCLX. THEOPHANES, Syracuſanus, Patriarcha Antiochenus.

Theophanes, Abbas primùm S. Petri Baias juxta Syracuſas, pòſt anno 678. Patriarcha Antiochenus, vir fuit doctiſſimus. In Actis VI. Synodi Conſtantinopolitanæ ſub Aga-

thone Pontifice primus inter Abbates ſubſcribitur, uti apparet in tomo 3. Conciliorum pag. 237. Ex Roccho Pirro in Notitia Eccleſiæ Syracuſanæ pag. 138. & pag. 211. ubi agit de Præſulibus, & ſcriptoribus patriâ Syracuſanis.

CCLXI. THEOPHANES, Cerameus, Archiepiſcopus Tauromenitanus.

Theophanes, Cerameus, Archiepiſcopus Tauromenitanus, ſapientiſſimus, idemque eloquentiſſimus fuit. Scripſit *Homilias in Evangelia, & feſta totius anni Græcè*, quas Latinitate donavit, notiſque illuſtravit, ex multorum mſſ. fide, cum Vaticano exemplari collatas, Franciſcus Scorſus, Panormitanus, Societatis JESU, Sacrorum voluminum Interpres eximius, Latinæ, Græcæque linguæ gnariſſimus, *Lutetiæ Pariſiorum anno MDCXLIV.* Item *Homiliam de*

Sanctis Imaginibus, in earum feſto die dictam, quam typis edidit Baronius, depromptam ex Hoplotheca mſ. Franciſci Turriani Societatis JESU, atque ab eodem latinè redditam. Eandem Homiliam, Græcè, & latinè edidit præterea Gretſerus tom.2.de Cruce, *duas* ejuſdem Theophanis *Orationes de exaltatione Sanctæ Crucis.* Meminit Poſſevinus in Apparatu Sacro hujus Theophanis, & ſcripſiſſe ait Homilias in Dominicas, & alia feſta, quas OctaviumCaietanum collegiſſe ait Rocchus Pirrus in Notit. Eccleſiæ Tauromenitanæ pag. 444. Qua ætate floruerit, quibus ſtudiis deditus, unde ortum, cognomentum, ac dignitatem, habuerit fusè diſſeritur à Franciſco Scorſo in Præfatione ad prædictas Homilias.

there vide telemachus

CCLXII. THOMAS AGNI, Leontinus, Patriarcha Hieroſolymitanus.

Thomas Agni, Leontinus, Ordinis Prædicatorum, vir eloquentiſſimus, magnæ doctrinæ, ſed maximæ probitatis, quem Gregorius X. à quo miſſus fuit Neapolim ad prædicandum, vocat virum profundi pectoris, ad convertendos Hæreticos alti conſilii, virtutum claritate conſpicuum, & experientia multa probatum; cùm perveniſſet illuc, fuit hoſpitatus in Monaſterio S. Angeli à Morphiſia, tunc Abbatia Patrum Benedictinorum, quam deinde dicti Patres eidem, ac Religioni Prædicatorum, anno 1231. conceſſerunt. Fuit primus Fidei Cenſor in Regno Neapolitano. Cùm eſſet Prior Neapoli, Divum Thomam Aquinatem Ordini adſcripſit. In Romana Pro-

vincia Moderatoris fungens officio, coactus fuit à Summo Pontifice Epiſcopatum Bethlemiticum acceptare: ad hæc ab eodem Summo Pontifice mittitur legatus in Syriam. Anno 1268. XIV. Kalendas Maii Coſentinus Archiepiſcopus deſtinatur. Tandem. II. Kal. Maij anno 1272.mortuo Bartolomæo Pignatellio, Meſſanenſi Archiepiſcopo, à Capitulo in ejus locum ſufficitur. Cæterum Gregorius X. qui Thomam ad maxima deſtinaverat, renuit electionem hanc confirmare, ſed ab eo Hieroſolymitanus renunciatus eſt Patriarcha. Ivit ad Patres anno 1276. Ughellus, & Fontana: ſed juxta Caſtillum 1. p. Chronic. lib. 2. cap. 69. anno ſequenti. Ad petitionem Reverendiſſimi Patris Generalis, Joannis Vercellentis, ſcripſit. *Vitam Sancti Petri Martyris.* Caſtillus 1. p. lib. 2. cap.44. Thomas Trugillus in Sanctuario Aprilis, Fontana in Thea-

tro, & alii. Piſis 1276. in Capitulo Generali ordinatum fuit, ut illa in ſingulis Conventibus haberetur, & legeretur. Caſtillus part. 1. lib. 3. cap. 44. Præterea ad poſteros tranſmiſit *Volumen Concionum de tempore, ac de Sanctis.*

Ejus meminerunt Fernandez in Concert. Prædic. Marraccius in Bibliotheca Mariana, Fontana in Theatro p. 1. cap. 3. tit. 4. & cap. 4. tit. 36. num. 1. Spondanus in Annalibus Eccleſiaſticis ad annum 1272. num. 2. Vatic. Regeſt. Gregorii X. Epiſt. 6. Ughellus in Italia Sacra tom. 9. inter Coſentinos Epiſcopos, Plodius par. 2. lib. 5. Malvenda Annal. ad annum 1231. cap. 7. Luſitanus in Bibliotheca pag. 241. Valle in compend. part. 1. Villega, Lucarinus, & omnes Scriptores ordinis. Ex Ambroſio de Altamura in Bibliotheca Dominicana anno 1276. pag. 48.

Placidus Samperius Societatis

JESU, Meſſanenſis, in Iconologia Virginis Meſſanenſis, affirmat Thomam, cognomento Agni-Leontinum, patria fuiſſe Meſſanenſem, nec temerè id protulit, ſed argumentis minimè contemnendis confirmat.

CCLXIII. THOMAS CHIAULA, Claromontanus.

Clarus Mons, oppidum in præruptis collibus à Manfredo Claromontio conditum, Gulfis olim dicebatur, cujus etiam vetuſtæ urbis veſtigia, ac ædes quoque Sacræ dirutæ hodie viſuntur; Motycenſis Comitatus ditioni obnoxius Thomam Chiaulam edidit. Is tempore Martini Regis Poëta Laureatus, *Tragœdiarum opus, ac Bellum Macedonium verſu heroïco XXV libris* feliciter abſolvit. Id m. ſ. Fazellus aſſerebat. Ex Roccho Pirro in Not. Eccleſ. Syracuſ. pag. 259.

CCLXIV. THOMAS DE HERBES, Catanenſis, Epiſcopus Syracuſanus.

Thomas de Herbes, Catanenſis, nobilibus parentibus ortus, Flora, & Petrolo de Herbes, ſive Herbeo, Pontificii Juris ſapientiſſimus, Bonifacii IX. Pontificis Referendarius Apoſtolicus, deinde Syracuſanus Epiſcopus, poſt multas præclarè res geſtas Catanæ mortalibus valedixit 14. Martii 1419. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Catan. pag. 93. plura in Notit. Eccleſ. Syracuſanæ.

CCLXV. THOMAS MONCADA, Catanenſis, Comes Adernionis.

Thomas Moncada, Catanenſis: Comes Adernionis, præclariſſimo generi, jam inde à Bavariæ Ducibus deducto, omnigenam literaturam

turam adjunxit. Edidit *librum eloquentiſſimum Epiſtolarum*. Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſ. Catan. pagin.95.

CCLXVI. THOMAS PHANNUTIUS, Drepanenſis.

Thomas Phannutius, Drepanenſis, Poëta inſignis, edidit anno 1518. *Carmina de Drepano*, quæ ſe vidiſſe teſtatur Leander Albertus in Deſcript. Italiæ par.2.pag.52.Ex Roccho Pirro in Notit. Eccleſiæ Mazarienſis pag.36.

CCLXVII. THOMAS SAXUS, Meſſanenſis.

Thomas Saxus, Meſſanenſis, quo tempore Itala Poëſis vagiebat in cunis,cecinit, & ſcripſit *carmina* jucunda quidem, & lacteæ venæ. Ex Leone Allatio de Poetis Italis antiquioribus.

CCLXVIII. THOMAS SCHIFALDUS, Lilybœtanus.

Thomas Schifaldus, Lilybœtanus, Ordinis Prædicatorum, Orator & Theologus eximius. Generalis Inquiſitor in Regno Siciliæ ob virtutum & literarum merita factus. Scripſit *de viris illuſtribus Dominicanis*, *vitam Beati Petri Hieremiæ*, quæ circumfertur Auctore Anonymo, ſed Synchrono eidem Beato, quæque ab Octavio Caietano edita eſt in tom. 2. Vit. SS. Siculorum pag. 254. Ex Joanne Baptiſta de Franchis Ordinis Prædic. in Vita prædicti Beati.

Thimaeus vide Thimotheus

CCLXIX. TIMAGORAS, Gelenſis.

Timagoras, Gelenſis, Philoſophus, ac Theophraſti diſcipulus, deinde Stilponis. Ex Conſtantino Laſcare. vide n. 248.

CCLXX. THIMOTHEUS, Tauromenitanus.

Thimotheus, Tauromenitanus Orator ſatis mordax, quem Athenienſes, Epithimeum, hoc eſt, Increpatorem, vocabant. Is *lib.* 8. *de Siciliæ, & Italiæ geſtis* compoſuit: item *de argumentis, aliiſque neceſſariis artis Oratoriæ*: item *de omnium Hiſtoricorum erroribus*, quos amariſſimè carpit. Ex Conſtantino Laſcare.

Thimotheum alii Timæum appellant: hunc uſque adeo arrogantem fuiſſe ait Plutarchus in Nicia, ut Thucydidem, & Philiſtum in Hiſtoria ſe facilè ſuperaturum jactet: ipſe verò Sicula quadam pinguedine delibutus, ad ridenda, minimeque ad Hiſtoriæ gravitatem pertinentia, digreditur.

Cicero verò 2. de Oratore longè aliter, ac Plutarchus, de Timæo

loquitur : minimus natu horum omnium inquit, Timæus, quantum autem judicare poſſum, longè eruditiſſimus, & rerum copia, & ſententiarum varietate abundantiſſimus, & ipſa compoſitione verborum non impolitus. Magnam eloquentiam ad ſcribendum attulit, ſed nullum uſum forenſem.

Diodorus dicit hunc nimium operæ in aliis redarguendis impendiſſe, contra Ephorum præſertim: nimis res etiam minimas perſecutum, libroſque fuiſſe penè in res ſingulas partitum.

Isias Syracusanus vide Tzetzes.
Athenensis vide Stesichorum

CCLXXI. VIRALDUS DE ROCCHO, Catanenſis.

Viraldus de Roccho, Catanenſis in vernacula Lingua ſingularis Poëta commendatur à Matthæo Silvagio in Colloquio trium peregrin.pag.152.

Vincentius Mirrus Calatajeronensis vide n. 141. p. 162.

CCLXXII. XANTHUS.

Xanthus, Lyricorum verſuum modulator, antiquior Steſichoro, quod ipſemet Steſichorus non inficiatur, ut Auctor eſt Megacleides. Multa quidem ex Xanthi carminibus Steſichorus eſt mutuatus. Athenæus.

Alium fuiſſe Xanthum Rerum Lydiorum Scriptorem plures opinantur; ſed de Xanthi Poëtæ patria nihil ferunt. Siculum fuiſſe non abs re quis putat ob Steſichori neceſſitudinem; cùm & legatum Steſichori Himeræi ſcribat Carolus Stephanus Volaterranum ſecutus.

CCLXXIII. XENARCHUS, Syracuſanus.

Xenarchus, Syracuſanus, Sophroni filius, Poëta Comicus, & Mimographus, *plures* edidit *fabulas*, quas

rum octo recenſentur à Suida : ex ipſius fabulis ſunt iſtæ : *Bucolion*, ut ait Athen. lib. 2. Diphnoſoph. & *Purpura*, & *Scytha*, ut idem tradit, & *Didimi*, ideſt, *Gemini*, & *Pentathli*, ideſt, *Quinquerciones*, & *Priapus*, *ſomnus*, *Miles*. Scripſit præterea *Mimos* ex Ariſtotele in Poëtica Ex Laurentio Craſſo de Poëtis Græcis.

CCLXXIV. XENOCRATES, Agrigentinus.

Xenocrates, Agrigentinus, Theronis germanus frater, cui Pindarus duas odas dicavit Pythiade 24. curru aurigandi arte victor evaſit, Fazello teſte. pag. 137. Ex Roccho Pirro in Notitia Eccleſiæ Agrigentinæ pag. 332. qui eum inter Agrigentinos Scriptores recenſet.
vide Telemachus.

CCLXXV. XENOPHANES.

Colophonem imponat Elogiis

Siculorum qui veteri memoria literis floruerunt, Xenophanes, patria Colophonius, domo Siculus, & ipſe vetuſtiſſimus. Elogium tanto Philoſopho, & Poëta dignum, alieno è viridario lectis floribus, intexam.

Xenophanes Colophonius, Philoſophus, & Poëta magni nominis. Sunt, qui eum neminem audiviſſe dicant, neque deſunt, qui Botonis Athenienſis Auditorem fuiſſe aſſeverent: alii Archealum audiviſſe. Laërtius.

Quatuor eſſe rerum Elementa dixit, mundos ſine fine, immutabiles, nubes concreſcere attractis ſurſum vi ſolis humoribus, & in ambiente locum capientibus. Dei ſubſtantiam eſſe Sphæriformem, nihil homini ſimile habentem, & totum, quicquid ubique eſt, videre, ac audire, nec tamen Spiritum ducere: ſimulque omnia eſſe mentem, prudentiam, ac æternitatem.

Linguæ adeo amarulentæ, ſtylique adeo aculeati crimine actus in exilium, è patria in Siciliam, ſapientum aſylum, venit: diu moratus eſt Meſſanæ, atque in Clariſſima urbe Catanâ. Plures habuit filios, quos omnes ipſe compoſuit. Floruit Olympiade ſexageſima, juxta Laertium, quinquageſima ſexta juxta Euſebium apud Voſſium, quinquageſima ſecundùm alios. In hac temporum varietate audi Cauſabonum in Annotationibus ad Athenæum. In Xenophanis tempora incidiſſe Perſarum irruptionem in Græciam, vel hic locus manifeſtò arguit. Sunt è veteribus, qui claruiſſe Xenophanem tradant Olympiade quinquageſima: in his, ſi benè memini, Euſebius, meliùs Diogenes Laertius, florebat Olympiade ſexageſima; quin hic quoque numerus juſto fortaſſe minor eſt. Fuit enim Xenophanes natu minor Pythagora,

chordo Catanenſi chorda, 9. pagina 150.

Quotquot Siculorum,qui à mundi exordio ad exceſſum uſque Ferdinandi, cognomento Catholici, Hiſpaniarum, atque Siciliæ Regis, floruerunt, ex probatis Auctoribus decerpta, expoſuimus Elogia: quæ omiſimus, appone ſuis locis: hinc ego tibi gratiam habiturus, & Siculi, quos appones. Editionem alteram ſpero futuram emendatiorem, ac locupletiorem: cùm excitatus quiſque novo exemplo, veterum ſuorum civium proferet nomina, & ornamenta literarum. Interim negligentiæ ſuſpicionem purgo verbis Hieronymi ad Dextrum de Scriptoribus Eccleſiaſticis: ſi qui autem de his, qui uſque adeò ſcripſerunt, à me in hoc volumine prætermiſſi ſunt; ſibi magis, quam mihi, imputare debebunt. Neque enim celantes ſcri-

pta ſua de his quæ non legi, noſſe potui, & quod aliis forſitan ſit notum, mihi in hoc terrarum angulo fuerit ignotum.

Beyer [redacted]

DE
CHOREIS MOTYCENSIBUS.

POSTREMIS his paginis Choreas Motycenſes ducendas, ſeu potius dicendas duxi: decet enim verò ad patriæ amorem conteſtandum ſermonem inſtituere de Choreis, quas Motycenſis Reſpublica Magno Rogerio Normano cecinit: cùm & id me à ſcribendo feſſum ſuaviter excipiat, & legentium animis præteriti laboris faſtidium abſtergat, ni fallor, jucunda detentis narratione. Judith 13. c. 9.

Magnus Rogerius Normanus poſt exactos Saracenos è Sicilia, purgato jam Motycenſi ſolo Saracenica lue, Cælo milite, cùm ipſa Cælorum Imperatrix, Georgius Martyr, Cælites alii, ſtipendia quo-

[redacted] verſus nuptiales dicuntur feſcennini [redacted] Feſcennia Campaniæ Urbe, ubi primum [redacted].

dammodo meruerint apud invictiſſimum Ducem; triumphalem in morem, effuſis [redacted], geſtientibus præ gaudio civibus, Motycam ingreditur. Ferebant ſe obviæ tripudiantium catervæ, cuncta cantu, & crotalis perſonabant: liceat in eam pompam explicandam Latini Pacati verba leniter, ac modeſtè deducere. Hic Rogerium triumphum chorus, ille contra tyrannos funebres nænias, & carmen exequiale dicebat. Hic perpetuum victis abitum, ille victoribus crebrum optabat adventum. Jam, quòcumque intuliſſet gradum, ſequi, circumcurſare, præcedere, vias denique quibus ferebatur, obſtruere turmatim populi. Quid referam pro mœnibus ſuis feſtum liberè nobilitatis occurſum? conſpicuos veſte nivea Senatores? reverendos municipali purpura flamines? inſignes apicibus ſacerdotes? Quid

portas virentibus ſertis coronatas? Quid aulæis radiantes plateas, accenſiſque funalibus auctum diem? Quid gratulantes annis ſenes, pueros ſaltantes, matres lætas, virgineſque ſecuras? Quid referam Motycam univerſam immortalem voventem Rogerio ſervitutem?

Augebat triumphi ſplendorem Imbertus Abbas, qui aderat tunc Motycenſis Eccleſiæ Inſpector. Inter Choreas, quas Motycenſes celebrarunt, modulamen quoddam in Rogerii Victoris laudem ceciniere, quod Imberto ſummopere placuit: quamquam enim barbariem neſcio quam ſapiat, nondum excuſſo literarum ſitu, accerſitaque latinæ dictionis munditie; amabilem venuſtatem præſefert, atque Muſas ſub immani Saracenorum feritate in Urbe Motycenſi minime interiiſſe, ſed vel exulaſſe, vel

delituiſſe demonſtrat, eaſque prodiiſſe feſtivas in publicum Numine aſpirante.

Titulum habet modulamen illud: *Jubilus Chorearum, factus in tranſitu felicis Comitis Rogerii, & venerabili Imberto Abbati ſatis placitus, & præſentatus ſibi in hac Viſitatione Eccleſiæ Motiac, ubi cum magnitate fecit Pontificale.*

Tantæ rei monumentum in membranis priſcis characteribus exaratum extabat in pervetuſto codice, quem Thomas Scarſus, Principis Eccleſiæ Motycenſis Divi Georgii Cantor, aſſervabat, feruntque inſcriptum: *Chronica Beneficiorum Motucæ apud Sanctam Majorem Domum.* Res ibi antiquæ poſteris dignæ, notabantur: Sed è vivis diſcedente Cantore, inter domeſtica bona conſanguineorum direptioni patuit, periitque, nec ulla poſthac diligentia inventus.

Verùm Placidus Caraffa, V. I. D.

Patritius Motycenſis, quædam typis conſignavit Panormi anno 1655. non interitura ſorte, inſcripto libello: *Inſtitium Hiſtoricum ad Annalia Siciliæ.* Quoniam autem in Jubilo Chorearum Epiſtolæ B. M. V. ad Meſſanenſes per manus majorum traditio innuitur non obſcura mentione; hinc Placidus Reina, Meſſanenſis, Artium, & Medicinæ Doctor, Comes Palatinus, de patriis rebus benemerentiſſimus, fide publica excriptum Jubilum refert in Notitiis Hiſtoricis Urbis Meſſanæ tom. 2. pag. 27. & 28. ut Epiſtolæ Virgineæ veterem traditionem veteri monumento ſtabiliret; quamquam multa alia non deeſſent, nec argumenta deſiderantur, in id Mariani amoris, ac tutelæ pignus aſſerendum à Religioſis quorumdam machinamentis. Literas fide publica obſignatas anno 1664. 26. Aprilis, jure jurando firmavere Placidus Caraffa, Franciſcus Caraffa, Princi-

pis Eccleſiæ Motycenſis Divi Georgii Præpoſitus, qui ſanctimoniæ famâ vitâ functus eſt anno 1688. Menſe Januario ejuſdem Eccleſiæ Præpoſitus, & Abbas Benedictus, Antonius de Pomis, Canonicus, Franciſcus Jaconoctus Cannellæ, Curio, Joſephus Thomaſius, Curio, nec non teſtis interfuit Balthaſſar Raguſa, parens meus, dum Fiſci partes ageret in Motycenſi Comitatu pro Magno Caſtellæ Architalaſſo, Motycæ Comite, cujus memoriam utinam mihi ab interitu vindicare liceret, ut lucis uſuram, quam à parente accepi, uſura quodammodo redderem, ac fœnore compenſarem!

De Principe Templo, barbarè Matricem indigetant, jam inde à Magno Rogerio Normano Divo Georgio Sacro, à Claromontanis Comitibus aucto, ſed Henriquiorum tempore confluentibus Civium ſtudiis in Regiam ſanè Ba-

ſilicam extructo, ſi quid hoc in loco intermiſceretur; mihi veniam à legentibus impetraturum confiderem: parcerent quoque, ſi opulentiſſimum, ſuperbiſſimumque delubrum Divo Petro, ædemque S. Maria de Bethlem, paremque S. Joanni Evangeliſtæ dicatam, non exagerata oratione memorarem: Sed quid paucis deſcribere valeam elaboratas illas moles, earumdem dignitatem complecti? Quid Urbis patriæ monumenta, tot magnifica Cælituum fana, tot Religioſarum familiarum illuſtria domicilia, egregia Nobilium facinora, vel ſtudia literarum anguſto ambitu poſſint definiri? Uberem mihi ſcribendi ſegetē ſuppetunt amantiſſimi Cives, eorumque nomina proferam, cùm Elogia Siculorum, qui noſtra, vel noſtrorum memoria literis floruerunt, in lucem prodibunt. His non levis acceſſio fiet à Vincentio Raguſa, Ordinis Minorum, fratre

meo, qui Philoſophiæ, ac Theologiæ præceptoris munere perfunctus, præſtantis ingenii laude abdicatóque Provinciali Vallis Hetinæ Magiſtratu, quod otium à Sacris Miſſionibus ſuperet, id ſcribendo confert, & jam multa æternitati molitur, in celebri S. Mariæ JESU Cœnobio condita Bibliotheca.

Avunculi veſtigiis inhærent Joannes Antonius Renda, S. T. D. Principis Eccleſiæ Canonicus, natu maximus, Joannes Baptiſta ſecundo loco natus, Artium, & Medicinæ Doctor, Philippus tertio, & Hieronymus quarto loco genitus, qui brevi Juriſprudentiæ Lauream in Academia Catanenſi aſſequentur, aliique minores germani fratres, qui mirabilem ſanè indolem ad ſcientiarum ſtudia præſeferunt, nec futuræ virtutis ſpecimen rarò præbuerunt: ſed Literario è ludo, confertiſſima, eruditiſſimaque è panegyri ſæpe onuſti plauſibus diſceſſere.

Lubet juvenilem opellam juvenili coronide coronare, floridula ſcilicet Elegiuncula, quam adoleſcentiæ vere cecini ſſe memini, Patriam Urbem celebrare, ex Choreis Motycenſibus arrepta occaſione.

Argumentum Elegiæ.

De Urbis Motycæ vetuſta origine, incrementis, ejuſque Comitum ſerie, ac dignitate, uſque ad excellentiſſimum Dominum D. Joannem Gaſparem Henriquium de Caprera, Melgarii Comitem, Motycenſis Comitatus hæredem, jam Mediolanenſis Ducatus Gubernatorem a Carolo II. Hiſpaniarum, Siciliæ, &c. Rege Mediolanenſium Duce, &c.

VINCENTIO RAGUSÆ,
Fratri amantiſſimo.

Quæ patriæ fuerint noſtræ primordia, quæris,
Creverit & ſub quo Principe noſtra domus:
Laudamus ſtudiũ, facilis dabit omnia verſus:
Grandis enim libro ſurgeret Hiſtoria.

Tres memini Motycas, opibus, belloque potentes,
Majores Siculis incoluiſſe plagis.
Nomen idem fuerat, non impar gloria genti:
Haud tamen ex æquo ſors ſtetit una tribus.
Funditus exciſas alias ſitus occupat horrens,
Seu bove captivo curvus arator arat.
Poſt varios caſus, poſt dura pericula Martis,
Infracto ſolùm robore noſtra manet.
Hanc olim Alcides fertur poſuiſſe, laborum,
Et clavæ metas hìc ſtatuiſſe ſuæ.
Namque mari, & terra vitæ diſcrimina paſſus,
Dum quærit Siculis cornua rapta jugis;
Raptorem impatiens & ruptæ deſtinat iræ,
Indicat amiſſos Fœmina Graia boves.
Hanc veteres Motycam celebri de nomine dicunt:
Hæc fuit heroï nobilis inde Dea.
Nam poſitis juſſit languentem accumbere menſis,
Et ſiccis minime ponere jura labris.
Protraxit ſermone diẽ, exhauſtoſque labores
Dum memorat, ſuavi corda pavore micant.
Teſtatur gratos animos fortiſſimus hoſpes:
Vaſta illic Urbis mœnia prima locat.
Jam Motycæ creſcunt in celſa palatia villæ,
Sternitur in medio maxima rure via.
Accipit Urbs Motycæ nomen, quod ſervet in ævum
Immortale, novis Herculis auſpiciis.

Iſta ferant alii commenta vetuſta Poëtæ,
Ingenio fingat Græcia tota ſuo.
Longè aliis Urbem patriam nos credimus ortam
Principiis: Motycā condidit Afra cohors,
Triſtia ut arceret parvis contagia tectis,
Fundavit Libyco fana verenda Deo.
Huc transfert notus Carthagine navita merces,
Hic juvenis diſcit munera militis.
Aſpera cùm vivis durabant ſecula bellis,
Nos aliquod nomen geſſimus, atque decus.
Demum invita, nefas! Saraceno paruit hoſti,
Tum commune diu ſervitium ægra tulit.
Donec Rogerius, Normanno è ſanguine ductus,
Pelleret è Siculis barbara ſigna locis.
Rogerium adjuvit Virgo, cœleſtis Amazon:
Mortalis contra Numina pugnet eques?
Quis licet imberbes armis exercitus annos,
Miles in obſtantes audeat ire polos?
Sæva venenatis armantur ſuſa ſagittis,
Et fruſtra barros Medica biga ciet.
Dum Triquetram latè regeret Normannica proles,
Antiquum agnoſcit patria noſtra decus.
Moſchia gens, atavis, cenſuque potentior, Urbi,
Attamen exiguo tempore, jura dedit.
Claromontano Princeps cognomine, Regi
Haud impar, Motycam poſt ditione tenet.

Mœnia laxantur populis venientibus, artes
Mars docet, atque ſuas Muſa benigna fovet.
Quidquid Saturno Latium regnante, vel orbis
Deucalionæas ante fatetur aquas;
Claromontani Comites dum ſceptra tenerent,
Tot bona, dilecti, vos ' abuiſtis, avi.
At non ſtare ſuis, regnandi inſana cupido!
Andream ſtimulat finibus ambitio.
Attollitque animos, Siculaſque invadere ſedes
Tentat, & imperio ſternere Marte viam.
Inſula concutitur paſſim civilibus armis,
Oppida fraternis funeribuſque ruunt.
Auſibus aſpirat primis fortuna, revolvit
Inde vices: neſcit figere certa rotam.
Claromontani ſolvunt cum ſanguine crimen,
Dant collum merito denique ſupplicio.
Succedunt alti Cathalauna è ſtirpe Capreræ:
Capra Motucanis libera regnat agris.
Iam nunc vix alio Motycana obnoxia tellus,
Quàm domino vivit ſubdita penè ſuo.
Sic ſtatuunt Reges: quoniam ſervare Capreris;
Regeſque obſequio vincere cura fuit.
Adduntur faſces, vitæ, mortiſque poteſtas.
Erigitur medio Curia magna foro.
Sublimis ſolio, Comitis tituloque vetuſto,
Capra ſedet, gradibus turba miniſtra jacet.

Nobilibus

Nobilibus ſtipata viris ſpatiatur in aula,
Atque ſuo leges fert ſatis æqua gregi.
Felix, cui placuit faſtus odiſſe ſuperbos,
Et Reges humili ſemper adire genu!
Anna Motucani Comitatus dote, Caprârum
Ultima, conjugio jungitur Henriquio.
Mater Aloyſis, pulchra jam prole, vocatur,
Gaudet manſuro pignore tota domus.
Henriquios Caſtella tulit, Regeſque profectos
Stipite ab Henriquio par coluit legio.
Ipſe Aganippæo quamvis ex amne bibiſſem,
Sive datum citharam tangere, Phœbe, tuam;
Æger onus tulerim, non auſim expromere Laudes
Henriquias: magnæ, vos, animæ, aſtra manent.
Heroum, quæ geſta canis, Parnaſſia Clio,
Henriquios grandi carmine tolle viros.
Dic quantùm addiderit famæ, dic quanta bonorum
Henriquia in noſtram dextera fundat humum.
Qui civis, quantus populus, quæ inſignia vera
Ornent gentiles nobilitate domos.
Nec ſtudia, aſſiduos Pindi, oblivïſcere cultus,
Munda nec imbuitur qualibus ara ſacris.

O

Fare libens, atque ad ſeros tranſmitte nepotes.
Henriquios; Motyce duret in Henriquiis.
Gaſpar, Regales in cuius pectore ſenſus
Floreſcunt, noſtrûm progenies; Comitum,
Vive diu, majora dabit Deus his quoque, virtus
Famam aſtris, pelago terminet imperium.
Vos quoque conſulite, ô Cives, annalibus, orbis
Agnoſcat tanto vos Domino eſſe pares.

BIBLIOTECA

INDEX

INDEX
NOMINUM VETERUM Siculorum literis illuſtrium, ordine Alphabetico.

ACHæus, Syracuſanus. pag. 9
Acron, Agrigentinus. p. 10
Æſchylus. ibid.
S. Agatho, Panormitanus, Pontifex Optimus Maximus. p. 11
Agathocles, Saccenſis, Rex Syracuſarum. p. 14
Alanus. p. 16
S. Albertus, Drepanenſis. ibid.
Alcadinus. p. 18
Alcimenes, Megarenſis. p. 19
Alcman, Meſſanenſis. ibid.
Alvarus Paternò, Catanenſis. p. 23
Andreas Barbatius, Netinus. ibid.
Andronus, Catanenſis. p. 25
Anonymus. p. 26

INDEX.

Anonymus, Syracuſanus Encomiaſtes. p.26
Anonymus alter, encomiaſtes. p.27
Anonymus, Catanenſis Poëta. p.28
Anonymus alter, Hiſtoricus. ibid.
Antiochus, Syracuſanus. p.29
Antoninus Platamonius, Catanenſis. ibid.
Antonius Bononia, Panormitanus. p.30
Antonius Caſſarinus, Netinus. p.33
Antonius Corſettus, Netinus, Epiſcopus Melitenſis. p.35
Antonius Piſcis, Catanenſis. p.37
Antonius Vinutus, Netinus. p.38
Apollodorus, Gelenſis. ibid.
Apuleius Celſus, Centuripinus. p.39
Archeſtratus, Syracuſanus. p.40
Archetymus, Syracuſanus. p.41
Archimedes, Syracuſanus, ibid.
Archivus, Agrigentinus. p.51
Ariſtocles, Meſſanenſis. ibid.
Ariſtolocus. ibid.

Ariſtonus, Syracuſanus. p. 53
Ariſtoteles. ibid.
Ariſtoxenus, Selinuntinus. p. 54
Arrius Chlorion, Catanenſis. p. 55
Arſenius. ibid.
Artemius Drepanenſis. p. 56
S. Athanaſius, Catanenſis, Epiſcopus Methonenſis. ibid.
Athanagoras, Syracuſanus. p. 57
B. Auguſtinus Novellus, Thermitanus. ibid.
Bartholomæus de Neocaſtro, Meſſanenſis. p. 62
Bernardus Riccius, Meſſanenſis. p. 63
Bion, Syracuſanus. p. 65
Blæſus. p. 66
Blandinus. ibid.
Bornaſius. ibid.
Bothrys. p. 67
Cæcilius, Calactianus, ibid.
Callias, Syracuſanus. p. 68
Callimachus, Syracuſanus. ibid.
Callimachus Monviridis, Mazarienſis. p. 69

T. Calphurnius. p.69
Capito, Archiepiſcopus Meſſanenſis. p.71
Carcinus, Agrigentinus. p.72
Charondas, Catanenſis. p.73
Charmus, Syracuſanus. p.74
Chriſtophorus Schobar. p. 75
Ciulus de Camo. ibid.
Cleon. p.76
Conon, Himerenſis. p.77
Conradus. ibid.
Conſtantinus, Epiſcopus Leontinus. p.78
Corax, Syracuſanus. p. 79
Coſmanus. p.81
Creon, Agrigentinus. ibid.
Cteſias, Syracuſanus. p.82
Cytherius, Sidonius. ibid.
Daphnis, Raguſanus. ibid.
Demetris, Catanenſis. p. 92
Demetrius, Calactianus. ibid.
Demolchis, Syracuſanus. p.93
Dicæarchus, Meſſanenſis. ibid.
Dinolochus, Syracuſanus. p.94
Diocles, Panormitanus. p. 95

Diodorus, Argyrenſis. p. 95
Diomus. p.97
Dion. p.98
Dionyſius I. Tyrannus Syracuſarum. ibid.
Dionyſius II. Tyrannus Syracuſarum. p.99
Dionyſius III. Tyrannus Syracuſarum. p.102
Ditromedes, Syracuſanus. ibid.
Dropidas, Himerenſis. p.103
Elpis, Meſſanenſis. ibid.
Empedocles I. Agrigentinus. p.108
Empedocles II. Agrigentinus. p.109
Entius, Rex Sardiniæ. p.110
Epycides, & Hippocrates, Syracuſani. p.111
Epicharmus, Syracuſanus. p.112
Eyagrius, Tauromenitanus. ibid.
Euclides, Gelenſis. p.113
Eudoxus, Syracuſanus. p.117
Euhemerus, Meſſanenſis. ibid.
Eumacus. p.119
B. Euſebius, Argyrenſis. ibid.
Fabius. p.120

Felix, Archiepiſcopus Meſſanenſis. p.120
Filiæ Steſichori, Himerenſes. p.121
Flaccus. ibid.
Flavius Vopiſcus, Syracuſanus. ib.
Floridicus, Ennenſis. p.125
Franciſcus Joannellus, Meſſanenſis. ibid.
Franciſcus Pharaonius, Meſſanenſis. p.126
Fridericus II. Panormitanus, Imperator, & Rex Siciliæ. p.127
Frontinus. p.130
Fulgidas, Gelenſis. p.131
Georgius, Epiſcopus Syracuſanus, ibid.
Goffredus Rizzarus, Catanenſis. p.133
Gorgias, Leontinus. p. 134
Gregorius Cerameus, Archiepiſcopus Tauromenitanus. p.135
Gualterius Paternò, Catanenſis. p.136
Guido Columna, Meſſanenſis. p.137
Halianactes, Himerenſis. p. 138

Henricus Ariſtippus, Catanenſis. ibid.
Henricus de Simone, Drepanenſis. ibid.
Henricus Teſta, Leontinus. p. 139
Hermocrates, Syracuſanus. ibid.
Herodicus, Leontinus. p. 140
Hicetas, Syracuſanus. ibid.
Hieron, Tyrannus Syracuſarum. ibid.
Hieronymus, Tyrannus Syracuſarum. p. 141
Honuphrius Maremma, Catanenſis. ibid.
Jacobus, Leontinus. p. 142
Jacobus Rheda, Drepanenſis. ibid.
Ibycus, Meſſanenſis. p. 143
Inghilfredus, Panormitanus. p. 144
S. Joannes Catanenſis, Epiſcopus Syracuſanus. p. 145
Joannes Anſalonius, Catanenſis. p. 146
Jo. Antonius Provina, Netinus. p. 147
Joannes Auriſpa, Netinus. ibid.

Joannes Burgius, Calataieronenſis, Archiepiſcopus Panormitanus. p.150
Joannes Baptiſta Platamonius, Catanenſis, Prorex Siciliæ. p.152
Joannes Candidus, Syracuſanus. p.153
Joannes Gattus, Meſſanenſis, Epiſcopus Catanenſis. p.154
Joannes Marrhaſius, Netinus, p.155
Joannes Paternò, Catanenſis, Archiepiſcopus Panormitanus, Cardinalis deſignatus, Prorex Siciliæ. p.156
Joannes Piſcis Catanenſis, Epiſcopus Catanenſis. p.157
Joannes Primus, Catanenſis, Cardinalis. p.160
Joannes Ricca, Netinus. p.162
Joannes Roſa, Calataieronenſis, Epiſcopus Mazarienſis. ibid.
Joannes Scalambrus, Leontinus. p.164
Joannes Thamagninus, Netinus. 165
S. Joſephus, Syracuſanus. p.166

Joſephus Anellus, Mazarienſis. p.167
Iſaacus, Argyrenſis. ibid.
Julius Firmicus, Maternus. ibid.
Julius Firmicus, Maternus alter, p. 168
Juſtinus, Archiepiſcopus Meſſanenſis. p.169
Landulphus. p.170
S. Leo, Pontifex Optimus Maximus. p.172
Leo, Centuripinus. p.173
Leo Corinthus, Troynenſis. ibid.
S. Lucas, Demenenſis, p.174
Lycus, Meſſanenſis. p.176
Lyſias, Syracuſanus. ibid.
Lyſinus. ibid.
Maldatus. p.177
Mamercus. p.178
Mamertinus, Meſſanenſis. ibid.
L. Manlius Soſi, Catanenſis. p.180
Maracus, Syracuſanus. ibid.
B. Marcus, Leontinus, p.181
Marinus, Himerenſis. ibid.
Matthæus Riccus, Meſſanenſis. p.182

Matthæus Silvagius, Catanenſis. ib.
Mauritius, Catanenſis, Epiſcopus Catanenſis. p. 183
S. Maximianus, Epiſcopus Syracuſanus. p. 184
Menecrates, Syracuſanus. p. 185
Metellus, Agrigentinus. p. 186
Michaël Glycas. ibid.
Michaël Platienſis. p. 187
Midas. p. 188
Monymus, Syracuſanus. ibid.
Moſchus, Syracuſanus. p. 189
Muſæus. ibid.
Nicolaus Bitronus, Catanenſis. 190
Nicolaus de Coſciis, Meſſanenſis. ibid.
Nicolaus Marinus, Catanenſis. p. 191
Nicolaus Specialis, Netinus, Prorex Siciliæ. p. 192
Nicolaus Terranova, Drepanenſis. p. 193
Nicolaus Tudeſchus, Catanenſis, Archiepiſcopus Panormitanus, Cardinalis. p. 194
Nicolaus Tuſcanus, Montenſis. p. 197

Nina, Meſſanenſis. 199
Odo Columna, Meſſanenſis. ibid.
Orpheus, Camarinenſis. ibid.
Pamphilus. 200
S. Pantænus, Meſſanenſis. ibid.
Paphnutius. 202
Paſchaſinus, Epiſcopus Lilybœtanus. 205
Paulus Vicecomes Panormitanus, Archiepiſcopus Panormitanus. 206
Paulus Mazzonus, Netinus. 208
Pelotus. 209
S. Peregrinus, Martyr Syracuſanus, Epiſcopus Triocalitanus. ibid.
Petrus, Epiſcopus Argivorum. 212
Petrus Diſcordanus, Catanenſis. 213
B. Petrus Hieremias, Panormitanus. ibid.
Petrus Gravina, Catanenſis. 216
Petrus Ranzanus, Panormitanus, Epiſcopus Lucerinus. 221
Petrus Sancteramus, Meſſanenſis. 224
Phalaris, Tyrannus Agrigentinorum. ibid.

Philemon I. Syracuſanus. 226
Philemon II. Syracuſanus. 228
Philemon III. Syracuſanus. 229
S. Philippus, Panormitanus. ibid.
Philippus, Syracuſanus. 231
Philiſtion, Catanenſis. 232
Philiſtus I. Syracuſanus. ibid.
Philiſtus II. Syracuſanus. 233
Philo Mazzarienſis. ibid.
Philolaus, Syracuſanus. 234
Philonides I. Ennenſis. 235
Philonides II. Catanenſis. ibid.
Philoxenus, Syracuſanus. 236
Phocilides, Mylenſis. 237
Phormus, Syracuſanus. 238
Phrynicus. ibid.
Phtiander, Catanenſis. 239
Polus, Agrigentinus. 240
Polycletus, Meſſanenſis. ibid.
Polycritus. ibid.
Porphyrius. 242
Probus, Lilybœtanus. 243
Ptolemæus Gallina, Catanenſis. ib.
Pythias, & Damon. 244
Python, Catanenſis. 245

Rainerius,Panormitanus. ibid.
Raynaldus de Montauro Netinus, Epiſcopus Cephalæditanus. ibid.
Richardus Grizzetta, Meſſanenſis, Epiſcopus Caphalæditanus. 248
Rintho,Syracuſanus. 249
Rogerius,Panormitanus. 250
Salvus Caſſeta, Panormitanus. 251
S.Sergius Panormitanus, Pontifex Optimus Maximus. 254
Sergius,Saccenſis. 255
Sextus Clodius. 256
Sybylla Lilybœtana. 257
Simon Bononia,Panormitanus,Archiep.Panorm.Cardinalis poſtulatus,Prorex Siciliæ. 258
Simon, Leontinus. 260
Simon Piſcis, Catanenſis, Prorex Sardiniæ. ibid.
Sophocles, Agrigentinus. 262
Sophron,Syracuſanus. ibid.
Soſicles,Syracuſanus. 263
Soſitheus,Syracuſanus. 264
Stephanus,Syracuſanus, Pontifex Optimus Maximus. 265

Stephanus, Protonotarius Meſſanenſis. 266
Steſichorus, Himerenſis. ibid.
Suſarion, Megarenſis. 271
Symmias, Syracuſanus. 272
Telemachus, Tyrannus Agrigentinorum. ibid.
Thales, Calactianus. ibid.
S. Thecla, Leontina. 273
Theleſtes, Selinuntinus. 275
Themiſtogenes, Syracuſanus. ibid.
Theocritus, Syracuſanus. 276
Theodoridas, Syracuſanus. 278
Theodorus, Syracuſanus. 279
Theodoſius, Epiſcopus Syracuſanus. ibid.
Theodoſius, Syracuſanus. 280
Theognis, Megarenſis, ibid.
Theophanes, Syracuſanus, Patriarcha Antiochenus. 281
Theophanes, Cerameus, Archiepiſcopus Tauromenitanus. 282
Thomas Agni, Leontinus, Patriarcha Hieroſolymitanus. 284
Thomas Chiaula, Claromontanus. 287

Thomas de Herbes, Catanenſis, Epiſcopus Syracuſanus. 288
Thomas Moncada Catanenſis, Comes Adernionis. ibid.
Thomas Phannutius, Drepanenſis. 289
Thomas Saxus, Meſſaneſis. ibid.
Thomas Schifaldus, Lilybœtanus. 290
Timagoras, Gelenſis. ibid.
Thimotheus, Tauromenitanus. 291
Viraldus de Roccho, Catanenſis. 292
Xanthus. 293
Xenarchus, Syracuſanus. ibid.
Xenocrates, Agrigentinus. 294
Xenophanes. ibid.

INDEX

VETERUM SICULORUM, literis illuſtrium, juxta ordinem uniuſcujuſque patriæ.

alphabetica [redacted]

SICULI INCERTÆ PATRIÆ, XLVII.

ÆSchylus.
Alanus.
Alcadinus.
Anonymus.
Anonymus alter Encomiaſtes.
Anonymus alter Hiſtoricus.
Ariſtolocus.
Ariſtoteles.
Arſænius.
Blæſus.
Blandinus.
Bornaſius.
Bothrys.
T. Calphurnius
Chriſtophorus Schobar.
Ciulus de Camo.
Cleon.
Conradus.
Coſmanus.
Cytherius Sidonius.
Diomus.
Dion.
Entius.

alter index [redacted] alph. religiosorum alph. itemque (alph.) dignitatum 13

Eumacus.
Fabius.
Flaccus.
Frontinus.
Julius Firmicus Maternus.
Julius Firmicus Maternus alter.
Landulphus.
S. Leo.
Lyſinus.
Maldatus.
Mamercus
Michaël Glycas
Midas.
Muſæus.
Pamphilus.
Paphnutius.
Pelotus.
Petrus.
Phrynicus.
Polycritus.
Porphyrius.
Pythias, & Damon.
Sextus Clodius.
Xanthus.

SYRACUSANI LXI.

Syracuſæ. Syracuſanus.
Siracuſa. Siracuſano.

Achæus.
Anonymus Encomiaſtes.
Antiochus.
Archeſtratus.
Archetymus.
Archimedes.
Ariſtonus.
Athenagoras.
Bion.

5. nobilium alph.
6. ignobilium alph.

Callias.
Callimachus
Charmus.
Corax.
Cteſias.
Demolchis.
Dinolochus.
Dionyſius I.
Dionyſius II.
Dionyſius III.
Ditromedes.
Epycides, & Hippocrates.
Epicharmus.
Eudoxus.
Flavius Vopiſcus.
Georgius.
Hermocrates.
Hicetas.
Hieron.
Hieronymus.
Joannes Candidus.
S. Joſephus.
Lyſias.
Maracus.
S. Maximianus.
Menecrates.
Monymus.
Moſchus.
S. Peregrinus.
Philemon I.
Philemon II.
Philemon III.
Philippus.
Philiſtus I.
Philiſtus II.
Philolaus.
Philoxenus.
Phormus.
Rintho.
Sophron.
Soſicles.
Soſitheus.
S. Stephanus.
Symmias.
Themiſtogenes.
Theocritus.
Theodoridas.

Theodorus.
Theodoſius.
Theodoſius alter
Theophanes
Xenarchus.

CATANENSES XXXVI.

Catana. Catanenſis.
Catania. Cataneſe.

Alvarus Paterno
Andronus.
Anonymus Poëta.
Antoninus Platamonius.
Antonius Piſcis
Arrius Chlorion
S. Athanaſius.
Charondas.
Demetris.
Goffredus Rizzarus.
Gualterius Paterno.
Henricus Ariſtippus.
Honuphrius Maremma.
S. Joannes.
Joannes Anſalonius.
Joannes Baptiſta Platamonius.
Joannes Paterno
Joannes Piſcis.
Joannes Primus.
L. Manlius Soſi.
Matthæus Silvagius.
Mauritius.
Nicolaus Bitronus

Nicolaus Marinus.
Nicolaus Tudeſchus.
Petrus Diſcordanus.
Petrus Gravina.
Philiſtion.
Philonides.
Phtiander.
Ptolæmæus Gallina.
Python.
Simon Piſcis.
Thomas de Herbes.
Thomas Moncada.
Viraldus de Roccho.

MESSANENSES XXVII.

Meſſana. Meßinenſis.
Meßina. Meßanenſe.

Alcman.
Ariſtocles.
Bartholomæus de Neocaſtro.
Bernardus Riccius.
Capito.
Dicæarchus.
Elpis.
Euhemerus.
Felix.
Franciſcus Joannellus.
Franciſcus Pharaonius.
Guido Columna.
Ibycus.

Joannes Gattus.
Juſtinus.
Lycus.
Mamertinus.
Matthæus Riccus.
Nicolaus de Coſciis.
Nina.
Odo Columna.
S. Pantænus.
Petrus Sanctéramus.
Polycletus.
RiccardusGrizzetta.
Stephanus Protonotarius.
Thomas Saxus.

Panormitani XIV.

Panormus. Panormitanus.
Palermo. Palermitano.

S. Agatho.
Antonius Bononia.
Diocles.
Fridericus II.
Inghilfredus.
Paulus Vicecomes.
B. Petrus Hieremias.
Petrus Ranzanus.
S. Philippus.
Rainerius.
Rogerius.
Salvus Caſſeta.
S. Sergius.
Simon Bononia.

Agrigentini XII.

Agrigentum. Agrigentinus.
Girgenti. Girgentano.

Acron.
Archivus.
Carcinus.
Creon.
Empedocles I.
Empedocles II.
Metellus.
Phalaris.
Polus.
Sophocles.
Telemachus.
Xenocrates.

Netini XII.

Netum. Netinus.
Noto. Notiggiano.

Andreas Barbatius.
Antonius Caſſarinus.
Antonius Corſettus.
Antonius Vinutus.
Joannes Antonius Provina.
Joannes Auriſpa.
Joannes Marrhaſius.
Joannes Ricca.
Joannes

Joannes Tha-
magninus.
Nicolaus Spe-
cialis.
Paulus Mazzo-
nus.
Raynaldus de
Montauro.

Leontini X.

Lentinum. Leontinus.
Lentini. Lentineſe.

Conſtantinus.
Gorgias.
Henricus Teſta.
Herodicus.
Jacobus.
Joannes Scalam-
brus.
B. Marcus.
Simon.
S. Thecla.
Thomas Agni.

Drepanenses VI.

Drepanum. Drepanenſis.
Trapani. Trapaneſe.

S. Albertus.
Artemius.
Henricus de Si-
mone.
Jacobus Rhe-
da.

Nicolaus Terranova. Thomas Phannutius.

Himerenses VI.

Himera. Himerenſis.
Imera. Imereſe.

Conon.
Dropidas.
Filiæ Steſichori.
Halianactes.
Marinus.
Steſichorus.

Gelenses IV.

Gela. Gelenſis.
Gela. Geleſe.

Apollodorus.
Euclides.
Fulgidas.
Timagoras.

Lilyboetani. IV.

Lilybœum. Lilybœtanus.
Lilibeo. Lilibetano.
marsala sed contra Nicolaus specialis in prologo c. 2. col. 600.

Paſchaſinus.
Probus.

Sybilla. Thomas Schifaldus.

TAUROMENITANI IV.

Tauromenium. Tauromenitanus.
Tauromina. Taurominese.

Evagrius.
Gregorius Cerameus.
Theophanes Cerameus.
Timotheus.

CALACTIANI III.

Calacta. Calactianus.
Calatta. Calatteſe.

Cæcilius.
Demetrius.
Thales.

MAZZARIENSES. III.

Mazaria. Mazarienſis.
Mazzara Mazzareſe.

Callimachus mons viridis.
Joſeph. Anellus.
Philo.

INDEX.

MEGARENSES III.

Megara. Megarenſis.
Megara. Megareſe.

Alcimenes. Theognis.
Suſarion.

ARGYRENSES III.

Argyra. Argyrenſis.
Argirò. D'Argirò.

Diodorus. Iſaacus.
B.Euſebius.

CENTURIPINI II.

Centuripæ. Centuripinus.
Centorbi. Centorbeſe.

Apuleius Celſus. Leo.

INDEX.

ENNENSES II.

Enna. Ennenſis.
Caſtrogiovanni. Caſtrogivanneſe.

Floridicus. Philonides.

SACCENSES II.

Sacca. Saccenſis.
Sciacca. Sciacchitano.

Agathocles. Sergius.

SELINUNTINI II.

Selinuntium. Selinuntinus.
Selinunte. Selinuntino.

Ariſtoxenus. Theleſtes.

CALATAIERONENSES II.

Calataiero Calataieronenſis.
Caltagirone. Caltagironeſe.

Joannes Burgius. Joannes Roſa.

INDEX.

CAMARINENSES. I.

Camarina. Camarinenſis.
Camarina. Camarineſe.

Orpheus.

CLAROMONTANI. I.

Clarus Mons. Claromontanus.
Chiaromonte. Chiaromontano.

Thomas Chiaula.

DEMENNENSES. I.

Demenna. Demennenſis.
Demenna. Demenneſe.
forteſe Ciminna.

S. Lucas.

MONTENSES. I.

Mons S.Iuliani. Montenſis.
Monte di S. Giuliano. Monteſe.

Nicolaus Tuſcanus.

INDEX.

MYLENSES. I.

Mylæ. Mylenſis.
Milazzo.Milazzeſe.

Phocylides.

PLATIENSES. I.

Platia. Platienſis.
Piazza.Piazzeſe.

Michaël.

THERMITANI. I.

Thermæ. Thermitanus.
Termini.Termineſe.

B. Auguſtinus Novellus.

INDEX.

TROYNENSES. I.

Troyna. Troynenſis.
Traina. Traineſe.

Leo Corinthus.

RAGUSANI. I.

Raguſa. Raguſanus.
Raguſa. Raguſano.

Daphnis.

His omnibus adde Xenophanem. Colophonium. Vide Elogium 275.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZIONALE V.E. ROMA

Solon. mondo in ballo p.1.c.3.pag.217. lett. Tolomei p.121
Gyraldus epig. lib. pag.146. Basileæ 1540.

Alcimus Patrufum cygnus. Fuore in lite p.1.c.6.p.145

Archias. Cicero Oratio pro eo, erat Heracleã nat

Vincentius riccius. num ficulus. uide Tolomei lettere p.

A
1335

Digitized by Google